39. EVFOLYAM, 19. SZÁM Ára: 3.– Ft 1983. MÁJUS 12.

Ludas Matyi

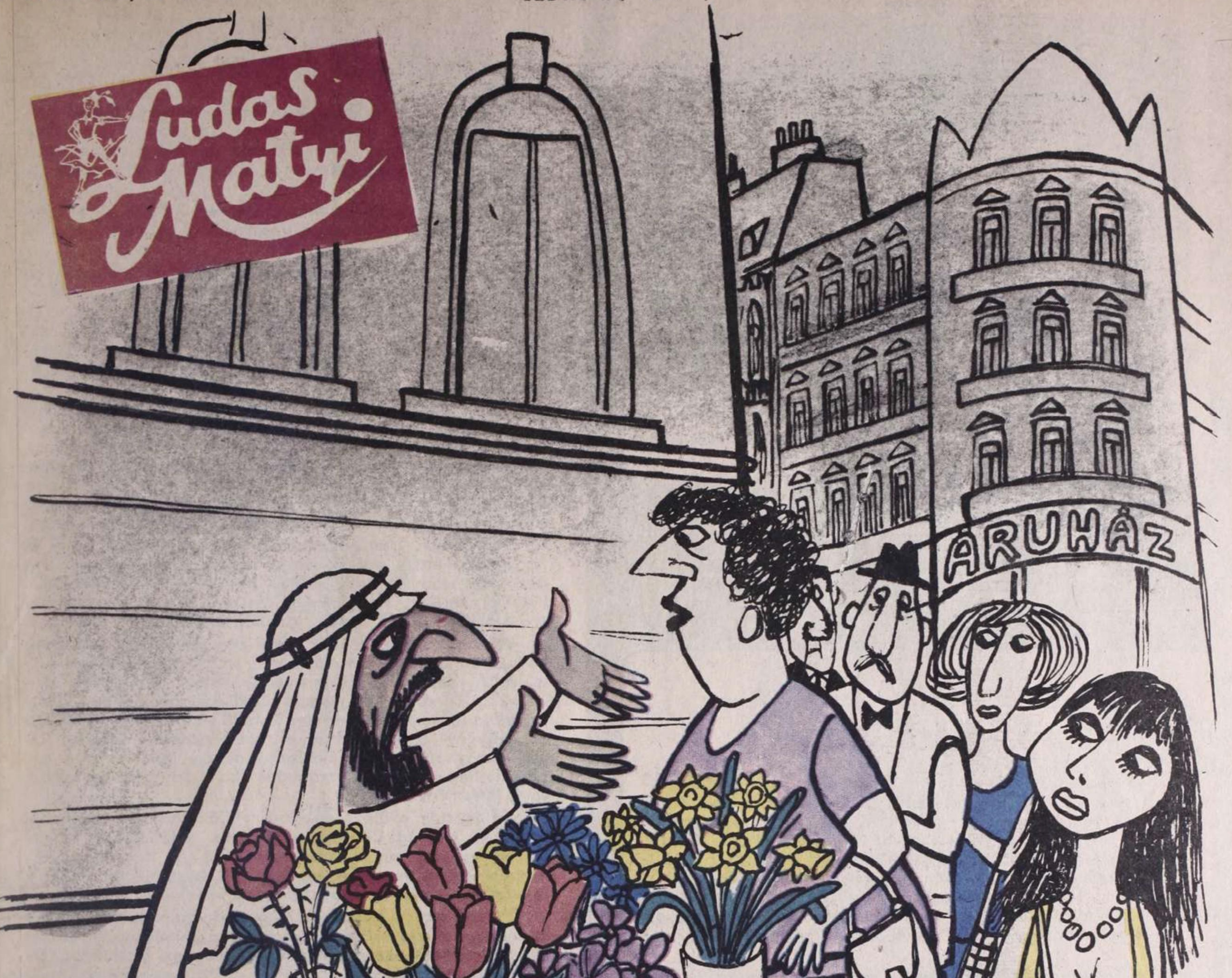
ÁRUHÁZ
OIL
OIL
OIL
Várnai

– Mit csodálkozik? Az olaj ára megy le, a virágé pedig fel...

Várnai György rajza

VIRÁGPARÁDÉ A 8–9. OLDALON)

mondjuk a magunkét

FÉMPÉNZ

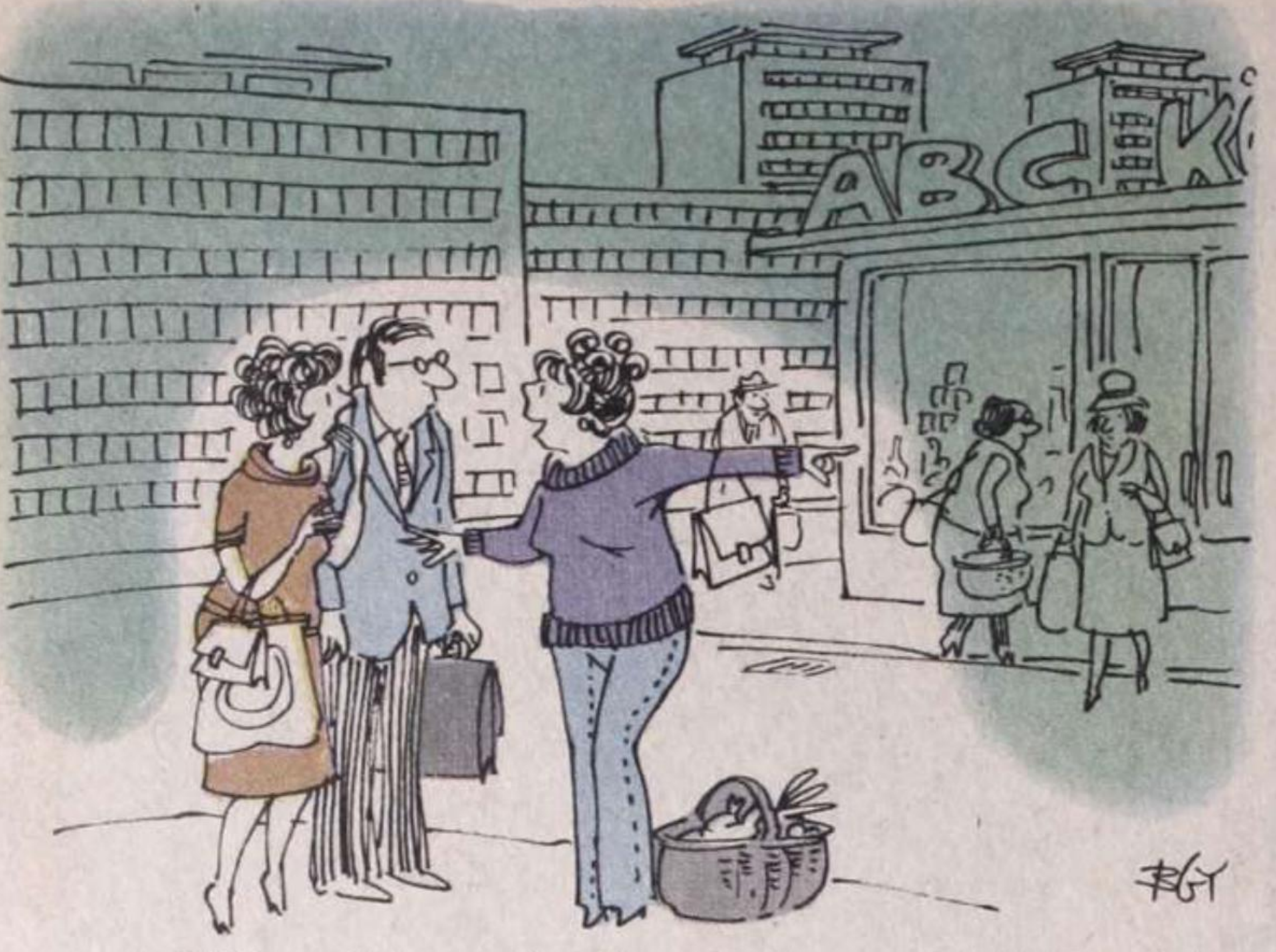

– Imádják anyádat a környék boltjaiban, mert ötforintos helyett mindig húszast ad!

Szertartásosan

Hogyan lehetne a tanácsi esküvőket is megfelelően szertartásossá tenni? Bizony, ez a kérdés időről időre felvetődik, s bár vannak már jó példák, sok helyen még mindig a gyorsaság, a gépiesség, az anyakönyvvezetők típusszövegei jellemzik e házasságkötéseket. Nos, az utóbbi időben alkalmam volt jelen lenni néhány budapesti és vidéki esküvőn, s több helyen is egy érdekes mozzanatra figyeltem fel, s ki tudja, e mozzanat beiktatását tán épp a gyorsaság megszüntetése érdekében tették az érintett anyakönyvvezetők.

Ez a mozzanat a könyvelés, ami sorrendben az anyakönyvvezetői szózat, az ifjú pár gyűrűcseréje és hitvesi csókja után következik. Az anyakönyvvezető ekkor, ott, a násznép előtt, jelentőségteljesen fellapozza a vőlegény személyi igazolványát, s megkezdi adatainak átjegyzését az anyakönyvbe. Megfigyelésem szerint e szakasznál a násznép még türelmes, legfeljebb néhány vásott kölök kezd obszcén ábrákat firkálni a házasságkötő terem falára.

A következő szakaszt a szundikáló örömapák csatamén-szerű horkantásai jelzik, e horkantások ritmikusan keverednek a nászinduló dallamaival. Eközben az anyakönyvvezető rendíthetetlen nyugalommal könyvel, így az sem tűnik fel neki, hogy a két tanú nekiáll snóblizni, ötvenfilléres alapon.

Újabb időegység elteltével a násznép egyik fele immár sír, a másik nevet, a menyasszony pedig sérvkötőt készít fátylából. Körülbelül ekkorra ér az anyakönyvvezető az első tanú állandó lakhelyének bejegyzéséhez. Persze, a könyvelés végül is csak befejeződik, körülbelül akkorra, amire a vőlegény is végigolvassa kedvenc Tolsztoj-regényét. Ekkor még az ifjú házasok és a tanúk aláírják az anyakönyvet, s megkezdődhet a zárószakasz, a jókívánságok közlése.

Mitagadás, az ilyen könyveléssel gazdagított házasságkötések közönsége nem értette, mi szükség van erre a hosszadalmas, unalmas folyamatra, amelyet általában még a szertartás előtt szoktak az anyakönyvvezetők elvégezni. Nos, szerintem is unalmas ez a könyvelési művelet, viszont az esküvő immár nem annyira kurta. Az igazi persze az lenne, ha a násznépnek felolvasnák a vőlegény, a menyasszony és a két tanú részletes életrajzát, iskolai érdemjegyeiket, intőiket, dicséreteiket, kisdobos-korban készített házi feladataikat és oltási bizonyítványaikat. Így aztán akár három nap, három éjjel is tarthatna az lagzi, mint a mesében!

Vezda János

Hadd legyen per!

Kezdetben – állítólag cukrászsüteményért jártak hozzánk a külföldiek, majd húst vásároltak nálunk töméntelen mennyiségben. Azután fodrászaink és fogorvosaink olcsó szolgáltatásait vették igénybe a külhoniak – ugyancsak tömegestül.

Ezt az aggasztó, és már a közvéleményt is ingerlő folyamatot néhány jólirányzott intézkedéssel sikerült megszüntetnünk.

Most azonban perelni járnak hozzánk! A Szabad Európa Rádió vezető munkatársa nálunk perli a jónevű hadtörténészünket, idegenbeszakadt táncdalénekesnőnk ugyancsak nálunk perli idegenbeszakadt fogász-dalszerző férjeurát, sőt egy szomorú vasárnap ürügyén egykori, Párizsban élő szövegírónk is idehaza perli a Vidám Színpadot szerzőstül, kiadóstul együtt.

Én – bevallom – nagy örömmel tapasztalom, hogy ennyire megnőtt a magyar jogszolgáltatás renoméja a nagyvilágban. Mert eddig csak a csikósch, gulasch és fokosch országa voltunk, de most kis hazánk idegent csábító jelképei közé bekerült a paragrafusch is. Eddig a külföldiek főleg a Balatont és a Hortobágyot lepték el, de ma már a Markó folyosóján is alig hallani magyar szót, főleg így főszezonban.

Azt hiszem, nem engedhetjük meg magunknak, hogy kihagyjuk az ebből adódó, szinte korlátlan lehetőségeket. Ha per – úgymond – hadd legyen per! Az e téren jelentkező külpiaci kereslet kielégítésére célszerű lenne megalakítani a „JUSTITIATOURS" nevű utazási irodánkat.

Az érdeklődő külföldiek eleve egy-egy idézést kapnának kézhez, amely feljogosítaná őket a szolgáltatások igénybevételére. A repülőtéren idegenvezetők helyett szakképzett ügyvédek fogadnák a látogatókat, majd egy rabomobillal indulnának városnézésre. Bédekker helyett minden utas a Polgári Törvénykönyv egy-egy példányát szorongatná a kezében. Elszállásolás után pedig minden kedves külföldi vendég beperelhetne egy általa szabadon kiválasztott állampolgárt vagy intézményt.

Félpanziós ellátás mellett a külföldi turista elmondhat a magyar bíróság előtt egy vád- illetve védőbeszédet, a teljes panzió azonban fellebbezésre is jogosít. A program befejezéseként a vendégek egy-egy csikóbőrbe kötött jogerős ítéletet kapnának, a Népköztársaság nevében!

Persze, az így megnövekvő idegenforgalomra fel kell készülnünk, ezért javaslom, hogy az osztrák hitelekből most már ne szállodákat építsünk, hanem egy elegáns, ötcsillagos törvényszéki palotát!

Trunkó Barnabás

EGY ÚR AZ ŰRBŐL

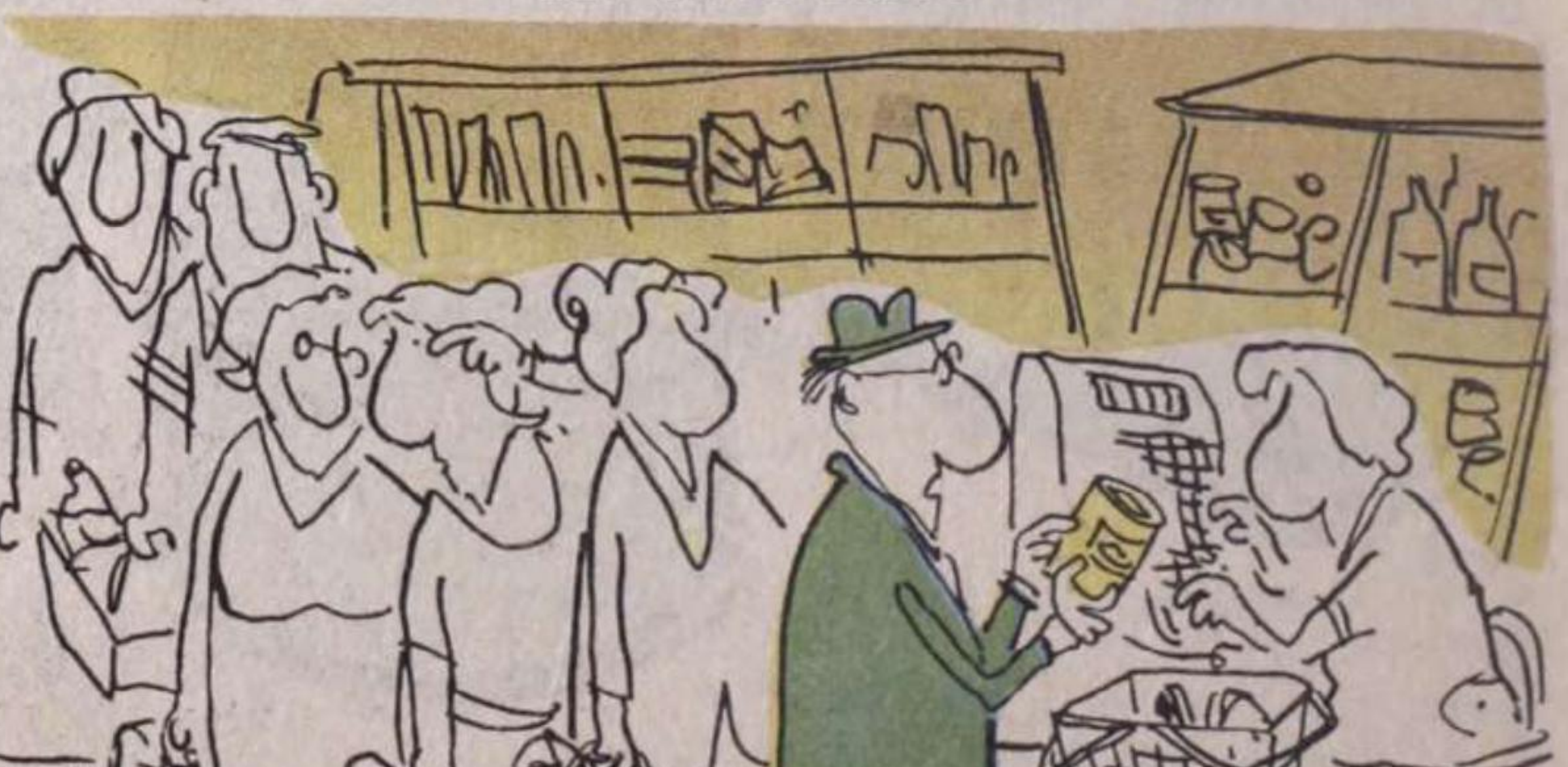

– Hogyhogy 32?! Ide az van írva, hogy 24,50!

NAPJAINK TÉMÁI

KISKERESETŰ CSALÁD

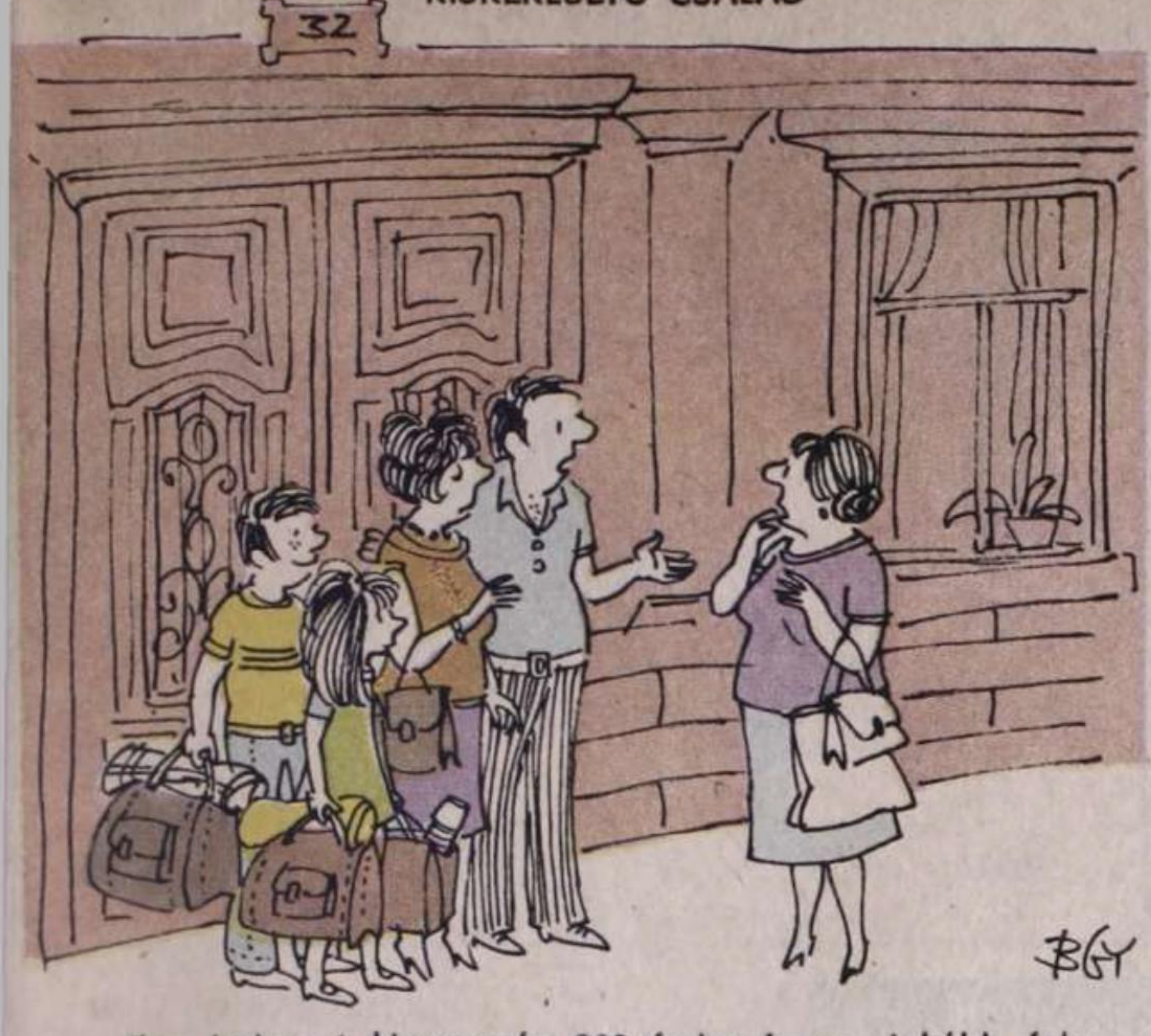

– Egy balatoni kiruccanás 800 forint lenne, inkább feleannyiért elmegyünk a Gellértbe!

SZERÉNY ÓHAJ

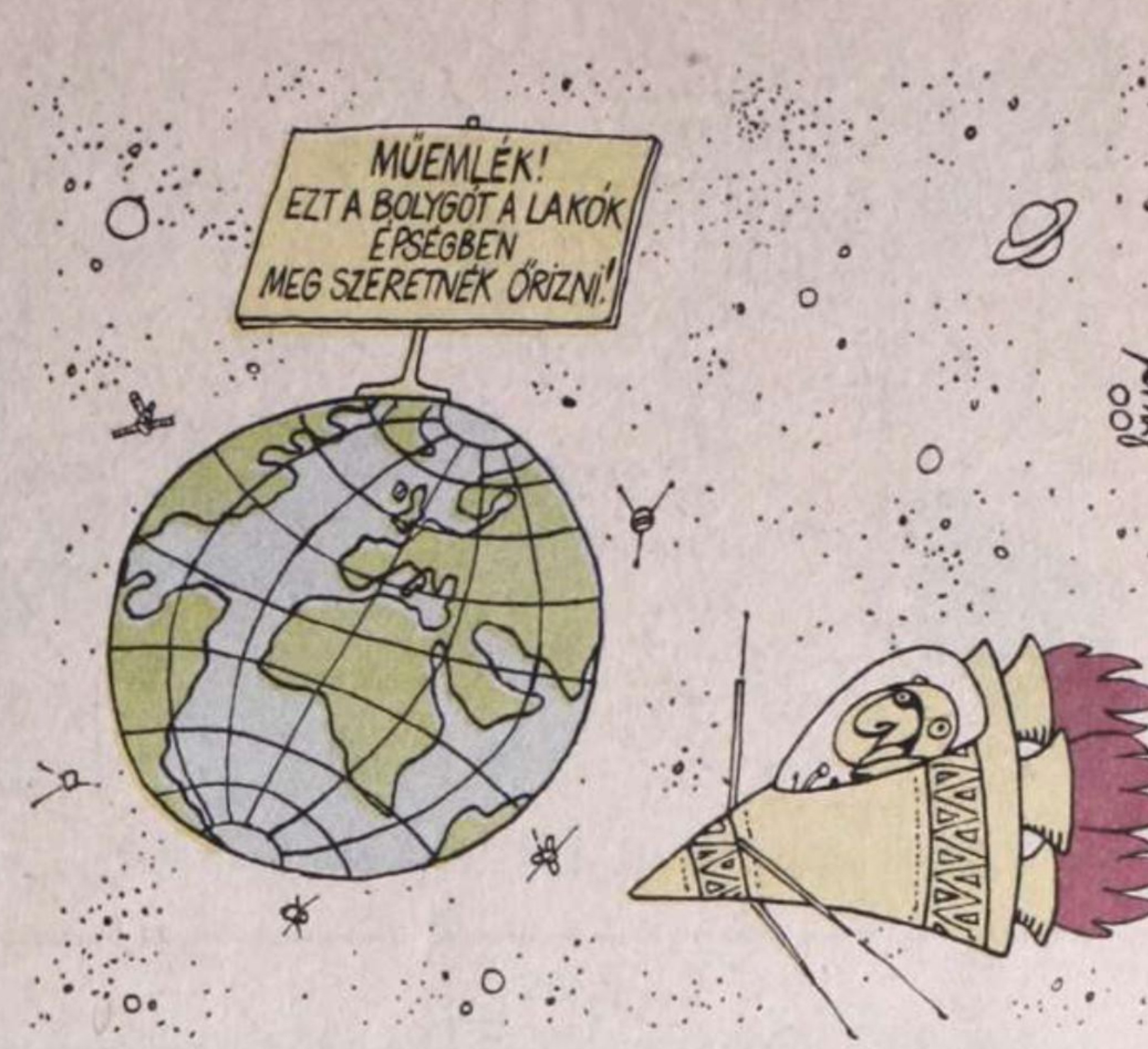
MŰEMLÉK!
EZT A BOLYGÓT A LAKÓK ÉPSÉGBEN MEG SZERETNÉK ŐRIZNI!

DEMOKRATIKUS FIZETÉSEMELÉS

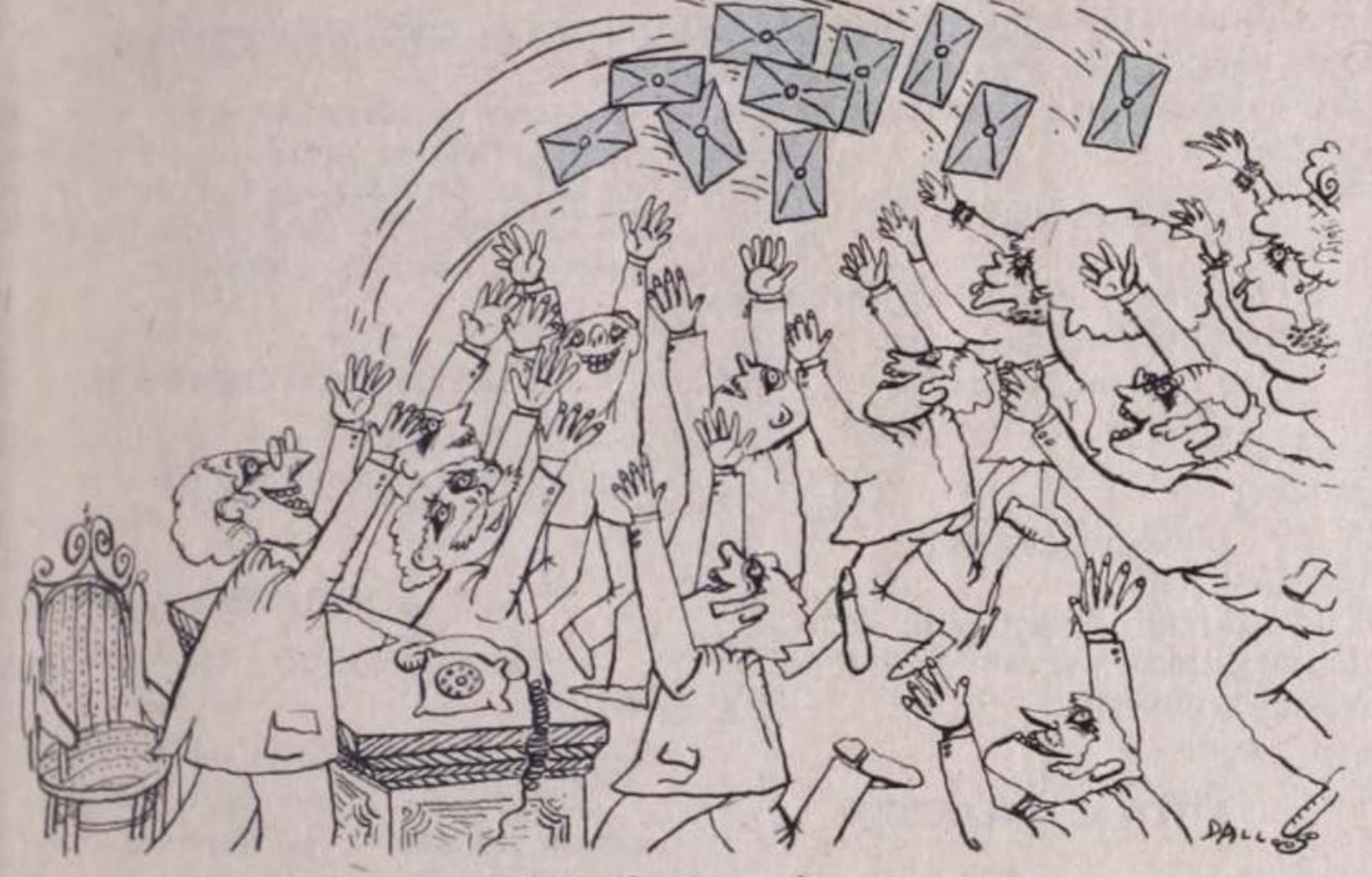

– Aki elkapja, azé...

ÚJ FORMA

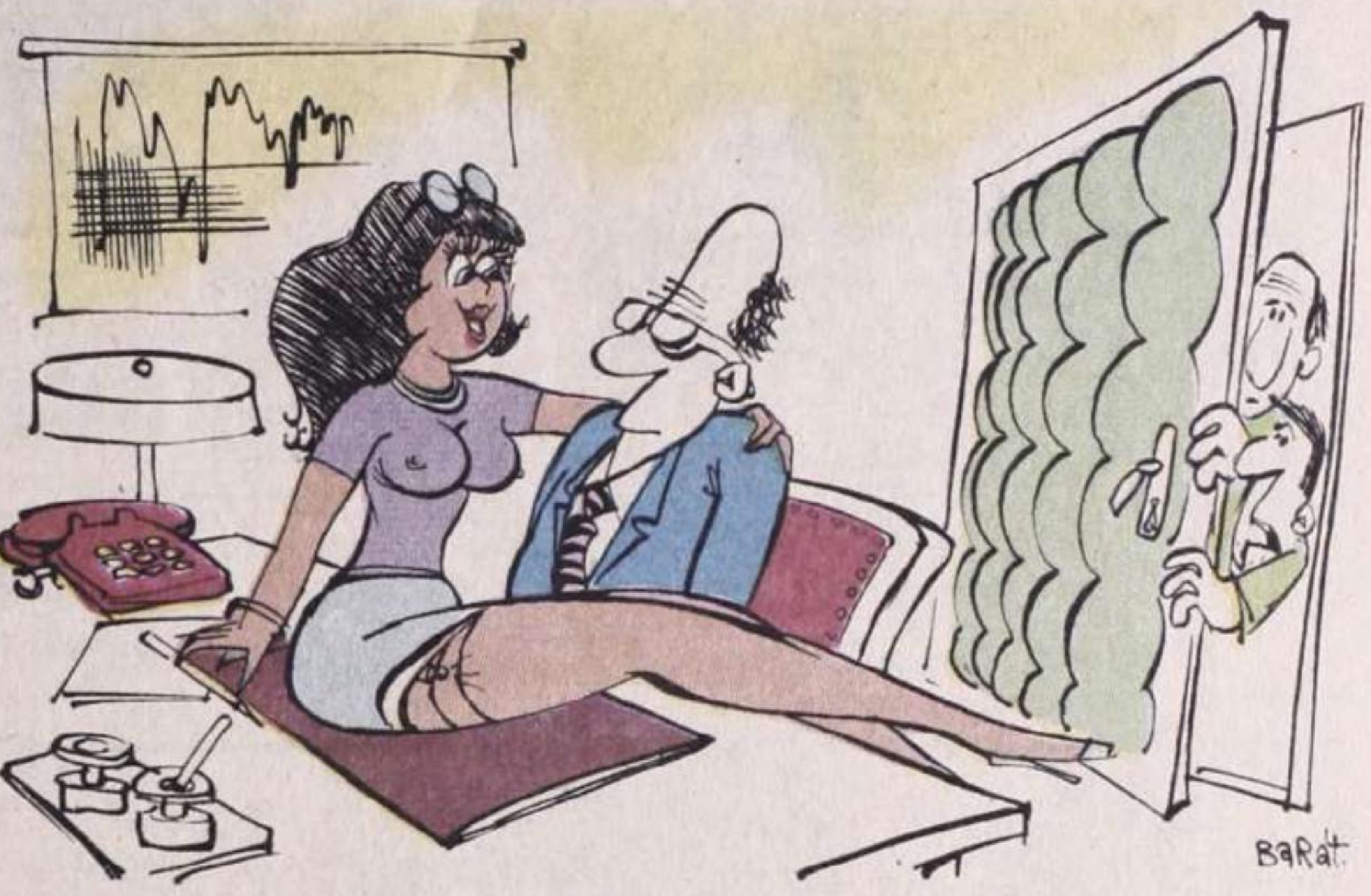

– Pályázaton nyerte el az új igazgatót.

Május — békehónap: **RAKÉTÁK HELYETT TELEPÍTSÜNK KÖZÉPHATÓTÁVOLSÁGÚ BÉKEGALAMBOKAT!**

RÁJÁTSZÁS

Kevés produkció jár számomra nagyobb mulatsággal, mint amikor egy régi, közismert nótát nemcsak nosztalgiával ad elő egy remek humorú énekes-színész, hanem még rá is játszik a szövegre. Például, ha arról énekel, hogy a szerelem mindent legyőz, úgy egy konyhakéssel a fogai között ront be a színpadra, s hogyha szerelmi bánatáról énekel, orrát belefújja a szoknyája fodrába. Én már előre hahotázom, ha az ismerős, régi nótában konflison utaznak a szerelmesek, mert a duettben egyikük nyeríteni fog, vagy cukorral eteti a párja, ami ellenállhatatlanul mulatságos lesz és a csóknál — ötöt adok egy ellen —, hogy a férfi eszméletét veszti tőle és a nő úgy vonszolja ki a lábánál fogva.

A rájátszásban — ebben a stílusban — a mulatságossága mellett azt a jelentést is találjuk, hogy amit látunk, azt nem kell komolyan venni. Nehogy elérzékenyüljön bárki is, hohó, csak marháskodunk! Namármost:

Amennyiben szeretem a rájátszást ebben a műfajban, annyira nem szeretem ott, ahol nem odavaló, ahol a jeleneteket komolyan kellene venni, de a főhős rájátszik, hogy jelezze: ő nem veszi komolyan. Mondok rá példát:

Az élelmiszerboltban leemelek a polcról egy doboz kávét, megszemlélem, majd a boltvezetőhöz lépek és mondom neki, hogy mutatnék valamit.

— Ah! — mondja ő, s fülét hegyezi, mint huszártiszt a szépasszony szavaira annó dacumál a slágerben, Tahi Tóth László előadásában.

— Nézze csak — mutatom a boltosnak, ez a kávé, felirata szerint minőségét hat hónapig őrzi, s tíz hónapja volt, hogy lejárt. Át is ragasztották az árat, de nem azért, hogy olcsóbb legyen, hanem, hogy drágább!

— Ah! — mondja ő megint —, s most mit tegyek?

Tőlem várja a választ, igen mulatságos pózban. Ha rögtönözni tudna, mint Körmendi János, most hanyattesne a lekvárok közé, vagy zavarában enni kezdené a göngyöleget. De így is mulatságos, ahogy rájátszik a kávéra, ahogy tudtomra adja, hogy nem kell komolyan venni, ami rá van írva arra a dobozra. Ahhh!

Egy más példa: alkatrészt keresek, mondom, hogy mit.

— Nincs — derül fel a kérdezett és nagy mulatságba kezd, olyan boldog, hogy nem tudott adni, majd kicsattan.

— Nem is lesz! — kiáltja és nagyot ugrik örömében. — Ne is keresse! — vigyorog és úgy mulat rajtam, mintha én lennék a Hajmási Péter. Két szép kislány is nézi a pult mögött a megnyúlt, tanácstalan pofámat, hogy színesebb legyen a jelenet. Ha Bánki Iván rendezné, pisztolyt adna a kezembe, hogy főbelőjem magamat.

Persze csak akkor, hogyha a felvonulók is kérik...

Somogyi Pál

KÖZELEDIK AZ ÜDÜLŐSZEZON

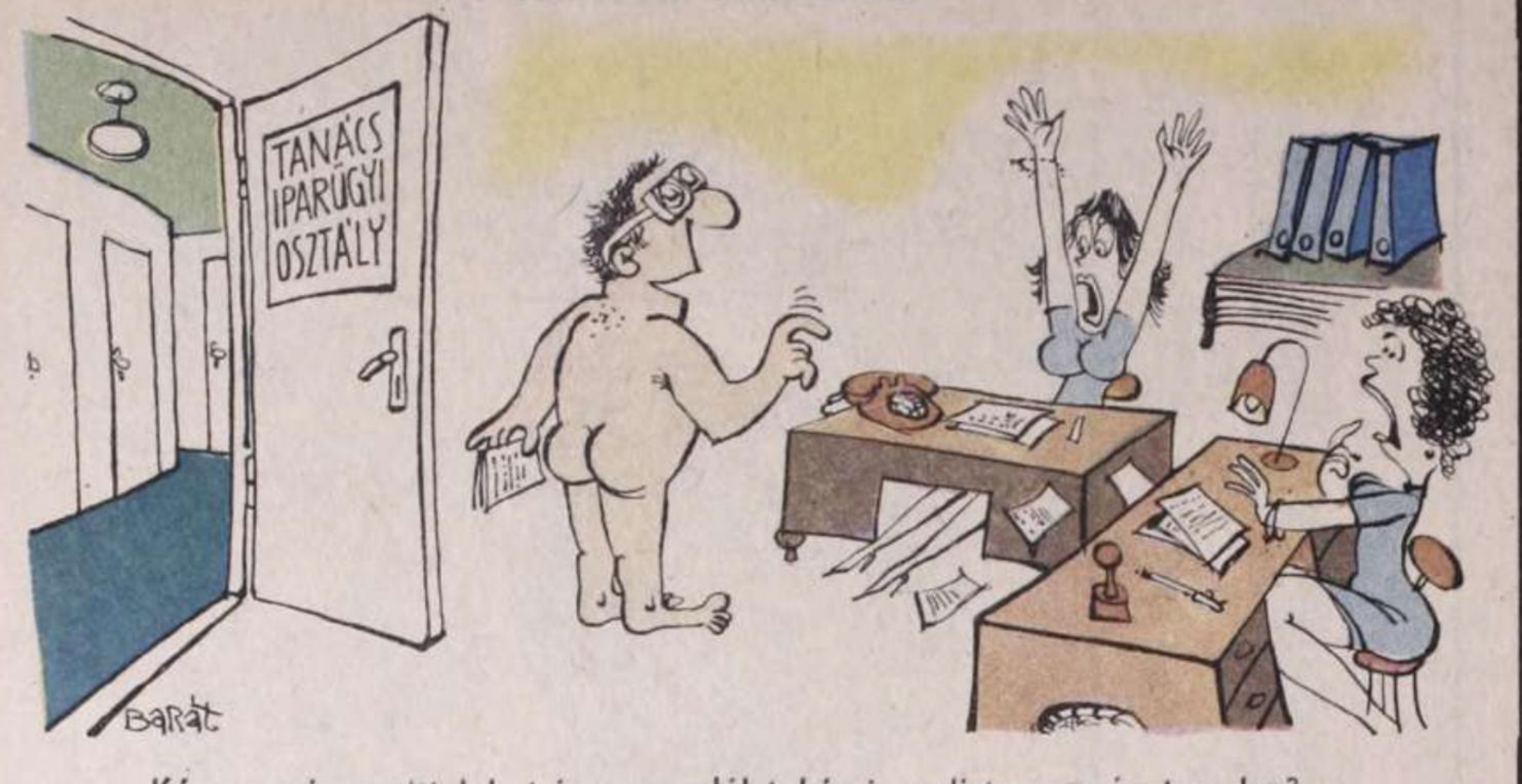

– Kérem szépen, itt lehet iparengedélyt kérni nudista magánstrandra?

PEST MÁR ZSÚFOLT

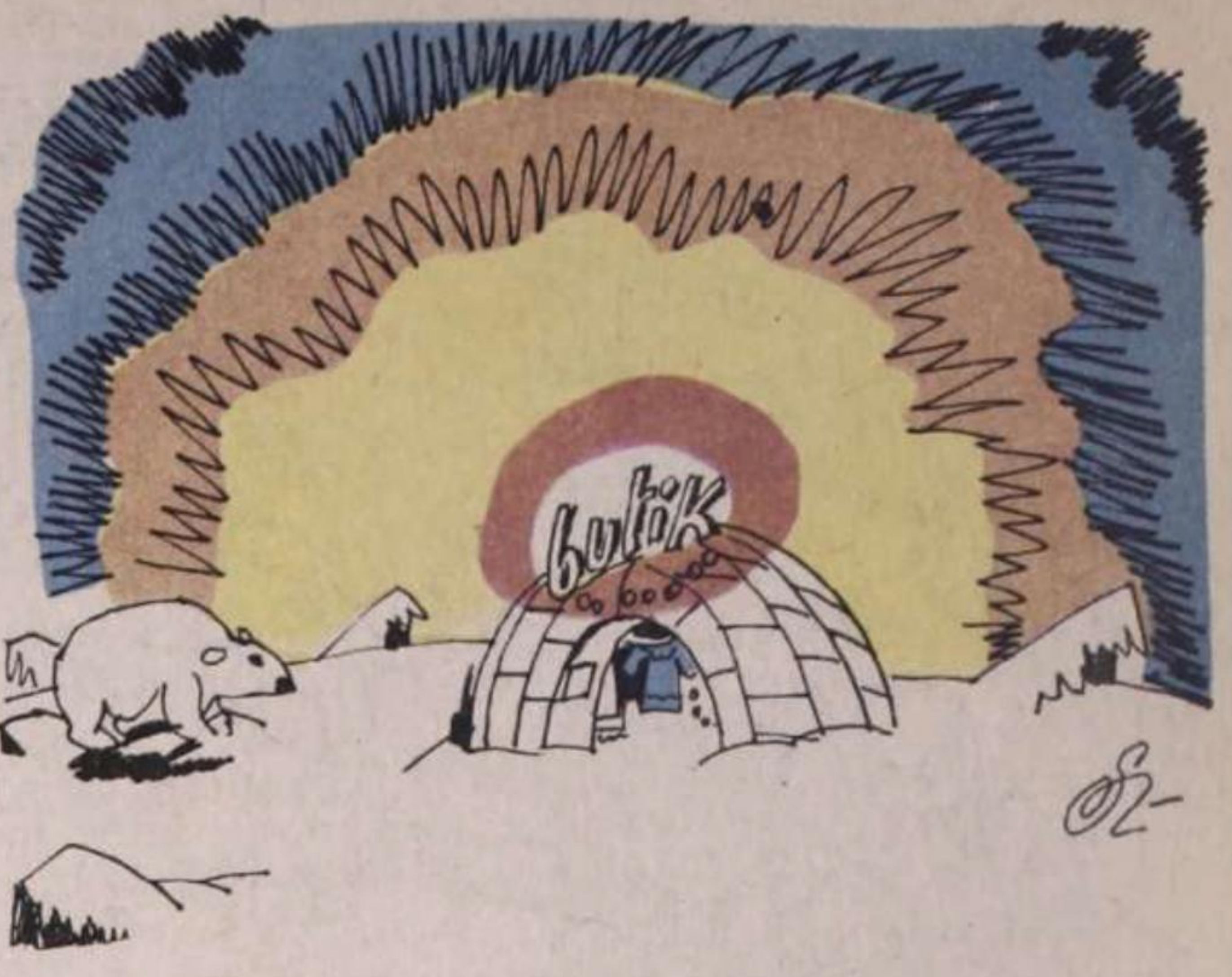

ESTI MESE

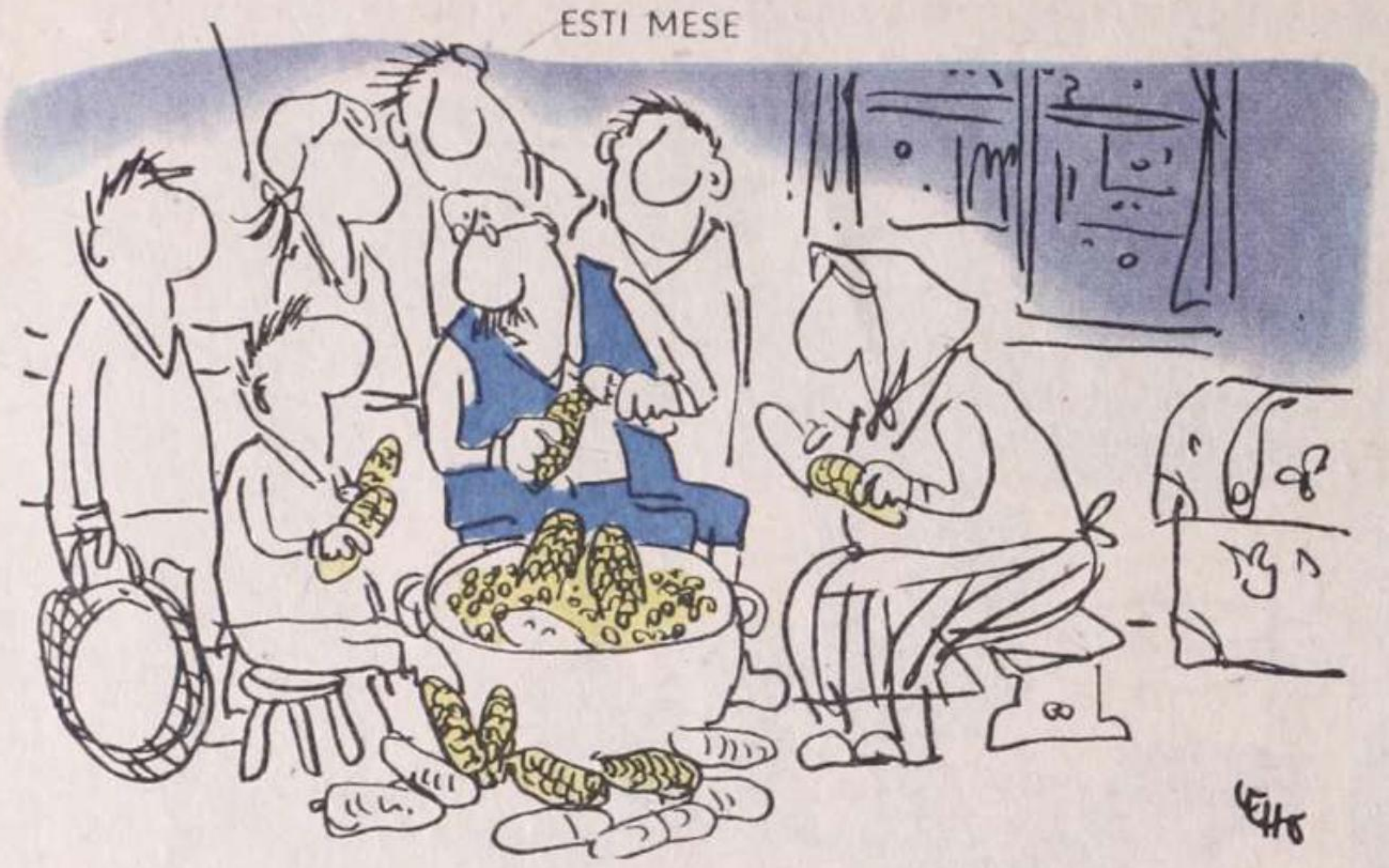

– Ha hiszitek, ha nem, akkoriban a vándorlegény vízum nélkül is átléphette Tündérország határát…

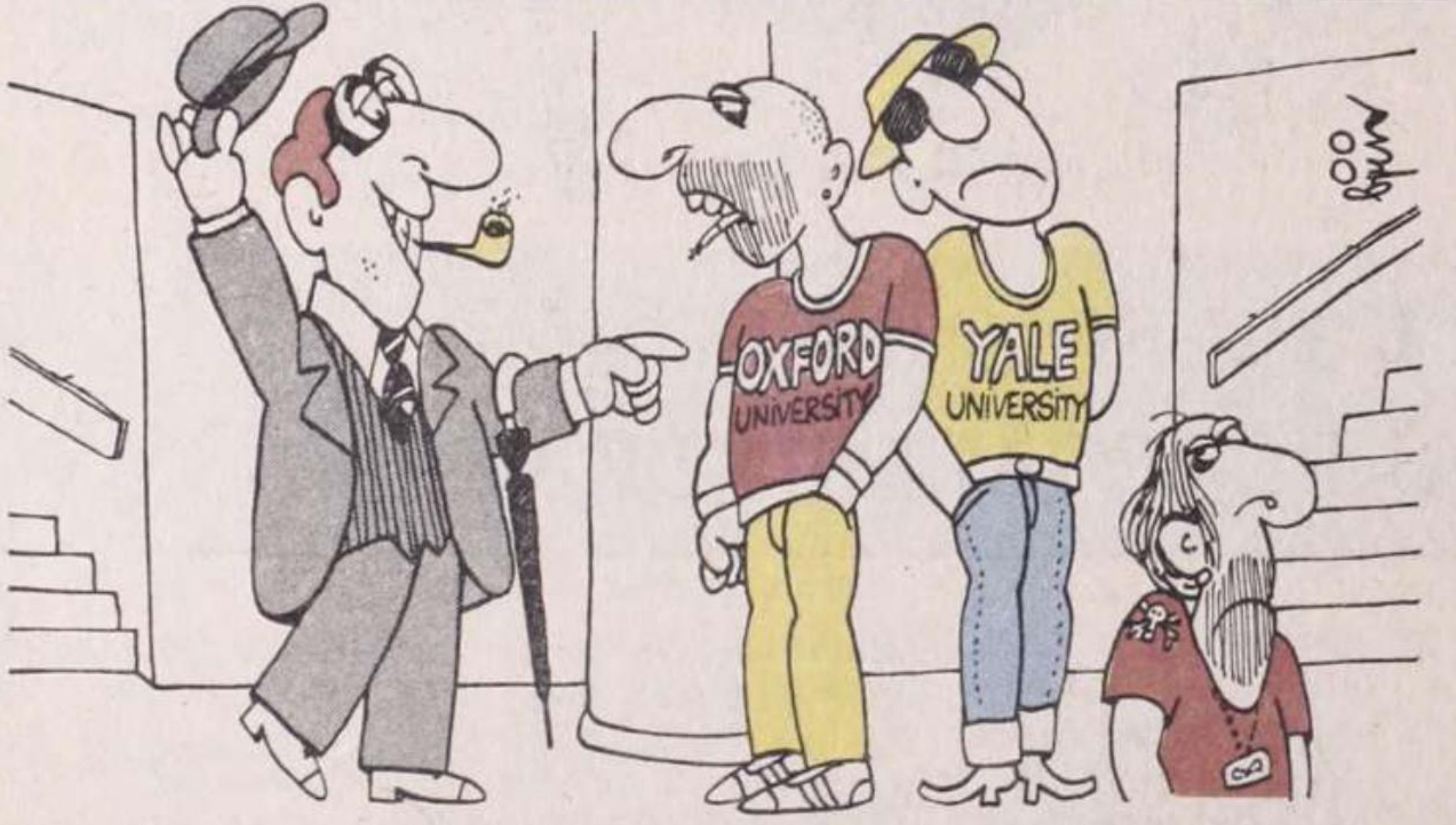

– Hiába nyomod a vakert angolul, apafej, fogalmam nincs, mit akarsz!

SZILÁNKOK

VÉDEKEZÉS

— Ön részegen, garázda módon belekötött több utcai járókelőbe.

— Igen, mert magányos vagyok. Barátokat akartam szerezni.

DICSEKVÉS

— *Nálunk a családban mindenki született őstehetség.*

— *Milyen műfajban?*

— *Az még nem derült ki.*

NAPLEMENTE

— Sajnos, öregszem. Már este tízkor álmos vagyok — mondta az éjszaka császára.

FUTBALLMECCSEN

— *Maga melyik csapatnak drukkol?*

— *Mindig annak, amelyik győz.*

PEDAGÓGIA

— Én a gyerekemet arra tanítom, hogy legalább a más szüleit tisztelje.

GYANÚSÍTÁS

— *Igaz, hogy önt tegnap józanul látták?*

— *Ugyan, csak pletyka az egész.*

KÍVÁNSÁG

— Őszinte szívből azt kívánom, amit maga nekem.

— Kikérem magamnak!

ELFOGLALT EMBER

— *Irénke kérem — szólt ki a titkárnőjének az igazgató —, olvassa el ezt a detektívregényt és mielőtt külföldi üzletfeleink megérkeznek, jelentse, hogy ki a gyilkos.*

ESZPRESSZÓ-REKLÁM

MINDEN SZÁZADIK VENDÉGÜNK JÓ KÁVÉT KAP!

ZÁLOGHÁZBAN

— *Tavaly betettem önökhöz egy órát.*

— *Most ki óhajtja váltani?*

— *Nem. Csak szeretném megkérdezni, mennyi a pontos idő.*

NŐI HIÚSÁG

— A személyi igazolványát kérem ellenőrzésre.

— Jól van, elismerem, én vagyok a körözött zsebtolvajnő, de kérem, ne nézze meg, hányban születtem.

LUSTASÁG

— *Van egy kis hétvégi telkem. Minden szombaton lejárunk az asszonnyal, megnézni, hogy nő a gaz.*

Galambos Szilveszter

MAI NÉPMESE

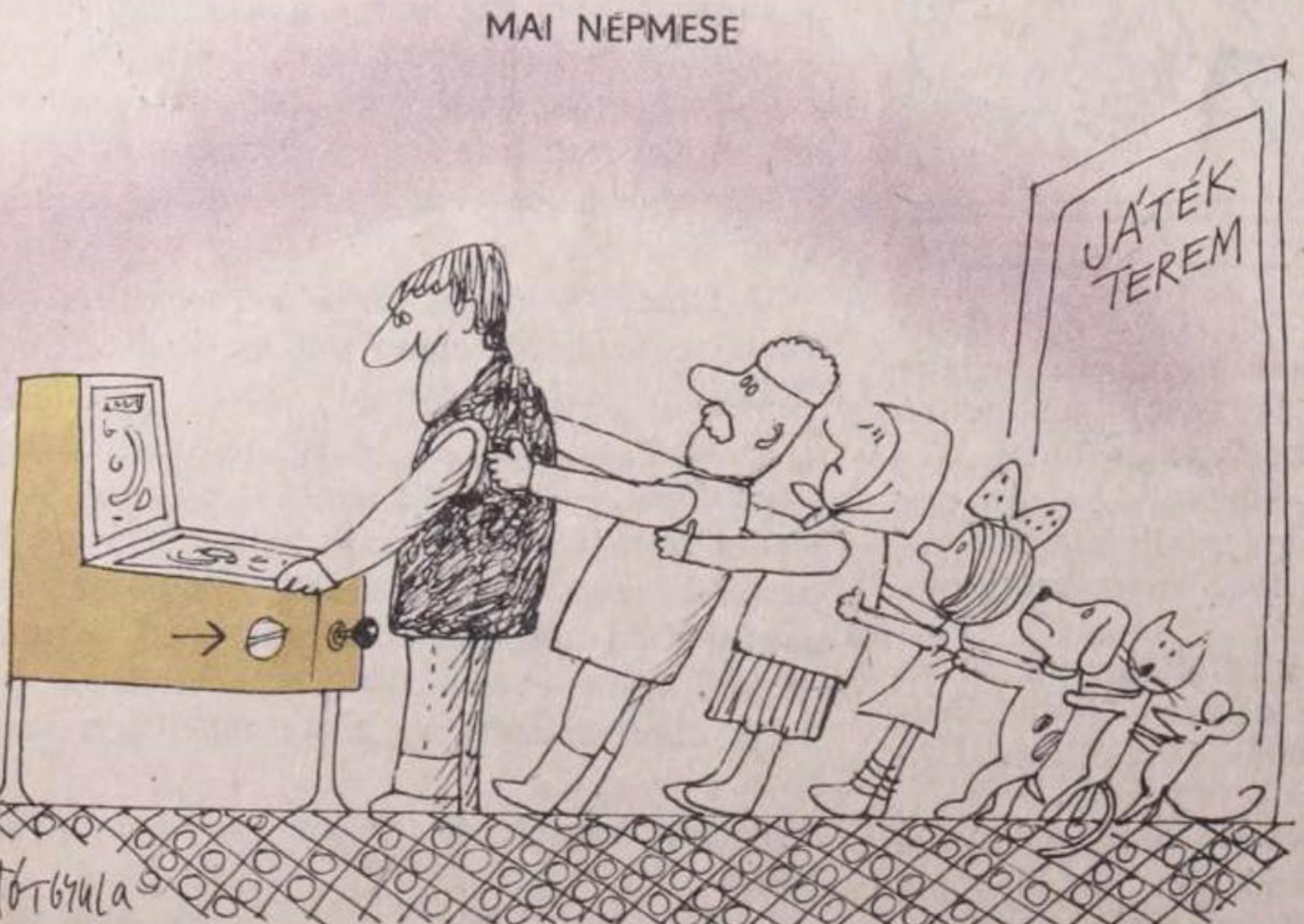

FAGYOSSZENTEK

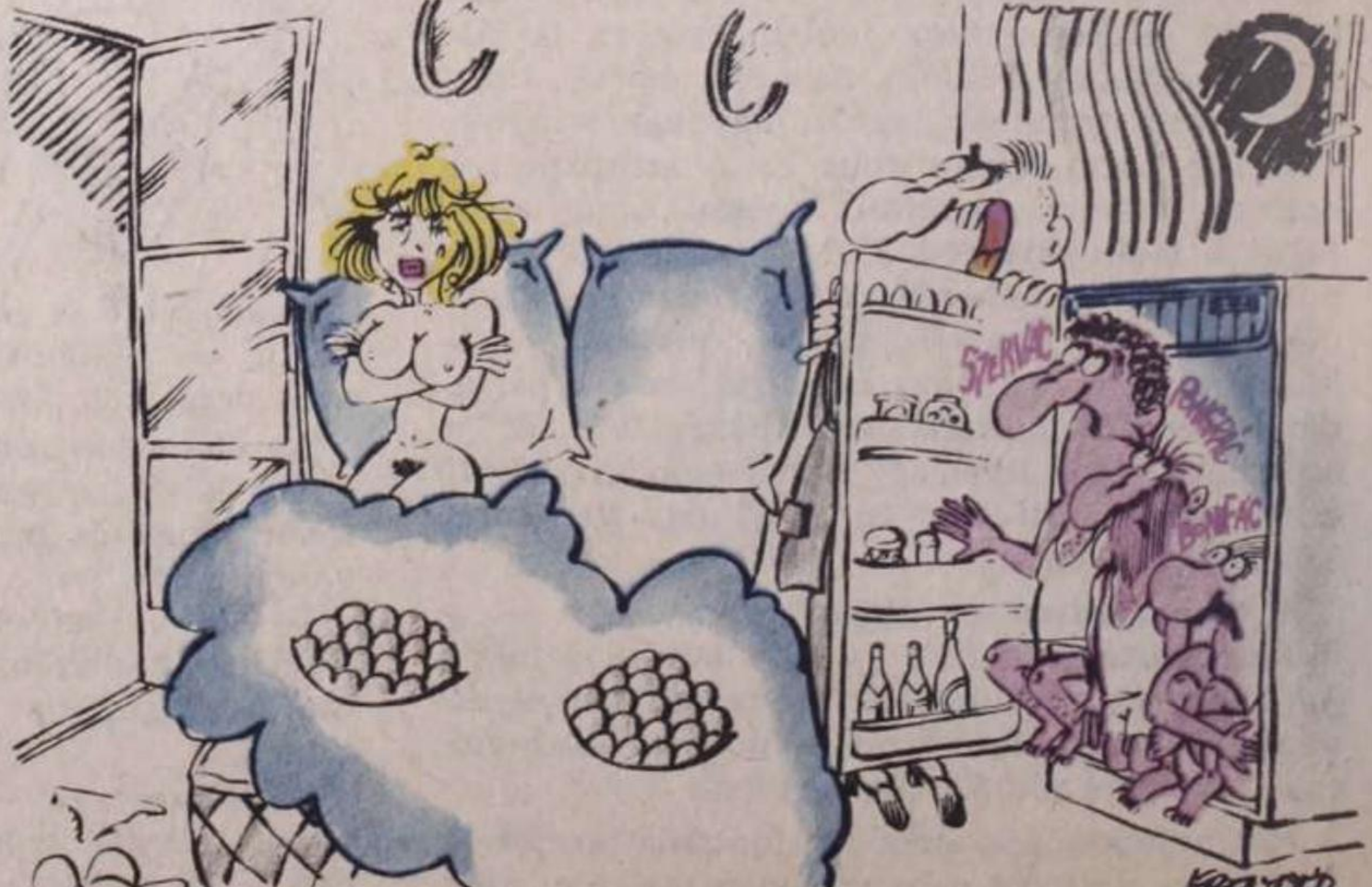

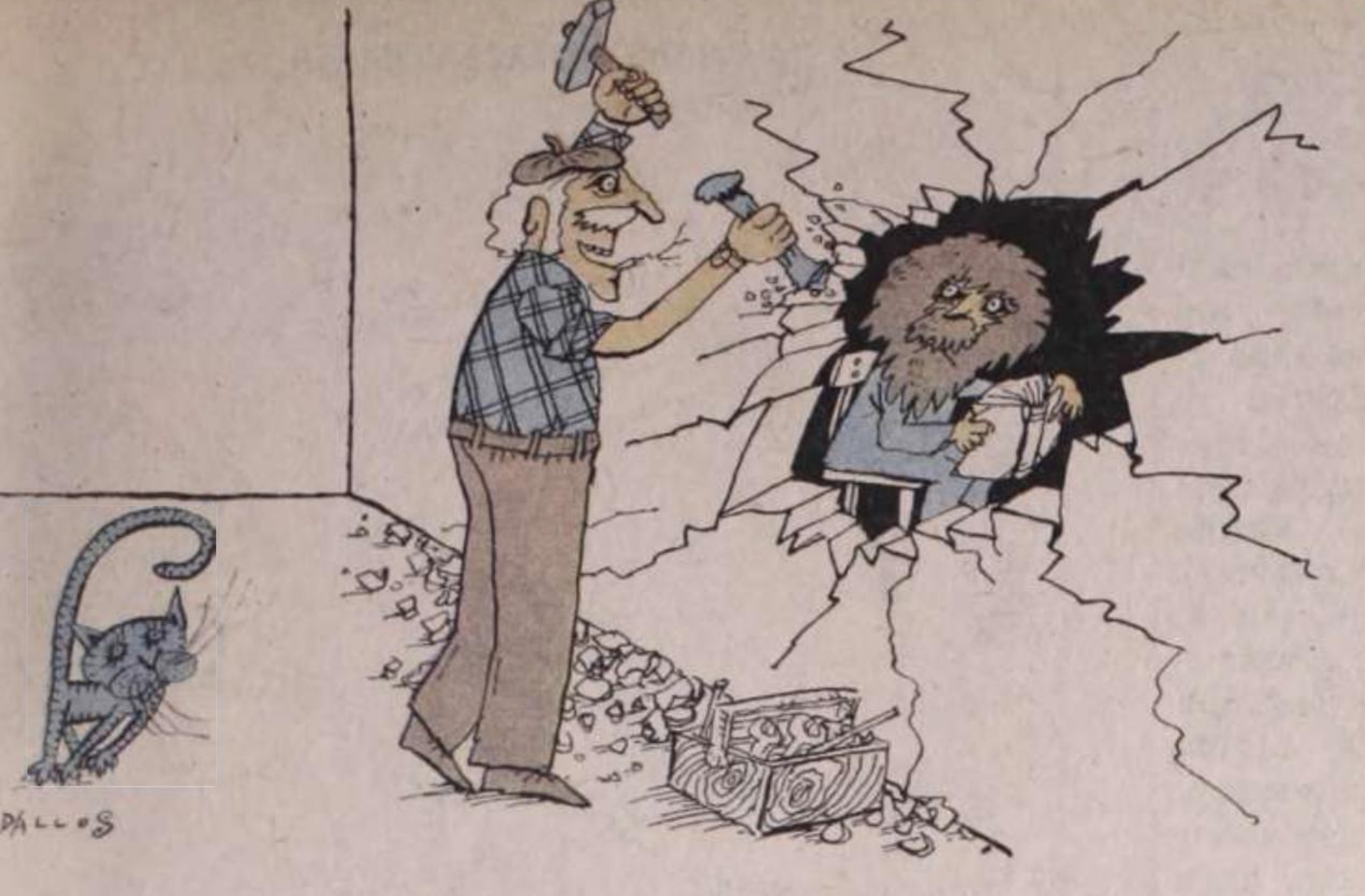

– Jé! A Monte Cristo grófja . . .

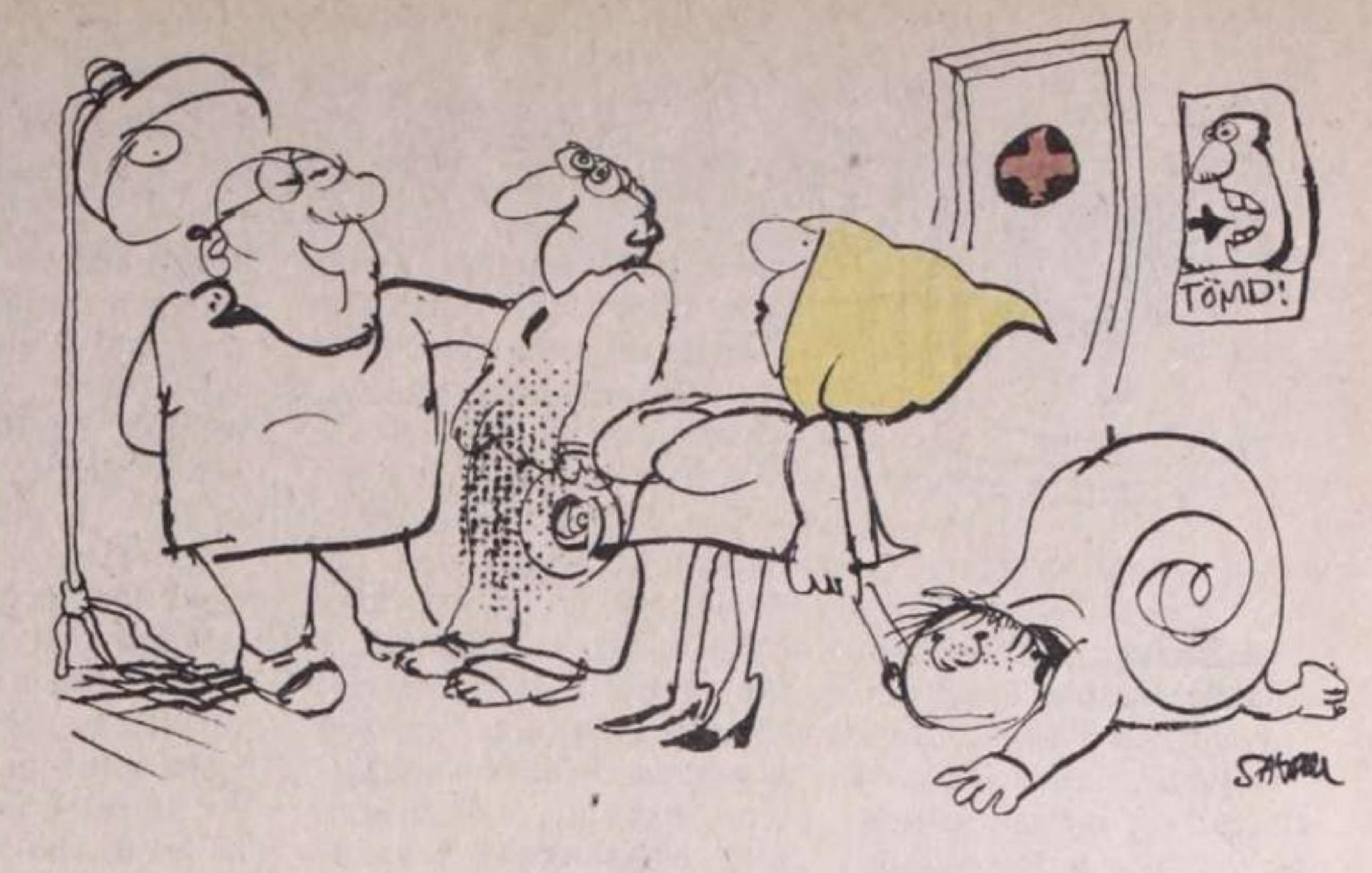

– O, ez a kis születési rendellenesség bőségesen megtérül majd ha nősül a gyerek, és lakás kell.

Az újsütetű nagypolgár büszkén mutat egy régi festményre
— Íme, családom őse.
— Igen. igen — mondja a látogató —, két hete még az én családom őse is lehetett volna, de én drágának találtam.

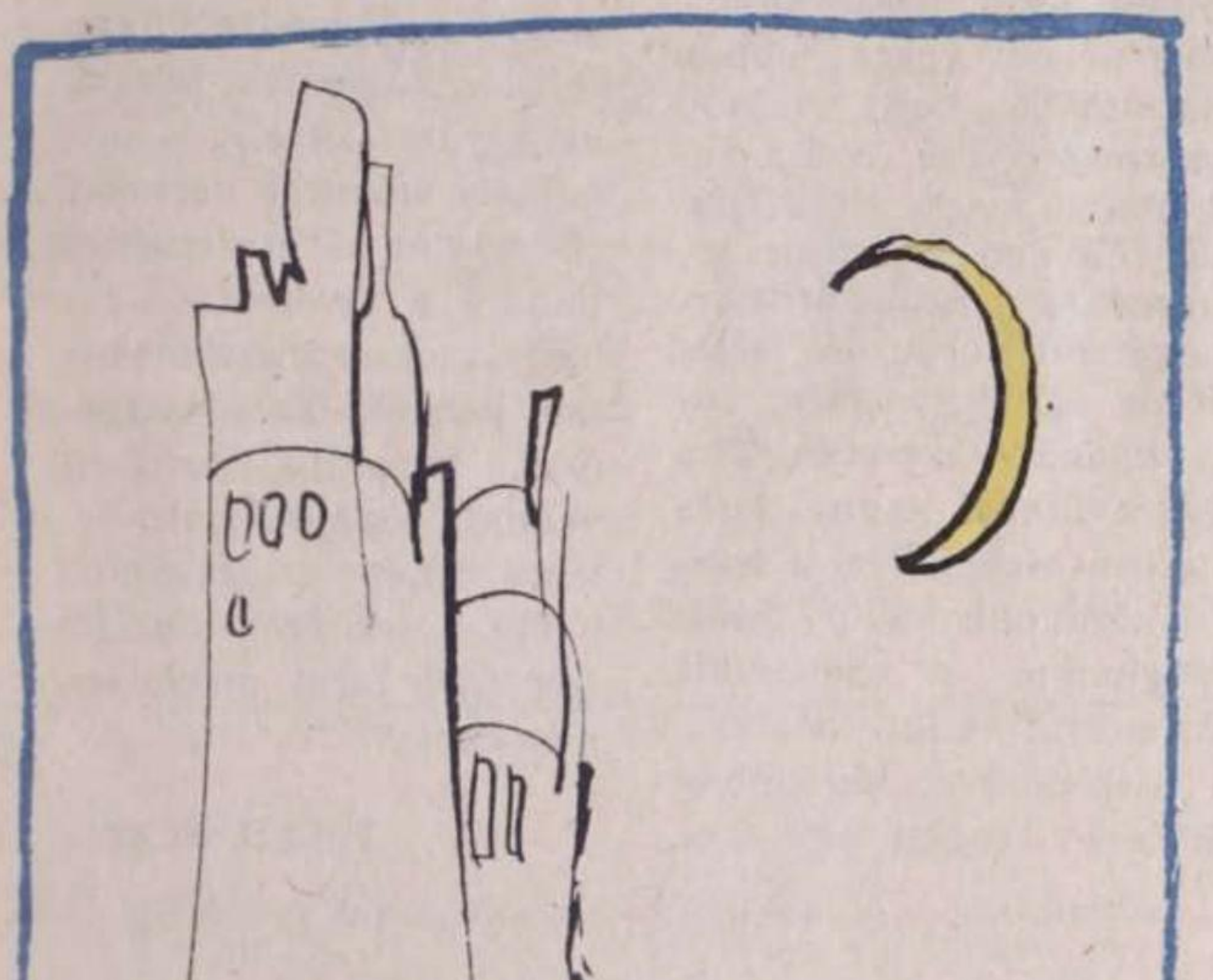

– Most azért iszik, mert elzüllött a családja, vagy azért züllöttek el, mert ő iszik?

KIRÁNDUL A LÁBAM

Megegyeztünk a feleségemmel, hogy holnap, vasárnap elmegyünk kirándulni a Pilisbe.

Sajnos, elkövettem egy hibát. Nem néztem meg a tévéműsort. Most látom, hogy meccset közvetítenek. A Pilis még ezer év múlva is a helyén lesz, de a holnapi meccset soha többé nem láthatom.

Szólnék neki, hogy nincs Pilis, de megesik rajta a szívem. Készülődik. Tisztogatja a hűtőtáskát. Snidlinget apróz a körözöttbe.

Szerencsére még csak szombat este van. Még történhet valami.

Az ágyikómban imára kulcsolom a kezem. Én Istenem, jó Istenem, lecsukódik már a szemem, csak most az egyszer segíts rajtam, add, hogy essen, zuhogjon, legyen hideg és zimankó!

Felébredek, besüt a nap az ablakon. Szemtelenül. Ez disznóság tőle. Magánlaksértés. Félig leeresztem a redőnyt. Borongós hangulatot teremtek. Jelentem neki, hogy sajnos, nem lehet kirándulni, elromlott az idő.

Felhúzza a redőnyt. Azt mondja, hiszen tiszta, kék az ég.

Kék, kék ... — bizonygatom. — De nem úgy kék, ahogy kék ... Ez olyan túlkék. Ha ilyen áttetszően kék az ég, abból iszonyú vihar lesz. Ezt minden öreg kecskepásztor tudja Pesten.

Azt mondja, hallgassuk meg a rádióban az időjárást. Gyorsan eldugom a rádiót a cipőpucolós dobozba.

Kihajol az ablakon. Azt mondja, nézzek csak ki, mindenki a szabadba készül.

Tényleg, embereket látok bakancsban, hátizsákkal. Mások berakodnak az autóikba. Szerintem ezek analfabéták. Nem olvasták a tévéműsort.

Mondom: szegények bőrig fognak ázni. Azt feleli, egy kis eső nekünk sem árt, jobb lesz, ha készülődöm.

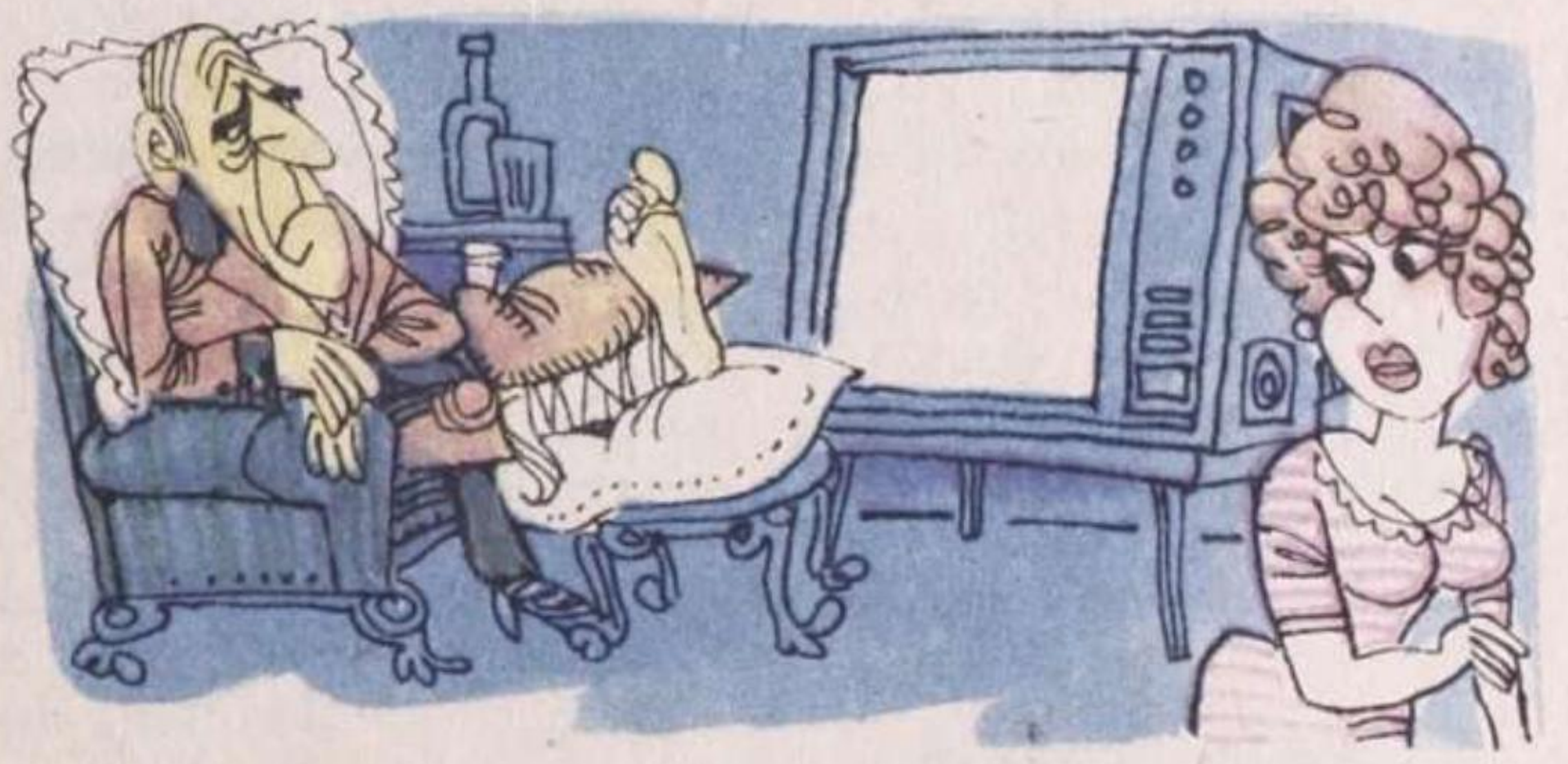

Készülődöm is. Megnézem az újságban, hogy áll fel a két csapat és ki lesz a bíró.

Sajnos, előkerült a rádió, Lelkendezik, hogy derűs, kirándulóidőt jósol.

— De mi van veled? — kérdi ijedten. — Húzod az egyik lábadat?

— Persze, hogy húzom. Magától nem jön. Hirtelen lesántultam. Nézd csak. Egy lépés előre, két lépés hátra. Mi a teendő? Én szerencsétlen — jajdulok fel — egyszer van szép idő és nekem itthon kell maradnom. Én akarok kirándulni, erre a lábam rándul ki.

Most végre leáll a snidlinggel meg a körözöttel. Hurrá, győzelem!

Párnát tesz a fejem alá, borogatást rak a térdemre, combomra, bokámra. Felpolcolja a lábfejemet. Feküdjek mozdulatlanul.

— Jó, csak kapcsold be a tévét, ha már a sors megfosztott a kirándulástól . . .

— Megy valami érdekes? — kérdi.

— Oh . . . nem is tudom . . . semmi különös . . . valami vacak sportizé . . .

Betegállományban nézem a meccset. Az ötödik percben gólt rúgunk. Örömtáncot lejtek a szoba közepén. A borogatások a mennyezetig repülnek.

Az ajtóban áll.

Látom, meggyógyultál. Akkor talán mehetünk . . .

E pillanatban elsötétül az ég. Dörög, villámlik. Forgószél kerekedik. Vízözön zúdul le a mennyekből

A tiszta szívűeket meghallgatják az égiek.

Novobáczky Sándor

A NEMZETKÖZI KARMESTERVERSENY MAGYAR ZENEKARA KÉRDEZI: NEKÜNK MINDENKI DIRIGÁLHAT?!

TÉVÉ-VESÉZÉS

(Reflektor) A műsorújság előzetesében még nemes egyszerűséggel Reflektor Magazinnak nevezett műsor péntek estére már felvette a Mindenkinek elnevezést, s már e rejtély is feszültté tette az új sorozat indulását kísérő várakozást. Amikor azután a műsorvezető-szerkesztő Regős István — a máig emlékezetes Bűn című sorozat jószívű Pista bácsija — bevezetőjében elmondta, hogy ez a Reflektor nem akar senkinek sem a szemébe világítani, ellenkezőleg, legszívesebben örömeinkről és eredményeinkről kíván beszámolni, már alig tudtam fékezni izgalmamat.

Ez a szívemet átjáró melegség, ha lehet, még tovább fokozódott annál a riportnál, melyben a Volán vállalat autóbuszvezetői szerepeltek. A derék sofőrök lelkesen újságolták, hogy a vállalat ellenőrei naponta több alkalommal is szondázzák őket, megállapítandó, nem ittak-e alkoholt munkaidő előtt, alatt, vagy után? A riporter, becsületére legyen mondva, többször is rákérdezett, nem zavarja-e őket ez a bizalmatlanság, de a megkérdezettek büszkén bizonygatták, mennyire jó az, ha az embert napjában akár többször is ellenőrzik, őket ez egyáltalán nem zavarja, olyannyira, hogy már hozzá is szoktak, s tán még hiányozna is nekik, ha a vállalat vezetése bizonyos, általuk ismeretlen okokból, egyszerre csak abbahagyná a szondázást.

Kicsit hosszasan időztem a szondázásnál, de talán ebből is érthető, miért nem volt világos számomra az a kitörő lelkesedés, amellyel a dolgozók fogadták a túl sűrű ellenőrzést. Azután rájöttem a titok nyitjára: a rendszeres alkoholellenőrzés nemcsak arra jó, hogy a dolgozó érezze, hogy a vállalat foglalkozik, törődik vele, de egyúttal önmaga számára is megnyugtató választ ad arra kérdésre: vajon ivott-e alkoholt, vagy sem?

(Felvonulás) A Teleráma egyik múltkori adásában Vértessy Sándor, a televízió műsorszerkesztésért felelős vezetője elmondta, milyen nagy gondot okoz a tévéseknek a műsorok egyeztetése úgy, hogy a két csatornán levő programok ne fedjék egymást és így minél kevesebb bosszúságot okozzanak a tévénézőnek. Hogy azért e munka nem teljesen hiábavaló, azt már május elsején tapasztalhattuk, amikoris a moszkvai felvonulást reggel nyolckor, a budapestit pedig tíz órakor kezdte közvetíteni a televízió. Őszintén örültem ennek, hogyha már egy országon belül nem is, de legalább országok között tudjuk egyeztetni a műsorokat. Ez az örömöm még akkor is teljes, ha tudom, hogy a moszkvaiak nem a magyar televíziós szerkesztők kedvéért keltek korábban, hanem mindössze arról van szó, hogy az időeltolódás miatt nekünk még csak nyolcat mutat az óránk, amikor ők már kettővel előbbre járnak.

(Kívánságok) Nem dicsekvésként, de még csak nem is panaszképpen mondom, láttam már néhány kívánságműsort a televízióban. Bármilyen is volt a műsor színvonala, egyvalamit mindig is csodáltam: a megkérdezett kérhetett bármit, néhány másodpercen belül már adásban énekelt, táncolt, bohóckodott az, akit éppen hallani, látni szeretett volna. Nem volt ez másképp az idei, Felvonulók kérték című műsorban sem. Vajon honnan tudhatta előre Vámosi—Záray, hogy éppen az ő Kacsatáncukra lesznek kíváncsiak a felvonulók, nem is beszélve a szárazföldi tengeri medvének álcázott Neoton famíliáról, akik Sandokanról énekeltek?

Ez csupán egy a televízió sok titka közül, ám minél több kívánságműsort nézek, egyre jobban hatalmába kerít valami szorongó érzés: hátha valamelyik megkérdezett néző félreérti e műsor lényegét, s arra a kérdésre, hogy mit kérne, ha teljesülne egy kívánsága, elmondaná, szeretné, ha végre lakást kapna, kedvezően bírálnák el a telefonkérelmét, 1987 előtt megkapná a befizetett Zsiguliját és így tovább.

Szerencsére ilyen félreértések csupán egy szorongó agyban fordulhatnak elő, dolgozó népünk nagyon is tisztában van vele, mit várnak el tőle a televízió kívánságműsorainak munkatársai? Ha valaki megfigyelte, államférfiak, művészek, feltalálók, gyárigazgatók és más komoly emberek verseket, operaáriát szeretnének hallani a tévében, míg a bányászok rendszerint nótát kérnek, az esztergályos, brigádja nevében, valami vidámat, amin nevetni lehet, a szakácsok pedig Hernádi Juditot szeretnék *látni*, amint éppen *énekel*.

Föld S. Péter

A TÉVÉNÉZŐ LIDÉRCNYOMÁSA

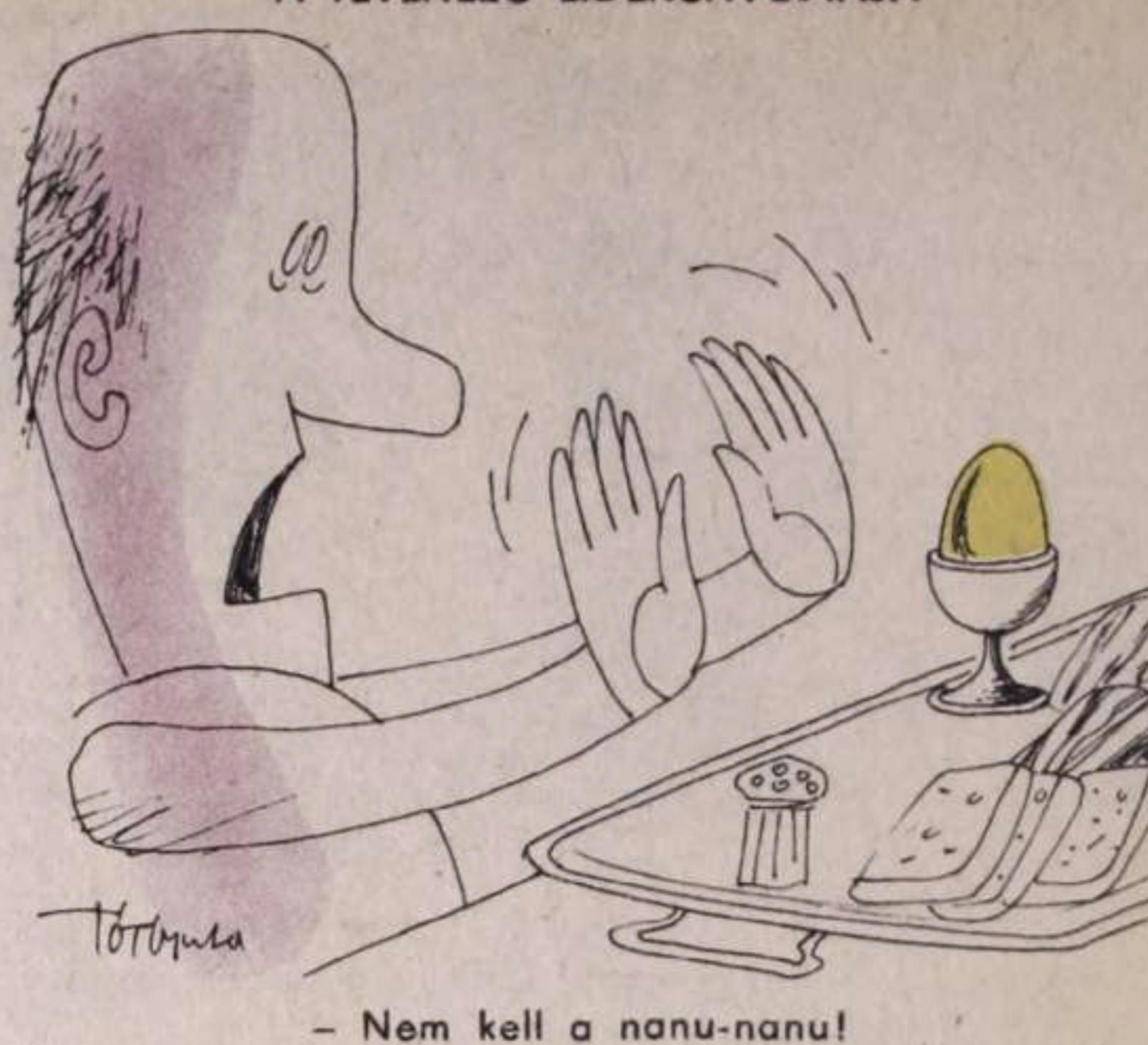

– Nem kell a nanu-nanu!

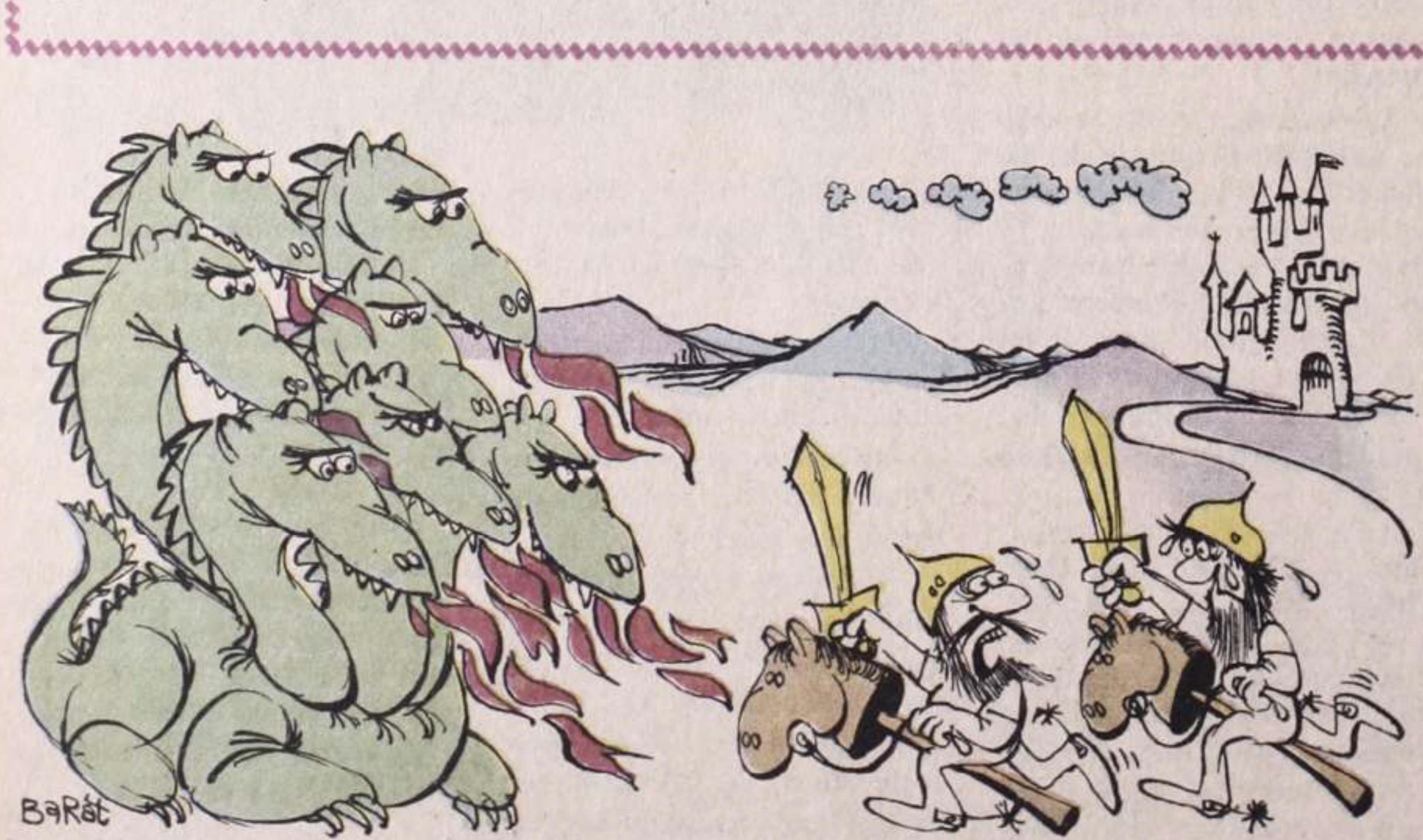

– Szerintem a kincstár túlzásba viszi a takarékossági intézkedéseket.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Elegem volt belőled, Jim! — siránkozik a gengszter felesége. — Miért nem próbálsz úgy élni, mint mások: a két kezed munkájából...

— Nem tehetem, Mabel — sóhajt fel szomorúan a gengszter. — A rendőrségen ismerik az ujjlenyomataimat...

ÚJRAÉRTELMEZÉS

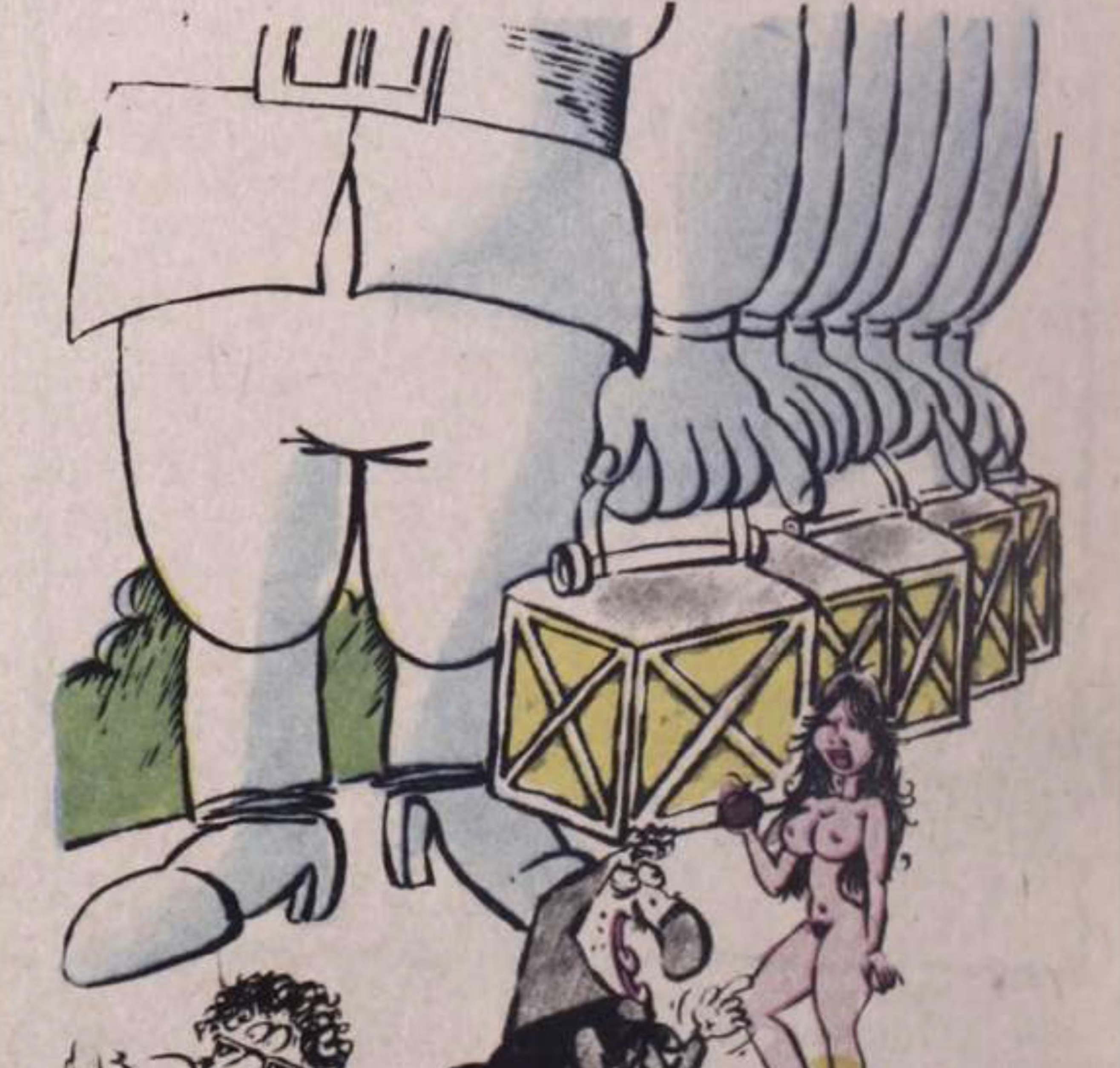

– Es biztos, hogy ezt az új Hófehérke-koncepciót érteni fogják a gyerekek, mester?

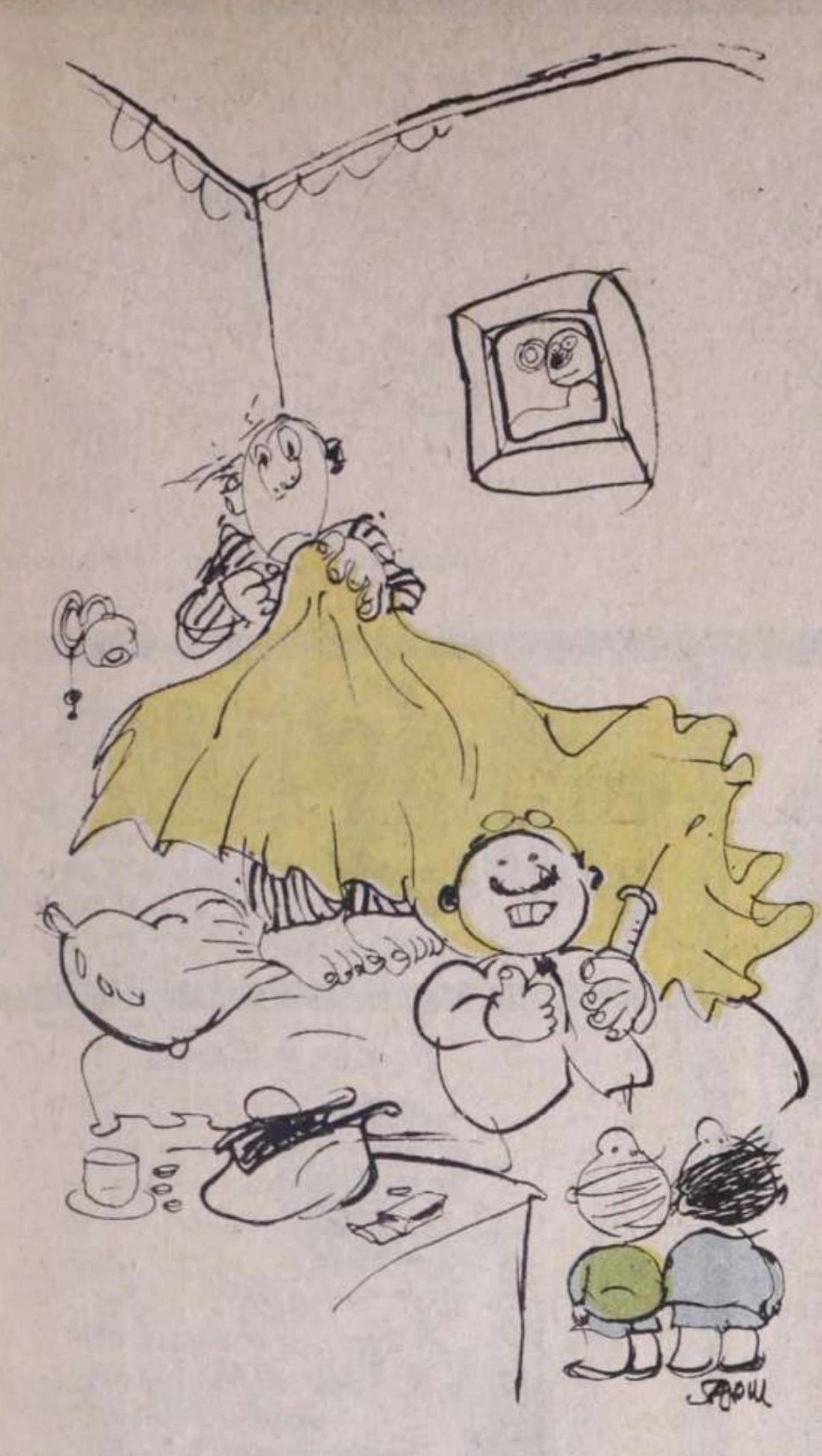

– Na gyerekek, itt az alkalom, melyiktek akarja lefogni az apukát, amíg beadom az injekciót?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A papa becipeli a gyereket a játszótérről: a kisfiú a felismerhetetlenségig piszkos.

— Hát te hol jártál? — sikolt fel a mama. — Tudod, mit érdemelsz ezért? Egy akkora pofont, hogy . . .

— Ne pofozd meg! — szól közbe az atya. — Lehet, hogy nem is a mi gyerekünk . . .

A fiú — szüleivel együtt — eljegyzési vacsorára megy. Mind a hárman elegánsan felöltöznek és nagyon izgatottak. Legnagyobb megdöbbenésükre, a lány édesapja, atléta-trikóban ül a tévé előtt, a mama ingeket mos, az asztalon pedig nem található más, csak néhány felbontatlan májkonzerv.

— Ó, mi már nem csinálunk olyan nagy ügyet a dologból — magyarázza a lány papája —, a kislányunknak ugyanis ez lesz a tizennyolcadik eljegyzése . . .

Sok az utcai pavilon

FŐVÁROSUNK ÚJ NEVE: BÓDÉPEST

— Víz, víz, szerkesztőkém . . . Víz, víz, víz . . .

— Mit locsog itt összevissza, Haraszt úr?

— Dehogyis locsogok, szerkesztőkém. Locsogásból nálunk nem lehet megélni.

— Ezt meg honnét veszi, Haraszt úr?

— Hát én akkor sem locsogok, szerkesztőkém. Hanem hullámzok, érti? Hullámzok. Mert az ma a nagy buli. Hullámozni kell szerkesztőkém, mint a Gellért fürdő. Száz forint egy beugró a hullámba . . . azt elhiszem . . . Már annak, aki beugrik.

— Nézze, ha azt számítjuk, hány évig épült az a strand és mennyi kiesést kell most pótolnia a kasszában, akkor száz forint nem pénz. Ezt le kell nyelni, Haraszt úr, mi eddig minden történelmi üresjáratért busásan megfizettünk.

— Na várjon csak, szerkesztőkém, én már mindent kikalkuláltam. Mit gondol, hány hullámot kap az a strandvendég a száz forintjáért? Mondja, hogy százat. Hullámját egy forintjával. Na, most kapaszkodjon meg, szerkesztőkém! Sokkal olcsóbban jön ki, ha tíz napra elutazik a Costa Bravára.

— Haraszt úr, ha megkérhetném, menjen egy kicsit távolabb a faltól. Még szétpattan a feje és frissen meszeltek nálunk. Tíz nap a Costa Braván? Az harmincezer forint, maga őrült!

— Stimmel. Tíz nap az kétszáznegyven óra, vagyis 14 ezer 400 perc. Na most, ha percenként csak tíz hullámot számítok, az nagyjából százötvenezer hullám. Harmincezer forintért. Szóval egy hullám ára húsz fillér. És ebben már a koszt, kvártély is benne van. Na most, ha a Costa Brava helyett esetleg a Napospartot választom, még sokkal olcsóbban jutok egy-egy hullámhoz.

— Ha már itt tartunk, Haraszt úr, én azt is elárulom magának, hogyan juthat a legolcsóbban hullámokhoz.

— Kíváncsivá tesz, szerkesztőkém. Hogyan?

— Végtelenül egyszerű. Rázza meg a fejét. Érzi? Ott belül? Lics-locs . . . És, ha csak ilyen olcsó nyári pletykái vannak, okosabb, ha takarékra teszi magát és vesz egy hideg zuhanyt.

— Már vettem, szerkesztőkém. Legyen erős, már vettem. Elolvastam egy apróhirdetést a kedvenc sportlapomban és az minden hidegnél zuhanyabbul hatott rám. Ismertessem?

— Isten őrizz!

— Helyes. Máris citálom. Azt mondja: „Gyermekem létminimumának és alapszükségleteinek biztosítása miatt, napi 4 órás alkalmi, kisegítő bármilyen munkát vállalok (takarítás, szállítás, üzenetközvetítés stb.), precízen, pontosan, megbízhatóan. Gépkocsival még rendelkezem” . . . Olvassam az aláírást is?

— Eszébe ne jusson, mert erőszakot alkalmazok.

— Rendben van. Akkor ettől fájó szívvel eltekintek. Beérem annyival, hogy az apróhirdetést egyik olimpiai bajnokunk felesége tette közzé. Maga érti ezt, szerkesztőkém?

— Nézze, Haraszt úr, az én munkaköri leírásomban sehol sem szerepel, hogy mindent kell értenem.

— „Létminimum és alapvető szükségletek” . . . ez valami óriási. Mondja, szerkesztőkém, létezik ma olyan gyerek, aki csonttá sorvadozva küzd az éhínséggel, miközben vézna kis feneke kilóg a rongyaiból?

— Láttam ilyesmit, Haraszt úr. Nemrégiben mutattak egy filmet a tévében. Trópikus környezet, elmaradt ország, famozsarakban néhány kukoricaszem, csecselégy . . . Persze, ha a félnomád mamának lett volna gépkocsija, okvetlenül eladta volna, hogy vásárolhasson szegény kis nebulónak egy jó ebédet.

— Tudja, szerkesztőkém, azért mégis tisztelem az apróhirdetés hölgyét. Mert ugye a férje csak olimpiai bajnokságot nyert, ő viszont abszolút világrekordot állított fel.

— Éspedig?

— Őszintén, szerkesztőkém, el tud maga képzelni még valakit, aki ilyen kevés szóval ennyire antipatikussá tudja tenni magát?

— Nézze, Haraszt úr, amióta magát ismerem, én mindent el tudok képzelni. És, ha azt hiszi, hogy továbbra is görcsösen ragaszkodom a társaságához, akkor . . .

— Értem, szerkesztőkém. Kedves, hogy tartóztat. Majd benézek . . .

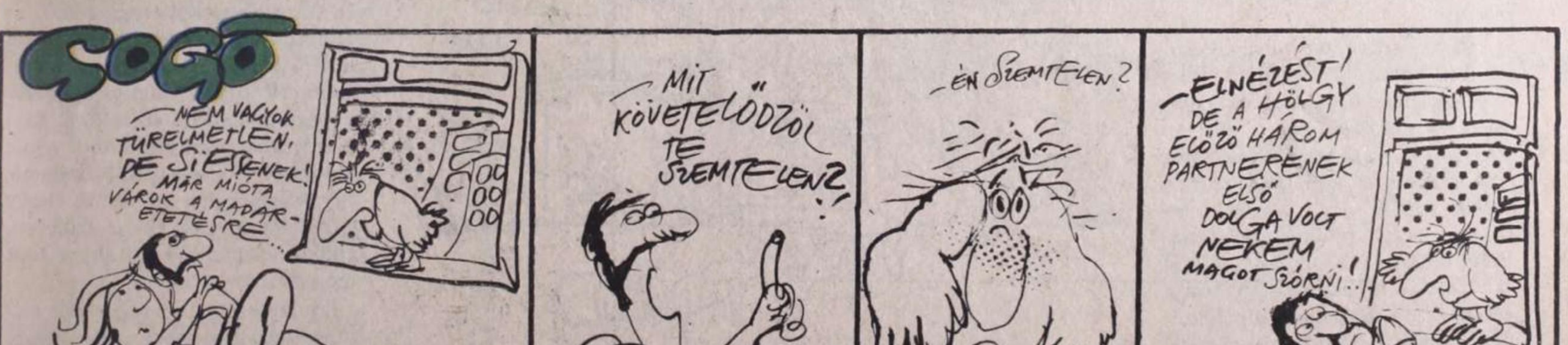
GOGÓ
— NEM VAGYOK TÜRELMETLEN, DE SIESSENEK! MÁR MIÓTA VÁROK A MADÁRETETÉSRE . . .
— MIT KÖVETELŐDZÖL TE SZEMTELEN?!
— ÉN SZEMTELEN?
— ELNÉZÉST! DE A HÖLGY ELŐZŐ HÁROM PARTNERÉNEK ELSŐ DOLGA VOLT NEKEM MAGOT SZÓRNI!..

SAJDIK

Virág-parádé

BELVÁROSI DRÁMA

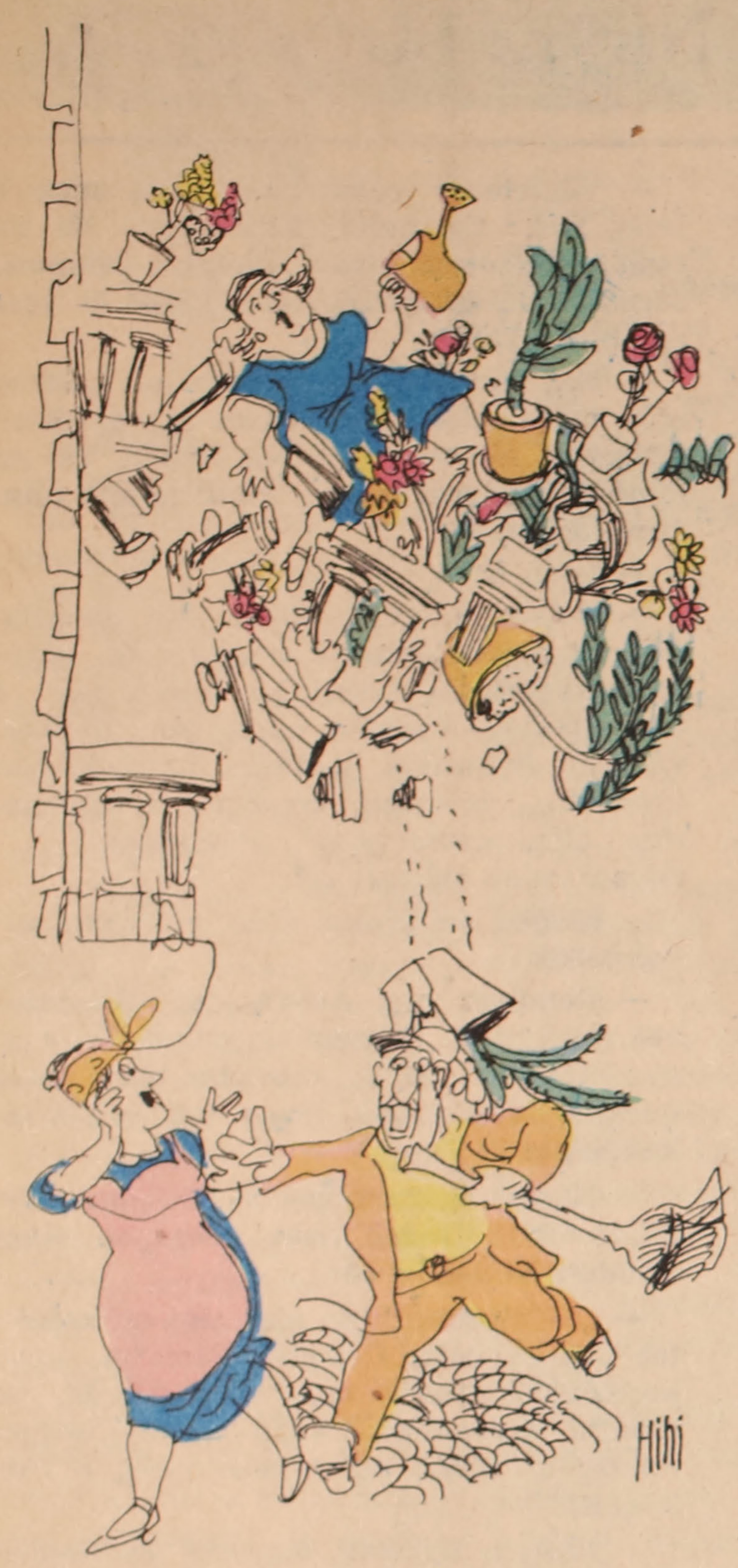

– Meneküljünk! Szemiramisznė függőkertje nem volt aládúcolva ...

VIRÁGOK

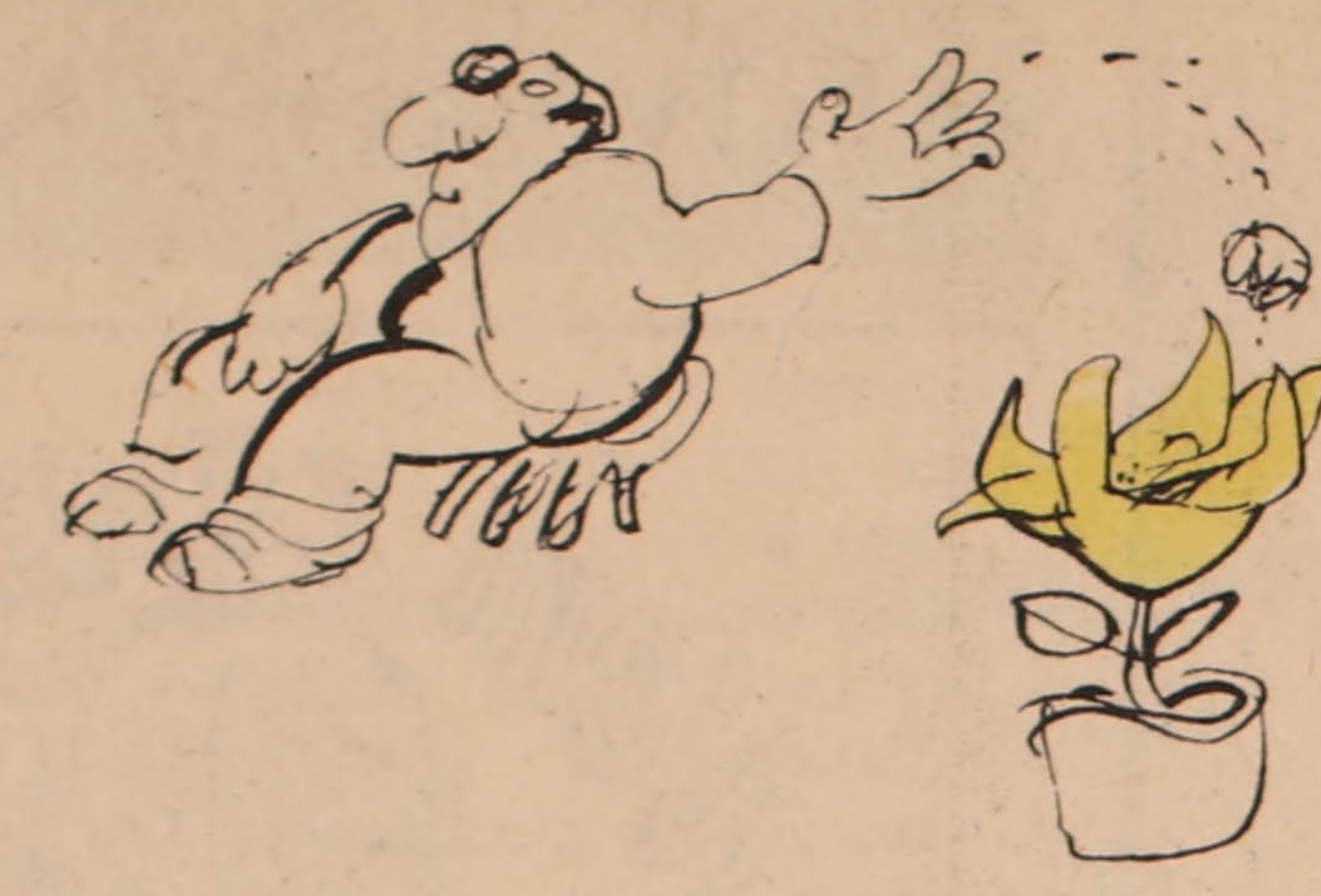

Szemétnyelő tátika

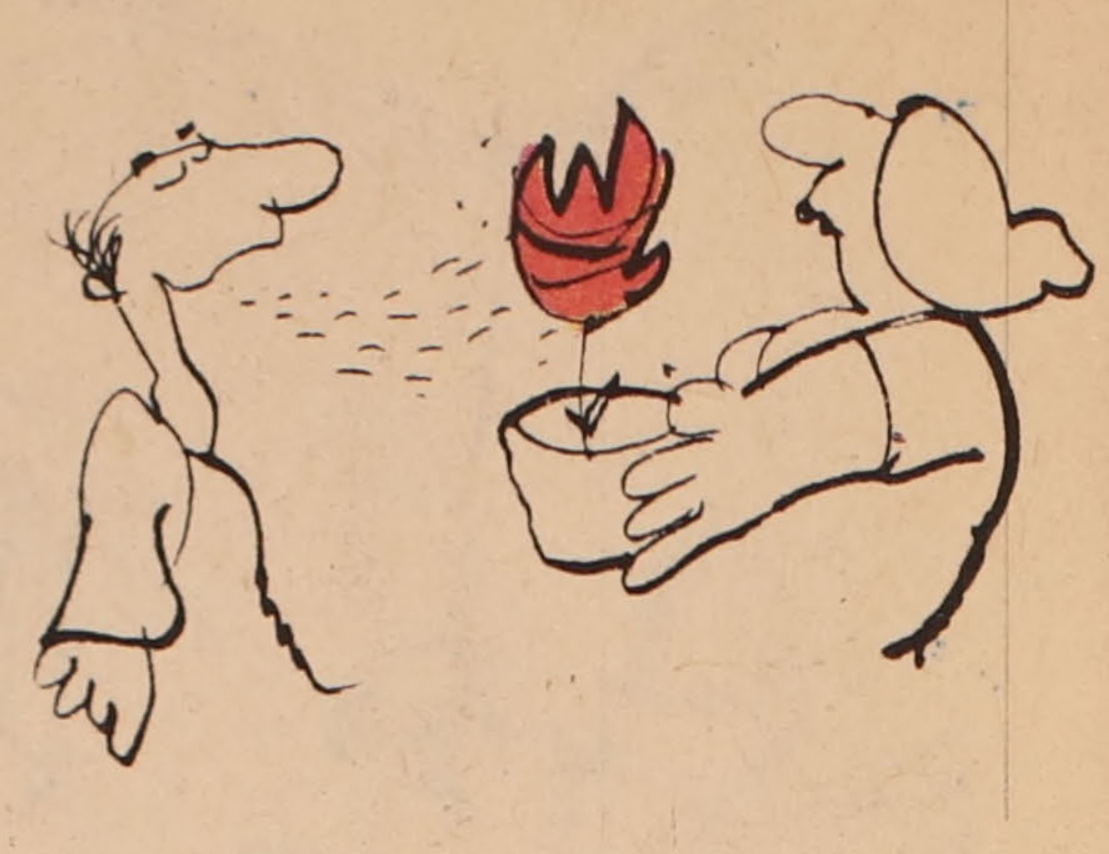

Csak alkoholszagra nyíló tulipán

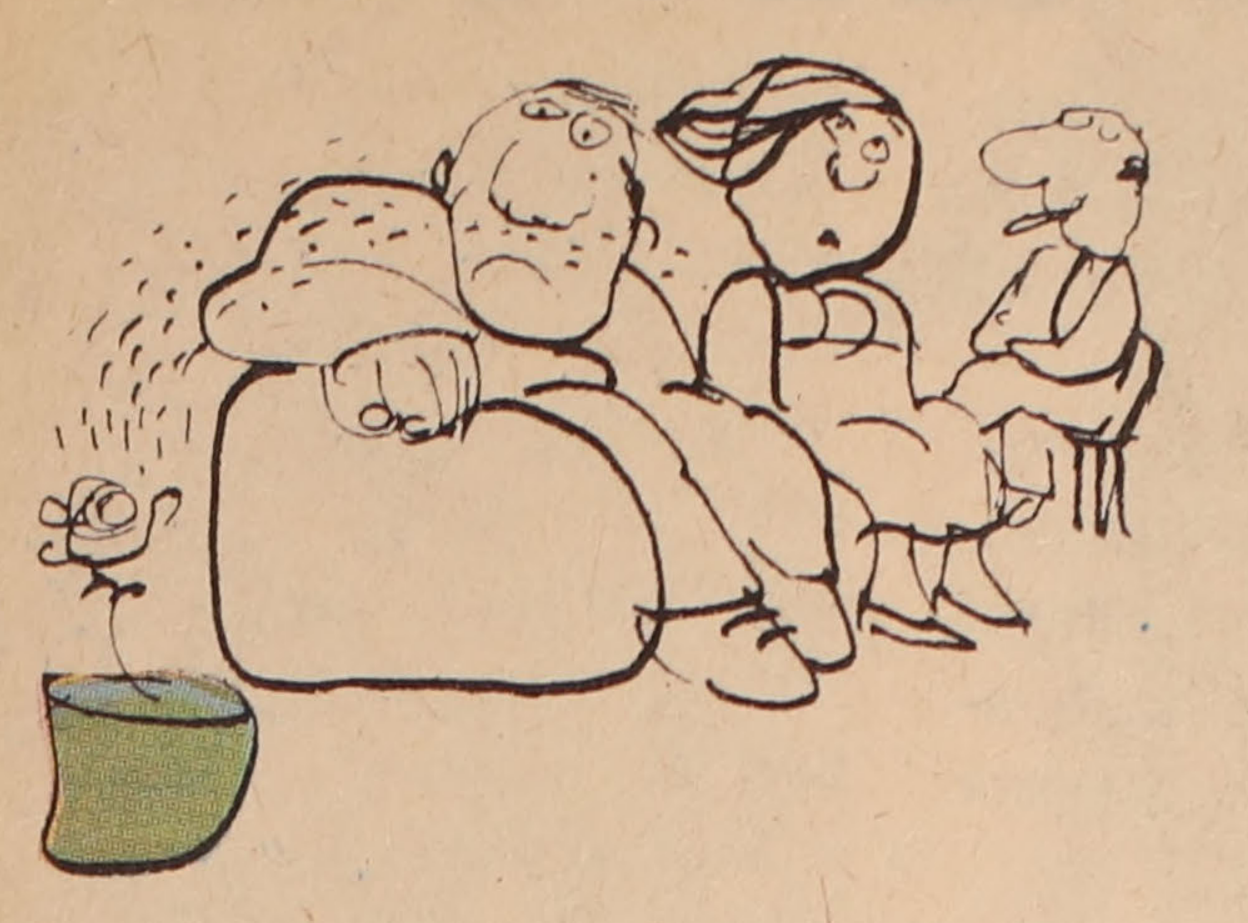

Vendégűző büdöske

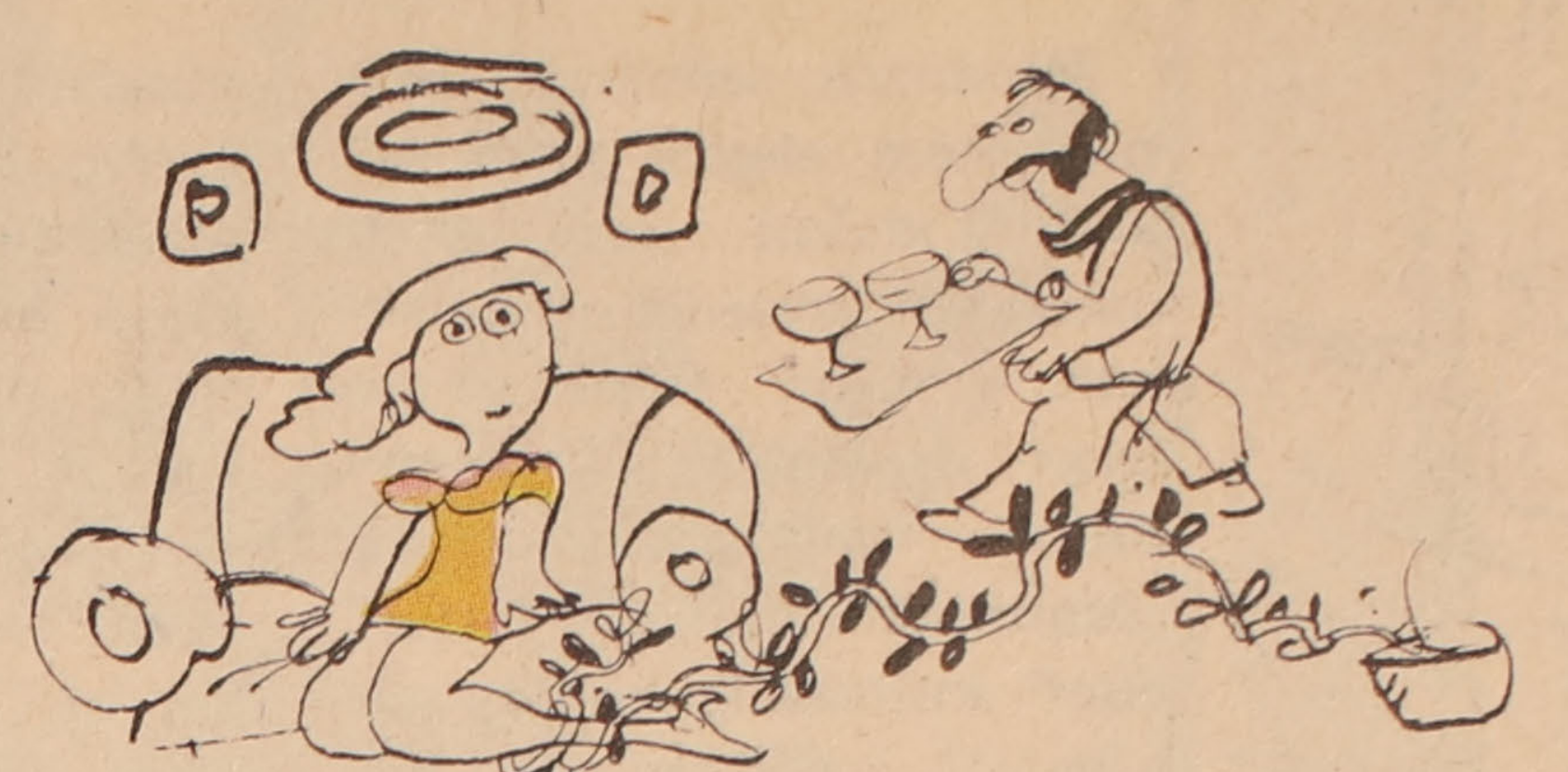

Csábfutóka

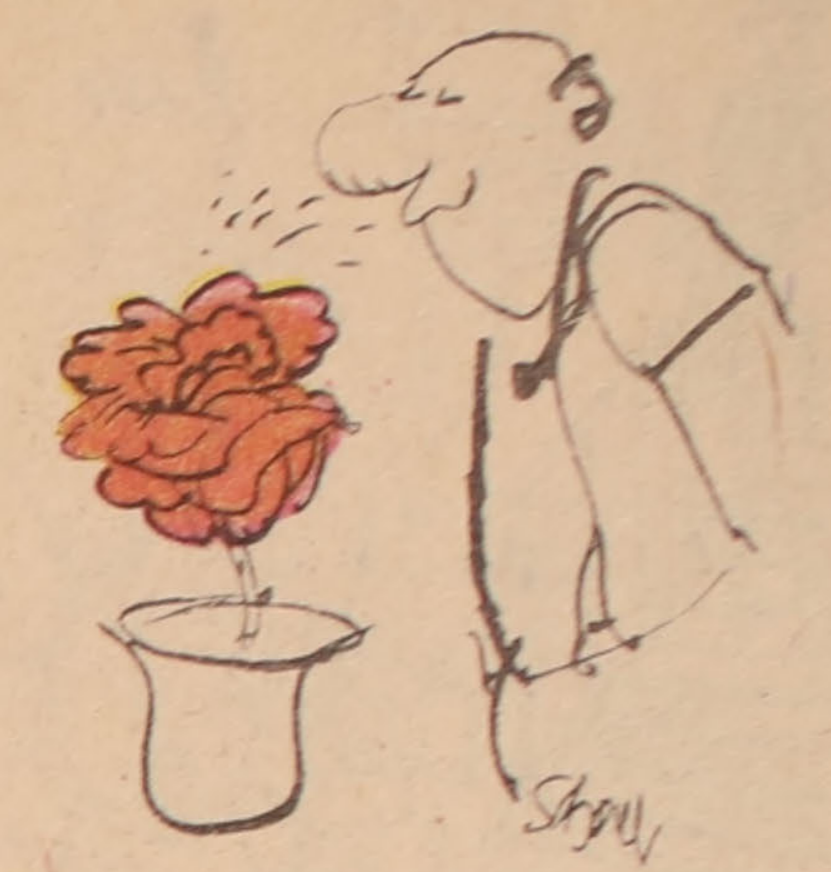

Olcsó benzinszagú rózsa

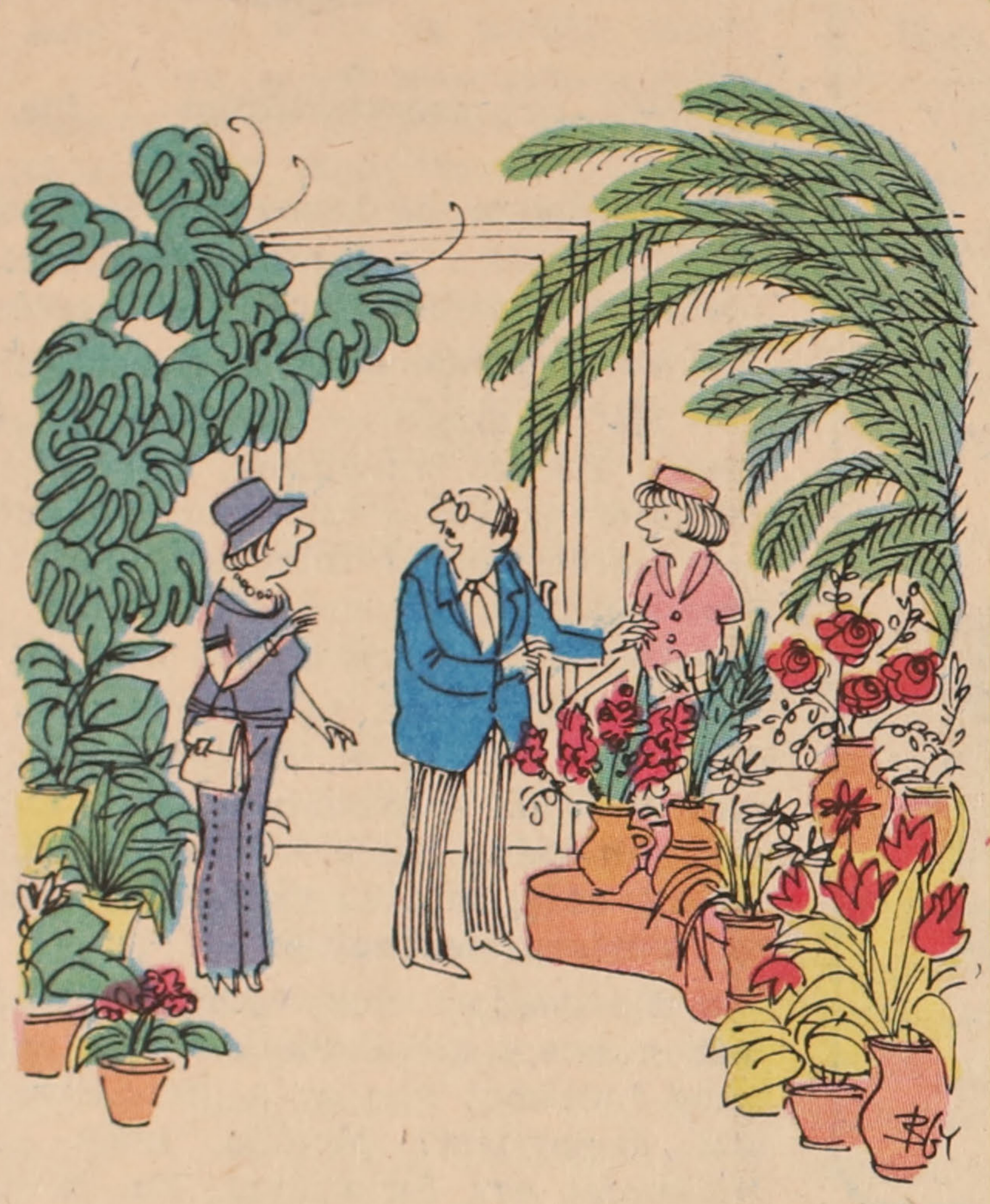

– Rózsát vigyünk Aranka néninek, attól biztos, hogy kiújul a szénanáthája!

VIRÁGOS BUDAPEST

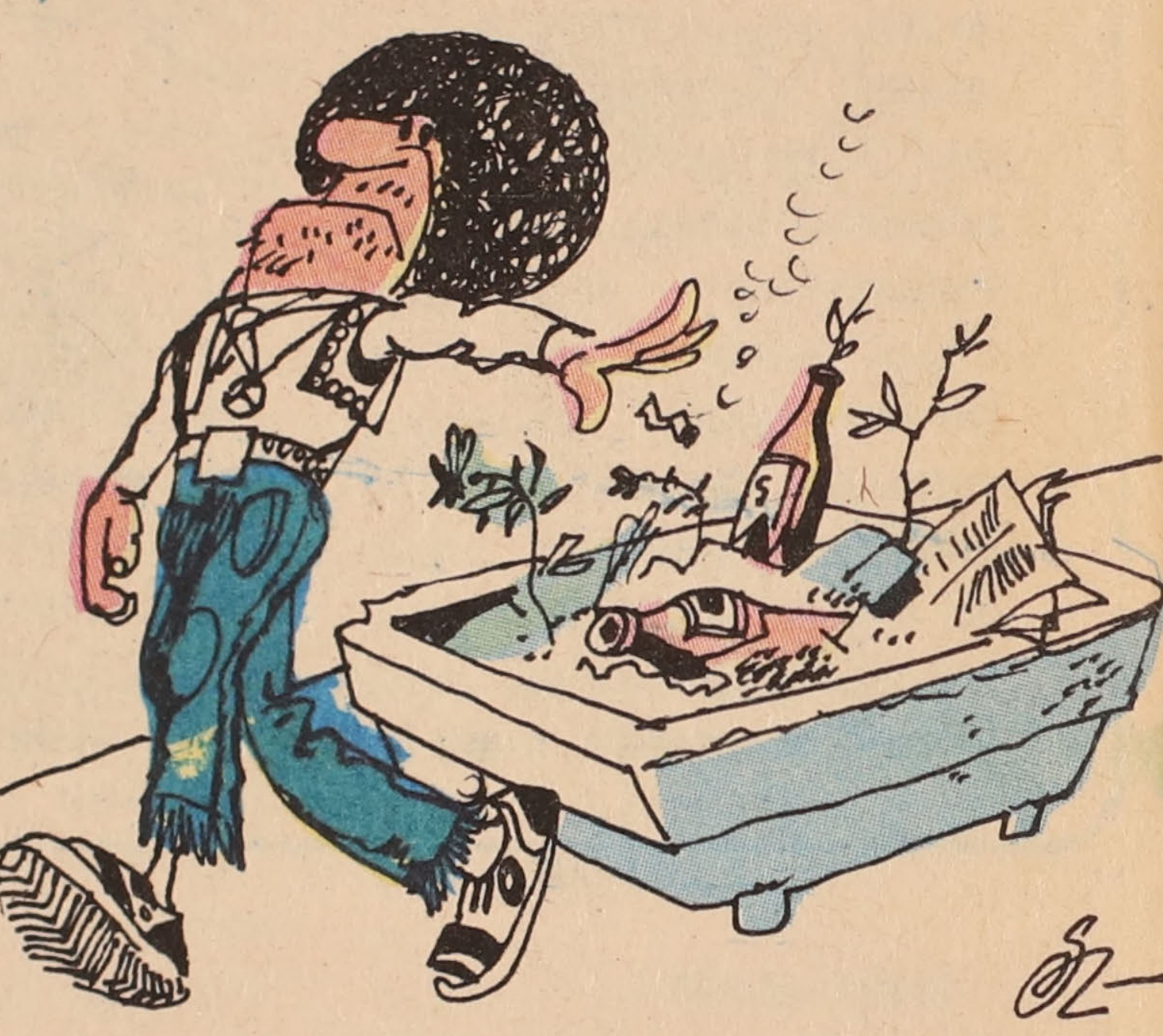

VIRAGNYELV

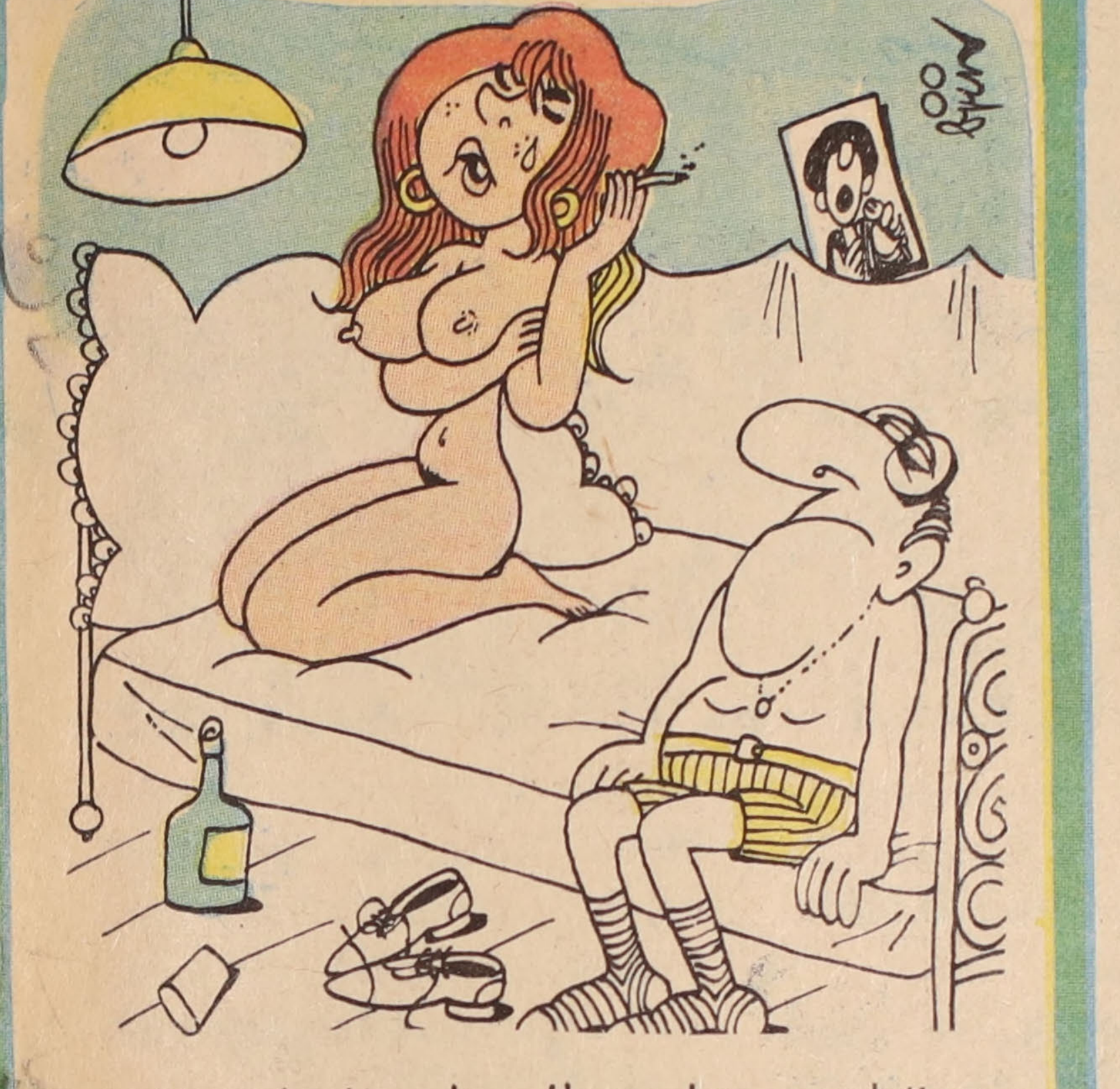

– Ha akarja elmesélem, hogyan lettem liliomból útszéli pipacs ...

HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ

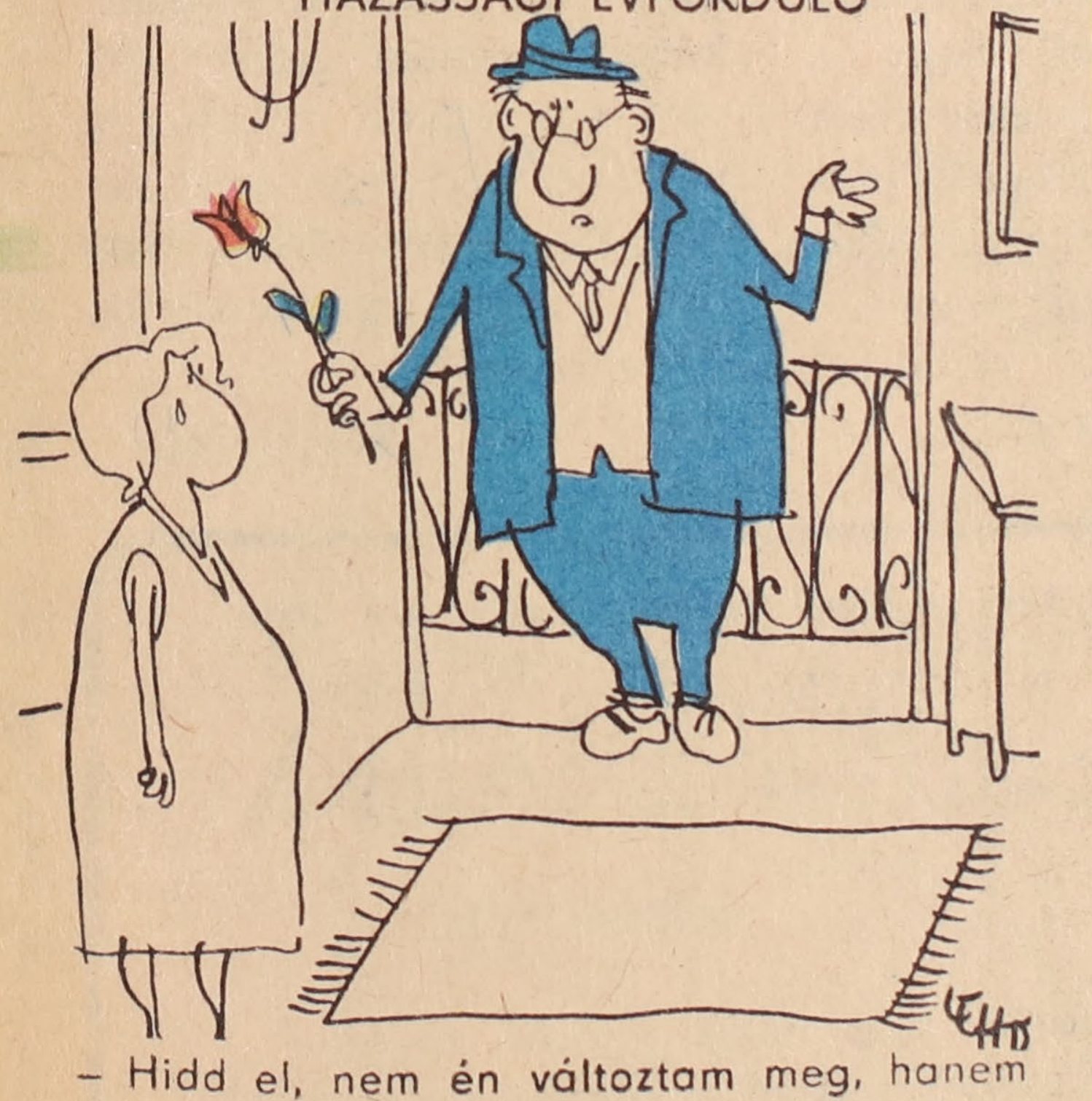

– Hidd el, nem én változtam meg, hanem a gazdasági körülmények!

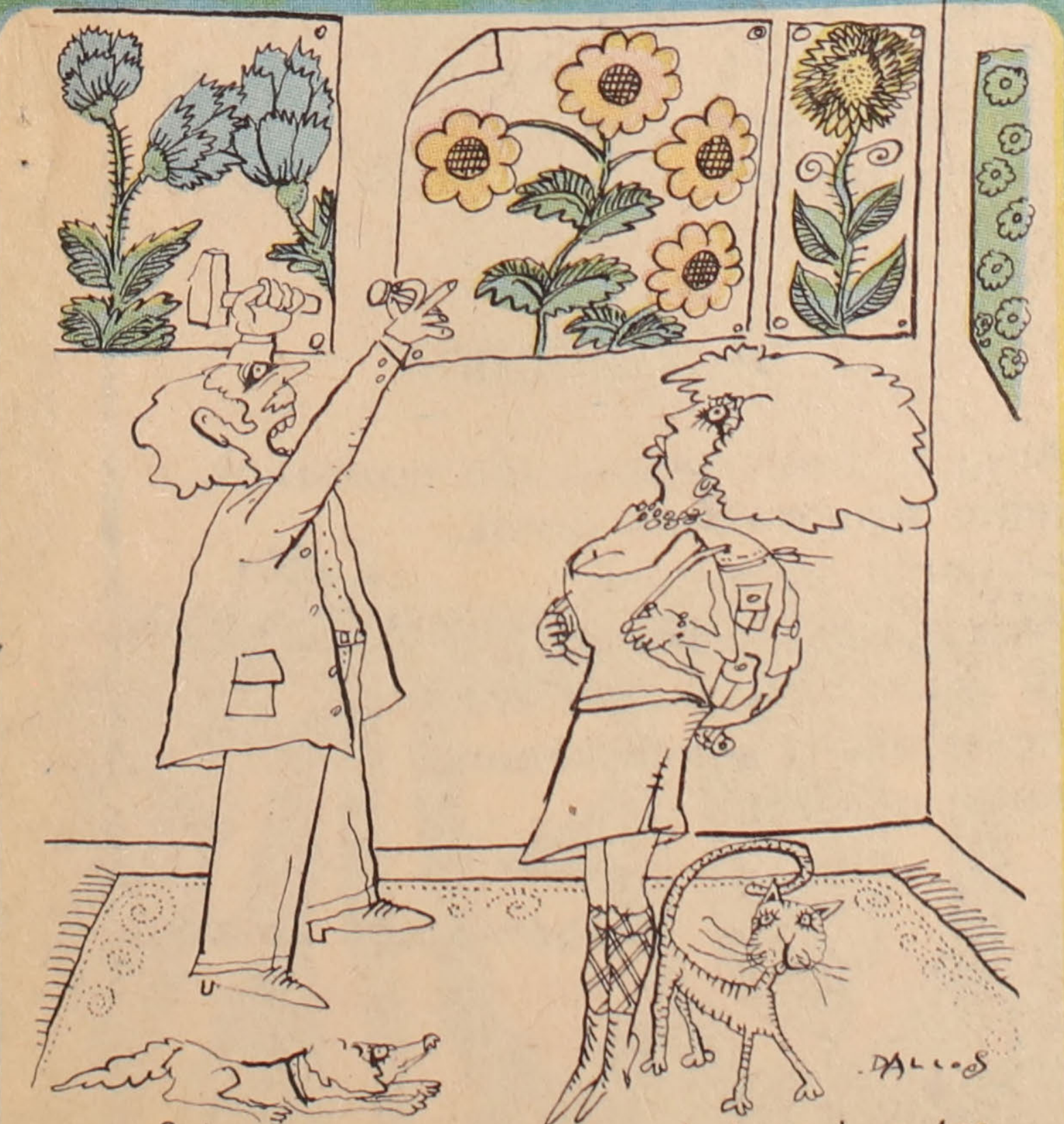

– Szivecském, most, hogy behoztuk a természetet a lakásba, én nem megyek kirándulni ...

Az emlékezés virágai

Oroszlánszáj Leó születésének kétszáztizedik és halálának százötvenedik évfordulója alkalmából piros gyűszűvirág lepte be falusi házhelyét. Az emlékezés gyom- és gyógynövényei ezen a napon messze illatoztak. Szülőhelyének apraja-nagyja tiszta fehérneműt öltött magára, mert halvány gőzük se volt, hogy kire kell emlékezni.

Oroszlánszáj, népi nevén Tátogó Leó, eltűnt sírhelyét, a nagy nap alkalmából, az utókor hálakönnyével öntözte meg az eső. Az évforduló megünneplésére meg sem szervezett emlékbizottság a torkát öntözte meg a község kocsmáiban, ahol a töménytelen pálinka ülésezett. Az ünnepi szónok kihúzatta a bölcsességfogát, mert eszébe se jutott, hogy díszbeszédet mondjon a falu díszpintyei előtt.

Az országos megemlékezésre össze sem sereglett emberek között sok nő drága hajdíszt viselt, míg az Oroszlánszáj Leóról el sem nevezett emlékmúzeumban egy díszmoly megette a díszebéden az első magyar önkéntes oroszlán díszegyenruháját.

Oroszlánszáj, népi nevén Tátika Leó, előkerült lábnyomát ezen a napon a posta se illette ünnepi bélyegzővel, s egy üzem, termelőszövetkezet brigádjai se adták fel a következő dísztáviratot:

„Oroszlánszáj Leó születésének és halálának évfordulója alkalmából felajánljuk, hogy munkaidőn túl is betartjuk a balesetvédelmi előírásokat!”.

A határainkon belül se terjedő emlékezés szép példája volt, hogy Oroszlánszáj Leó egykori iskolája előtt, ünnepélyes keretek között, majdnem elütött egy idős embert egy biciklista. A hajlott korú hölgy az ijedtség alkalmából felkapaszkodott arra az öreg fára, amelyik még emlékezett rá, hányas cipőt hordott a kis Leó, amikor 1780-ban felavatták kisdobosnak.

Oroszlánszáj, népi nevén Tátogató Leó, emlékére tudományos ülésszakot se hívtak össze, ezért sok Oroszlánszáj-kutató megmenekült attól, hogy életművéért tátikával ékesített fityiszt kapjon. A nagy férfiú utolsó leszármazottja viszont, a tisztelet jeléül, frászt kapott.

Az egy napig tartó országos ünnepségsorozattal a sajtó, a rádió és a televízió is méltóképpen foglalkozott. Egy újság sem volt tele Oroszlánszáj Leó gyermekkori rajzaival, egy rádiókommentár se méltatta ismeretlen munkásságát, különös tekintettel Mária Teréziára, II. József kalapjára és Bonaparte Napóleon szeretőire. És a televízióban sem vitatkozott nyolc hivatásos kerekasztal-beszélgető, egy egész estén keresztül, hogy Oroszlánszáj Leó akkor született, amikor meghalt, vagy akkor halt meg, amikor született.

Oroszlánszáj Leó azért volt hazánk nagy fia, mert születésének kétszáztizedik és halálának százötvenedik évfordulóján mindenkit békén hagyott.

Tormai László

A LÁGYSZÍVŰ PROFESSZOR ESETE

Peripatics Endre melegszívű ember volt. Ahogy tavasszal megpillantotta az első hóvirágot, már furcsán viszketni kezdett az orra. A hentes kirakatában játszadozó húsvéti nyulacskák láttán pedig könny szökött a szemébe. Tanítványai persze egyből kiszúrták ezt és vizsgaidőszak alkalmával rondán visszaéltek vele.

— Szabad lesz az indexét, kolléga ...

A srác átnyújtja és már olyan az arca mint Boldog Jeromos hitvallóé az üstben. Az index magától szétnyílik, egy kartonlap van benne.

— Hát ez?

A vizsgázó feje piros lesz, mint május elsején a Dózsa György út, a nyelvét kétszer lenyeli, majd fulladozva viszszaköhögi.

— Izé ... bocsánatot kérek ... merő véletlenség ...

— Hagyja csak kérem. Semmi baj. Végülis ... — de Peripatics Endre hangja már fátyolos és két kis felhő vonul át a szemüvege előtt.

A kartonlapra ugyanis préselt virágocskát ragasztottak. Egy szomorú kis ibolyát. Alatta pedig barna filctollal és kerekded leánybetűkkel párszavas tragédia. Hogy azt mondja:

„Ez végső istenhozzádom, Rezső. Ámde a sors másképpen akarta. Többé nem látsz. Mindörökké a te Ibolyád”.

A vizsgázó lehajtja a fejét és a száját szélét rágcsálja, pedig úgyis vékony. Peripatics Endre előveszi a zsebkendőjét, a keze remeg az együttérzéstől, a hangja rekedt, mint egy hektikás jákópapagájé.

— Beszéljen kérem az ibolyáról. Izé ... már úgy értem növénytanilag.

A jelölt torkában keserű gombóc szaladgál föl és alá, időnként hisztérikusan felzokog, de mondja:

— Ibolyafélék, vagyis violaceák a kétszikű növények családjába tartoznak. Fűnemű növények, fejlett pálhás levelekkel. A kocsányokon előlevél van. Kétoldali részarányos virágjuknak 5 csésze- és 5 pártalevele van. Az alul levő szirom sarkantyús. Porzó 5, a porzószál igen rövid, a porzók tokukkal a bibeszál fölött hengeresen összeáháháhállnahahahak ...

És a többi aztán szilaj bömbölésbe fullad. Peripatics Endre szemüvege alól is kis patakok erednek.

— Köszönöm, szegény barátom. És, ha beéri egy kitűnővel ...

Jön a következő vizsgázó. Nyújtja az indexét. Középen magától szétnyílik, mert egy kartonlap van benne. A kartonlapra préselt virágocskát ragasztottak. Egy szomorú kis kamillát. Alatta pedig zöld filctollal és szálkás leánybetűkkel párszavas tragédia. Hogy azt mondja:

„Ez szolgáljon búcsúm gyanánt, Ede. Az élet szomorú, mint egy vízesés. Többé sosem gondol rád sírig a te Kamillád.”

Peripatics Endre szíve már újfent satuban. Úgy néz az előtte vonagló jelöltre, mint Romeó atyja a kriptában. A hangja bármely pillanatban eltörhet.

— Beszéljen valamit a kamilláról, szegény barátom. Már úgy értem növénytanilag ...

A rektor egyszer elkapja Peripatics Endrét. Teheti, mert az idők kezdetén együtt szedtek teniszlabdát Cinkotán és ez erős kapocs.

— Idehallgass, te ütődött, ezek a brigantik átejtenek ám. A pedellustól vásárolják a vacak kis kartonjaikat.

— Tudom — mondja Peripatics Ede. — A feleségem gyártja őket. De csak az önköltségi árat számítja fel. Egy huncut fillér haszon sincs az üzleten.

A rektor ámuldozik, holott ez nem szokása.

— Akkor ... akkor minek csinálod?

Peripatics Endre sápadtan mosolyog, mint egy préselt hajnalka a kartonon.

— Pedagógia, csacsikám. Így legalább valamit megtanulnak a növénytanból.

Peterdi Pál

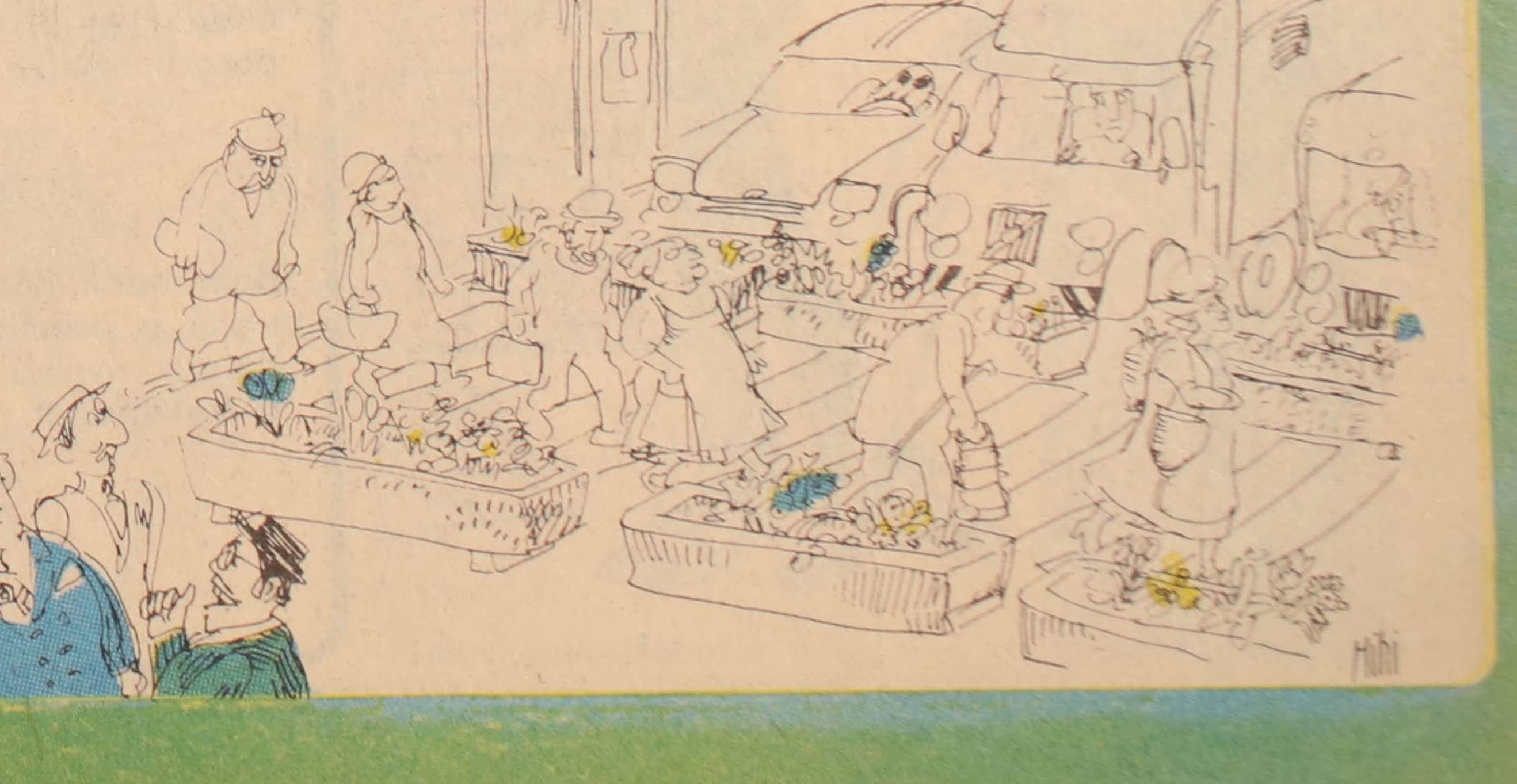

– Kitaláltuk az abszolút biztos zebrát a nyugdíjasoknak ...

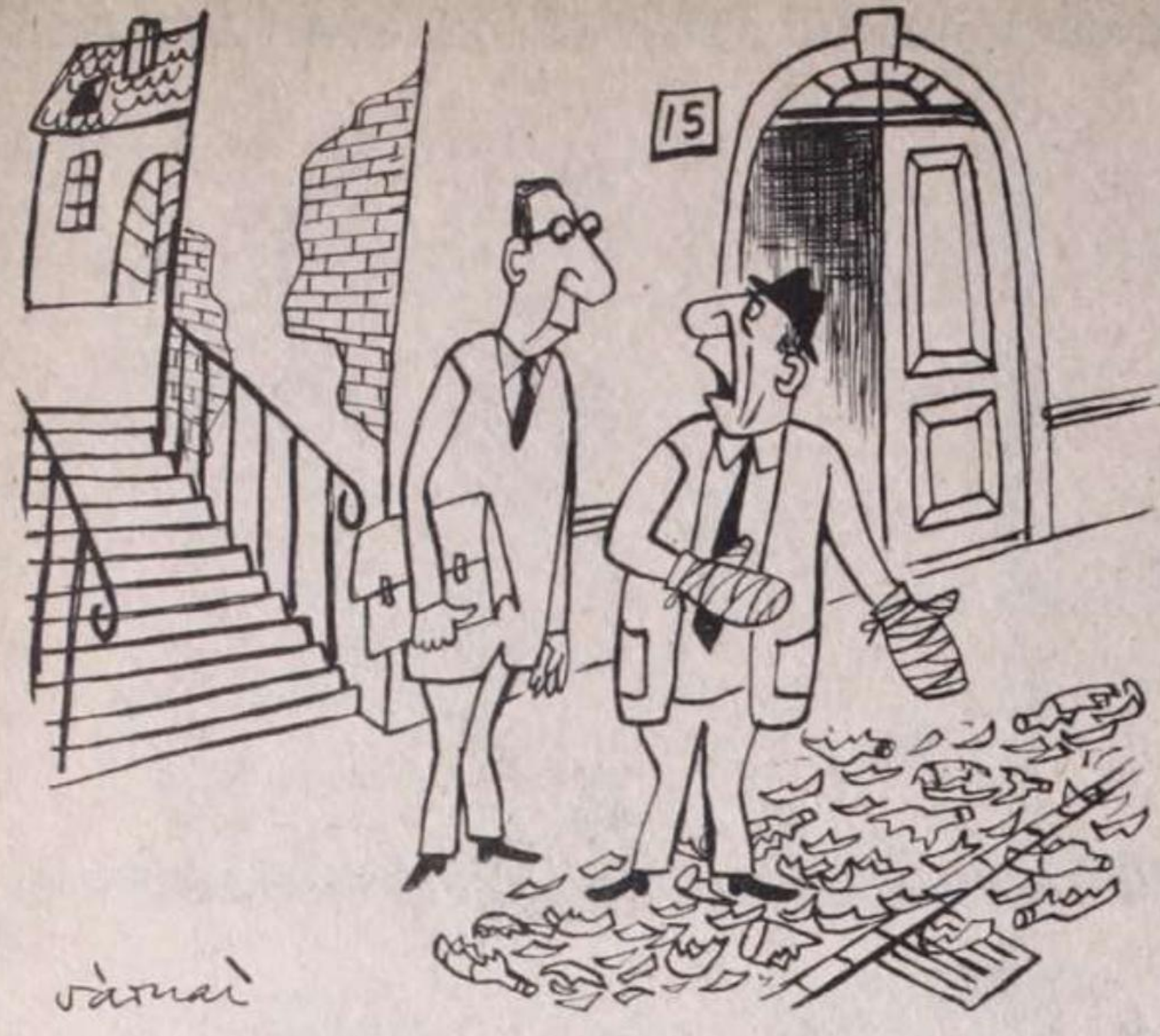

– Részeg disznók! Eldobálják az üvegeket. Az éjjel is hazajövet beleléptem a szilánkokba!

LOMTALANÍTÁS

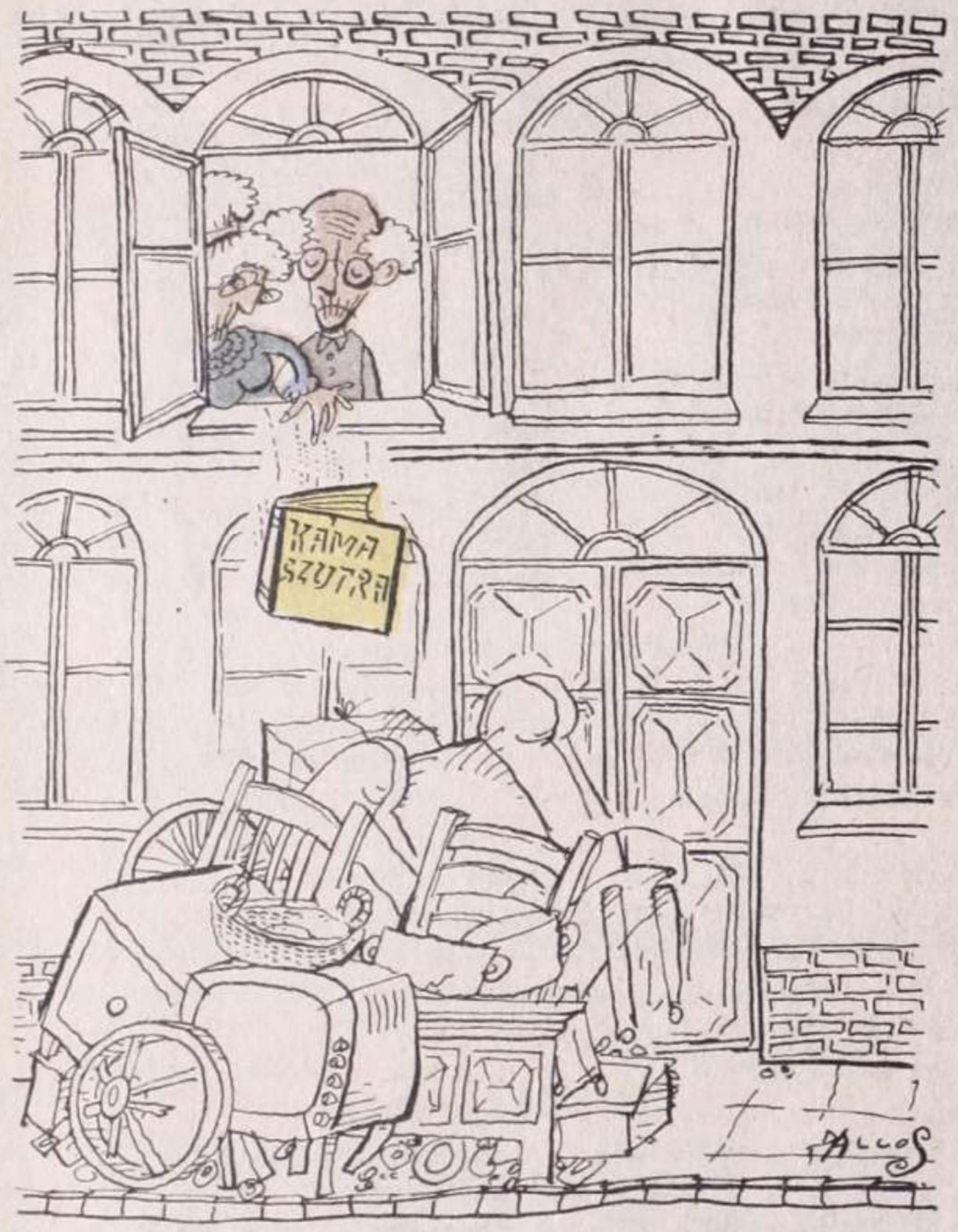

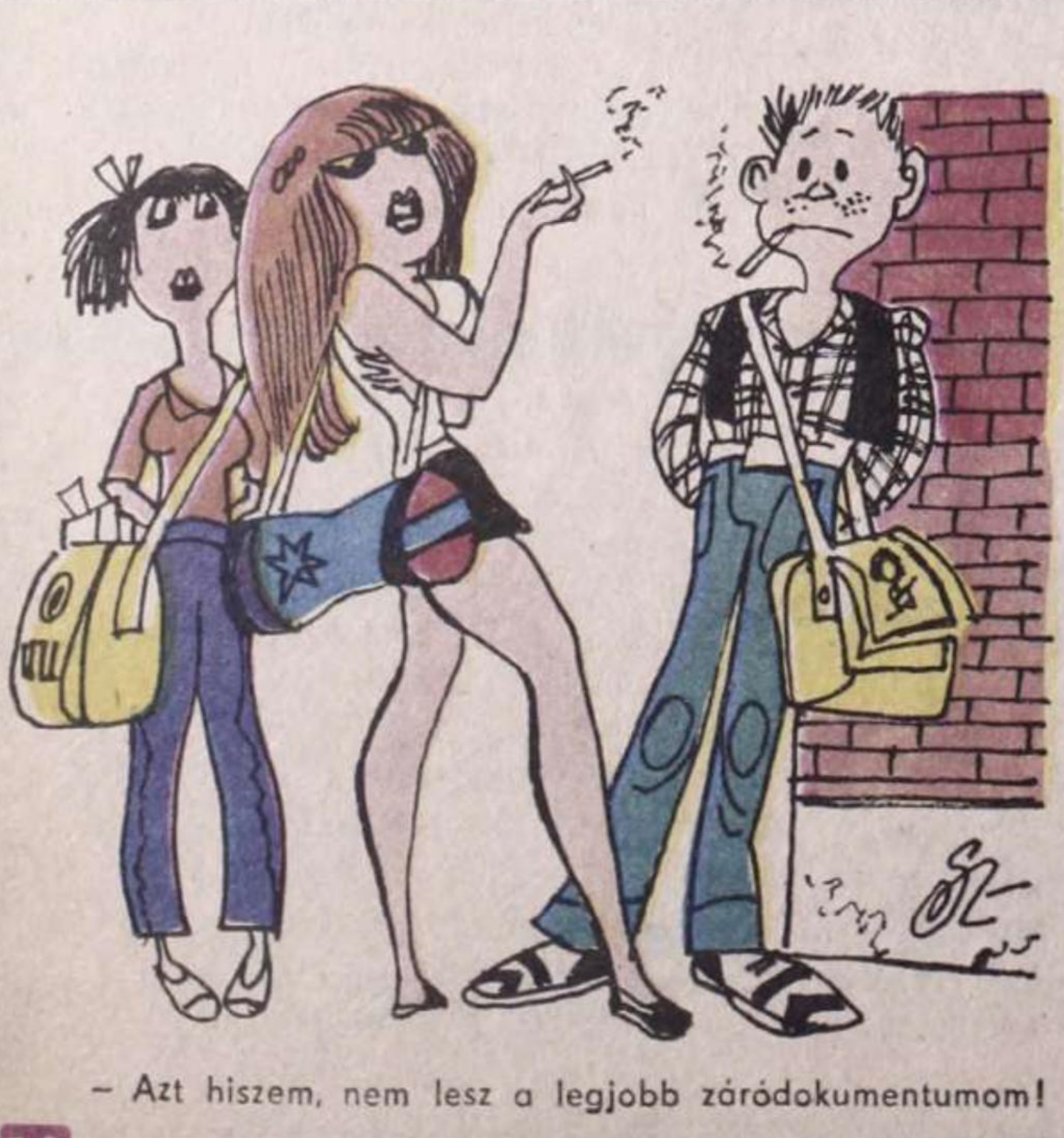

– Azt hiszem, nem lesz a legjobb záródokumentumom!

MIT ÍR A MACSKASAJTÓ

Mindazok számára, akik még nem eléggé járatosak az irodalmi színvonalú macskakaparások olvasásában, ezúton tolmácsolom nagy örömmel Nyávoghy Félix kollégámnak, a „Macskaköröm és Dettó" című kulturális hetilap elhivatott kritikusának lelkes bírálatát a budapesti színházi idény szenzációjáról, a Macskák című musical méltán nagysikerű előadásáról.

Íme, egy kiragadott részlet a neves négylábú szaktekintély elmélyült dolgozatából.

„A Madách Színház művészei — kontinenselsőként London és New York után! — hitet tesznek amellett, hogy a macskaszem nem holmi közlekedésbiztonsági kellék, hanem a világlátás elsőrendű művészi eszköze. Annál a színháznál, ahol ilyen talpraesett produkció születhet, ott bízvást a direktor is macska, csak egy kicsit nagyobbacska. A társulat fiatal tagjai is megmutatják az oroszlánkörmüket, ami vérbeli macskaalakításoknál igazi szuperteljesítmény. Sikerült ezzel az előadással a macskákat emberközelbe hozni, s ez a közelség egyáltalán nem a kóbor macskák megtévesztésére szolgál. Aligha van ma Pesten pince, padlás és háztető, amelyik ne visszhangoznék a legnagyobb elragadtatástól. S ha akadna egy-két felborzolt szőrű finnyás fanyalgó — sicc, a pitvarba velük! Fújják fel magukat! Bizonyosak lehetünk, hogy a Macskákat hosszú ideig nem lehet kiseprűzni a művészet szent csarnokából."

Hasonlóan emelkedett hangnemben reagál a bemutatóra a „Cini, cini, muzsika" című macskazenei szaklap, ugyancsak kiemelve, hogy új tehetségek dorombolnak, helyesebben dörömbölnek a musical műfajának kapuján.

Testvérlapunk, az „Egér és Gombolyag", ez a hétről hétre szétkapkodott szatirikus orgánum Egy cica, két cica című humoreszkjében arra emlékeztet, hogy a macska- és játékszeretet régóta lelki sajátja a magyar művészeti közvéleménynek. És ezt nemcsak Örkény István világhírű Macskajátéka igazolja, hanem már jóval korábbról Karinthy Frigyes e bensőséges vallomása is: „Azt álmodtam, hogy két macska vagyok és játszom egymással." Hozzáteszi azonban a lap: „Ami a humor klasszikusánál egy tündéri mondás, az másnál esetleg skizofrénia. El is ment valaki ezzel a panasszal a pszichiáterhez. — Mennyi tejet szokott ön fogyasztani egy nap? — kérdi a doktor a beteget. — Hát úgy átlag fél litert. — Akkor felírok önnek még egy fél litert, ezt igya meg elalvás előtt. S ha megint két macskának álmodná magát, egyikük sem marad éhen."

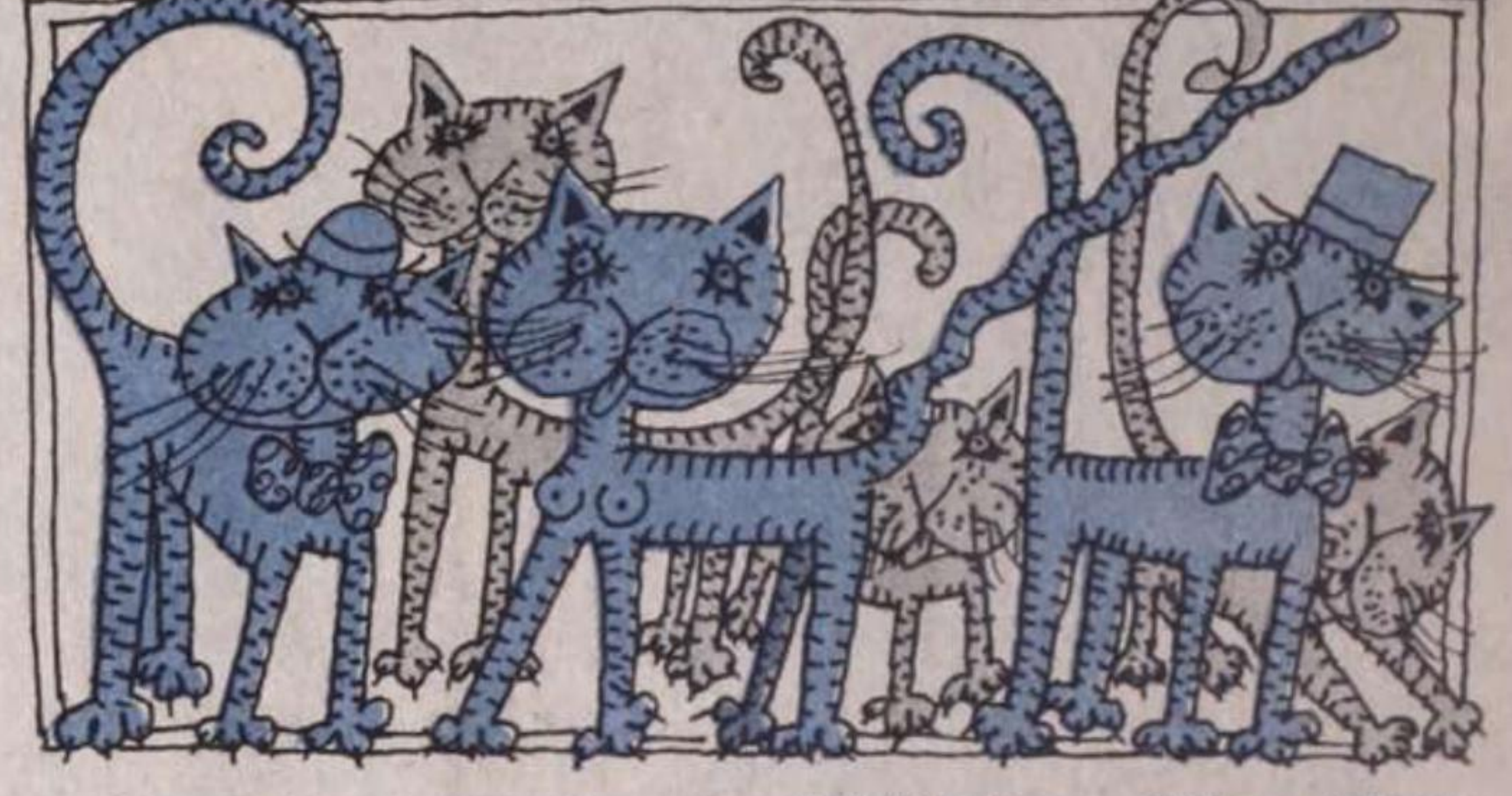

A példából okulva a magam részéről felhívnám a figyelmet, hogy aki a Macskákat megnézi, annak okvetlenül legyen otthon egy vödörre való teje, mert aznap éjjel garantáltan sok mulatságos macskával fog álmodni.

Sas György

HEPIGRAMMÁK

MALVINKÁNAK

Érte már csak imádkozhat
a sárga angyal:
a kanyarban összefutott
egy gyalog-varanggyal.

KIÜZETÉS

Jaj, mi lesz, ha a zord atya
Éva miatt kérdőre vonja?
Kővé meredten látta Ádám
bekígyózni a Yardautót
a délegyházi illegális
paradicsomba.

MIKROFONFRÁSZ

Bemondók közt dühöng a kór,
ugrik a prémium:
dolgos nyelvükre települt
a *bakitérium*.

VEZÉRCSEL

Japán találmány a gumi vezér.
Ebédszünetben mindenik beosztott
akkora fülest zavar le neki,
mint ide Vlagyivosztok.
A bábu bólint, egyetért,
üssétek a vezért, ha ettől
megnyugosztok.

DR. KARITATÍDA

Amíg a társai képaukción csatáznak,
jeges szaunavízben áznak,
partigrillt szeletelnek,
vagy művelik a kertet,
Ő talpig mosolyba öltözve
egyeskében, hármaskában
tartja a lelket.

Sorbán-Szabó Zoltán

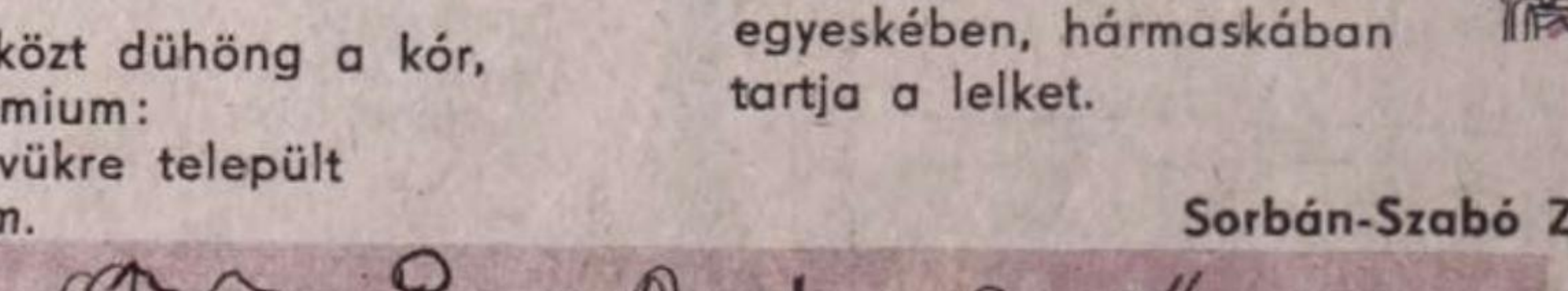

FULOP,
HEGEDUS,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
VÁRNAI

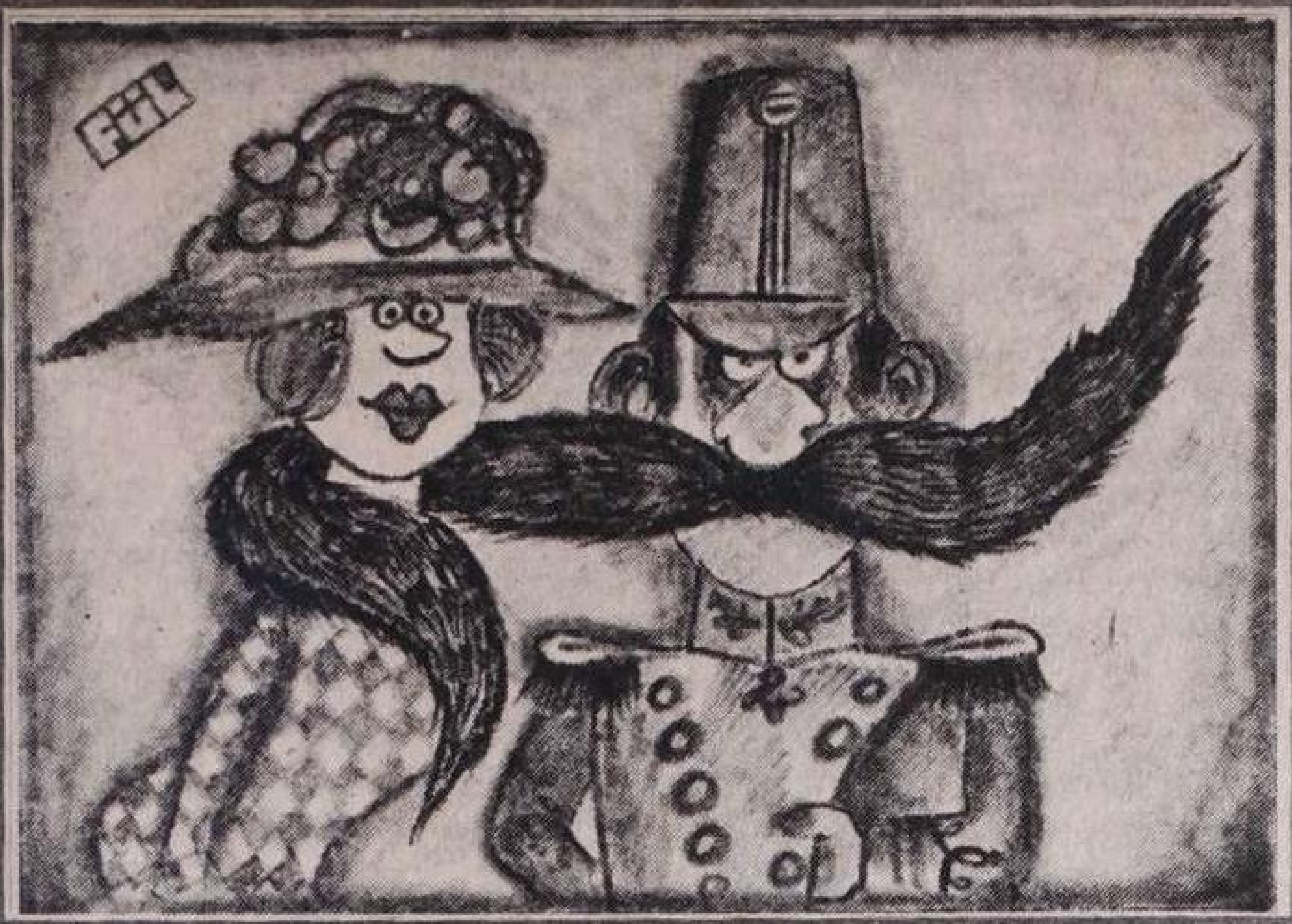

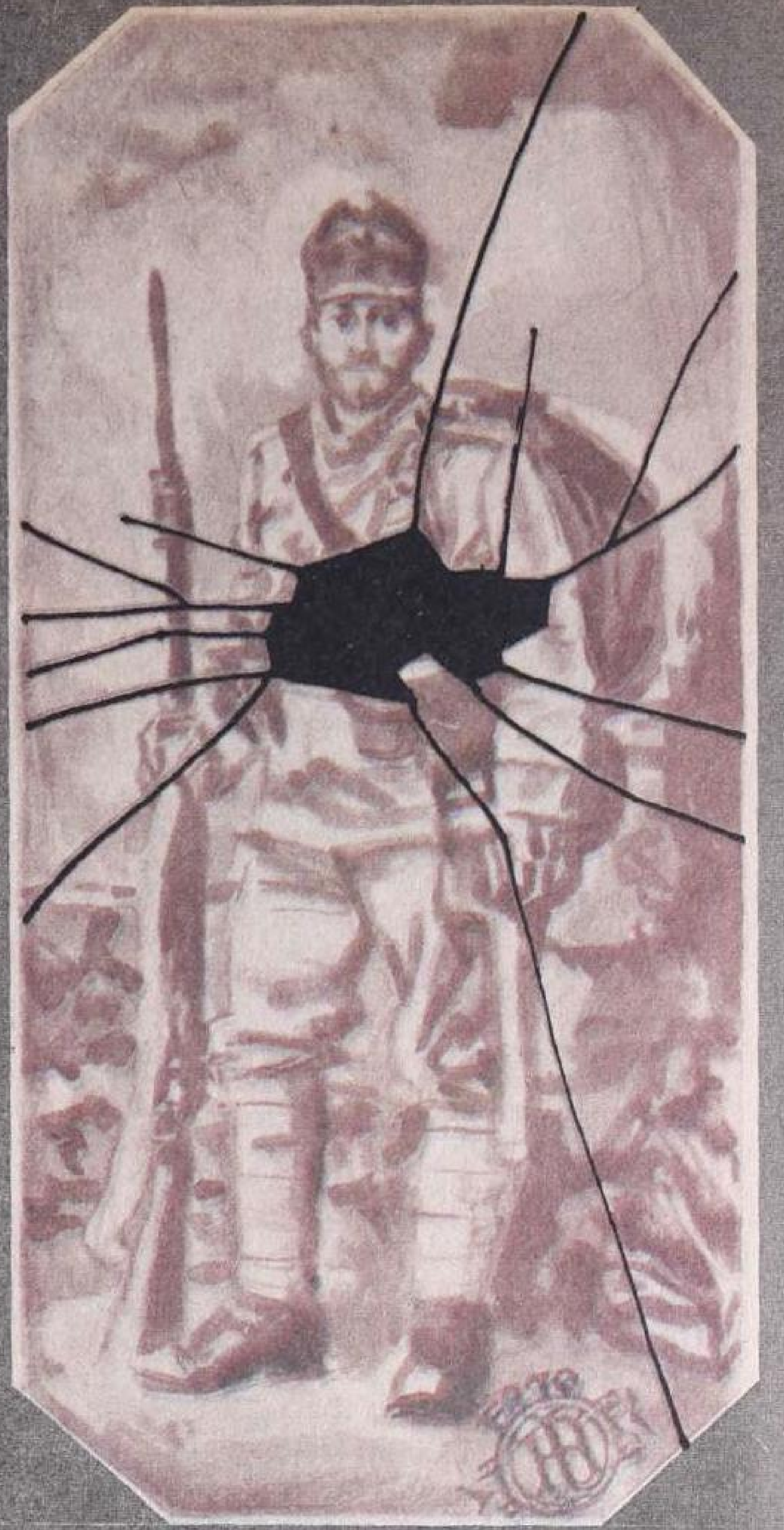

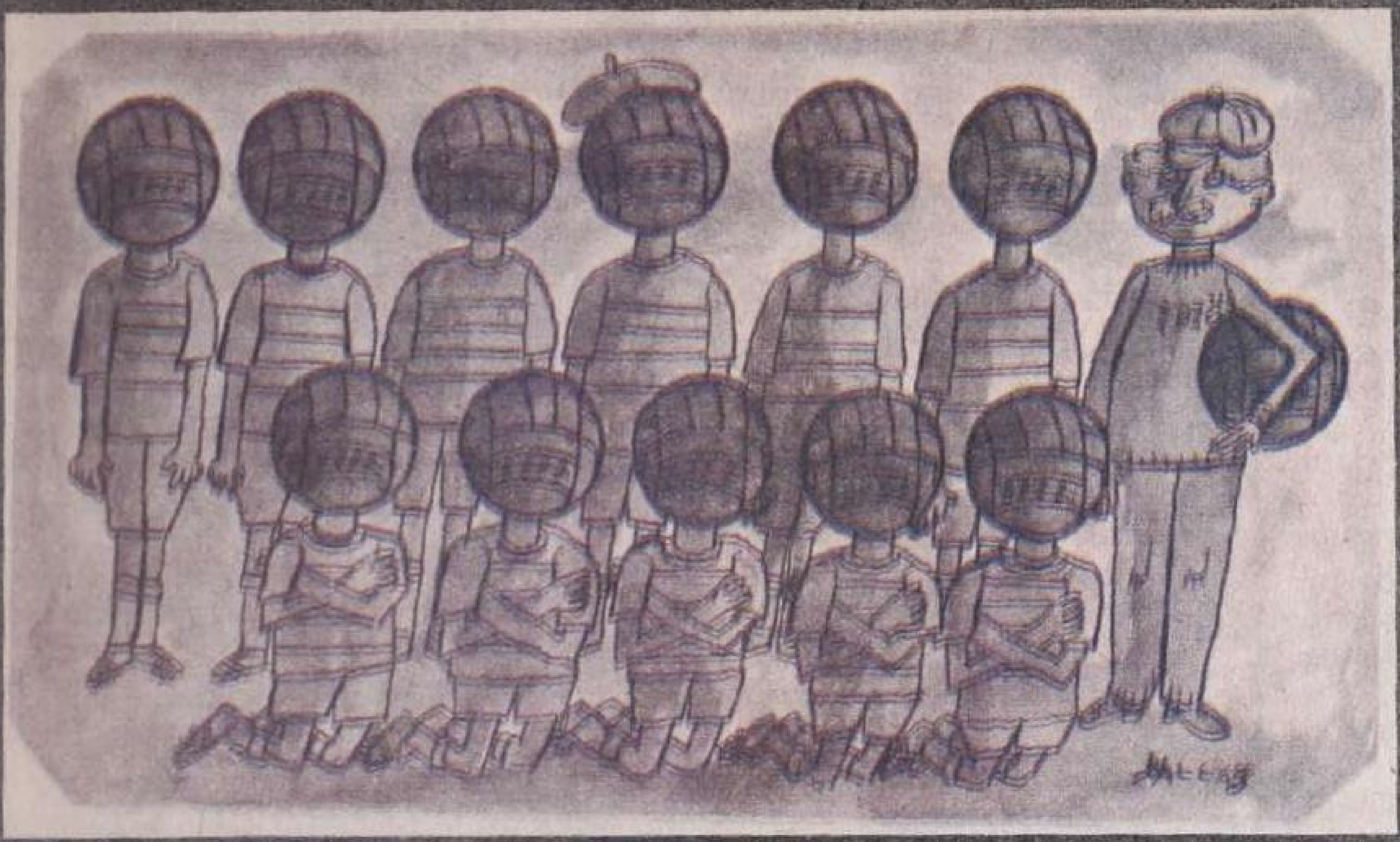

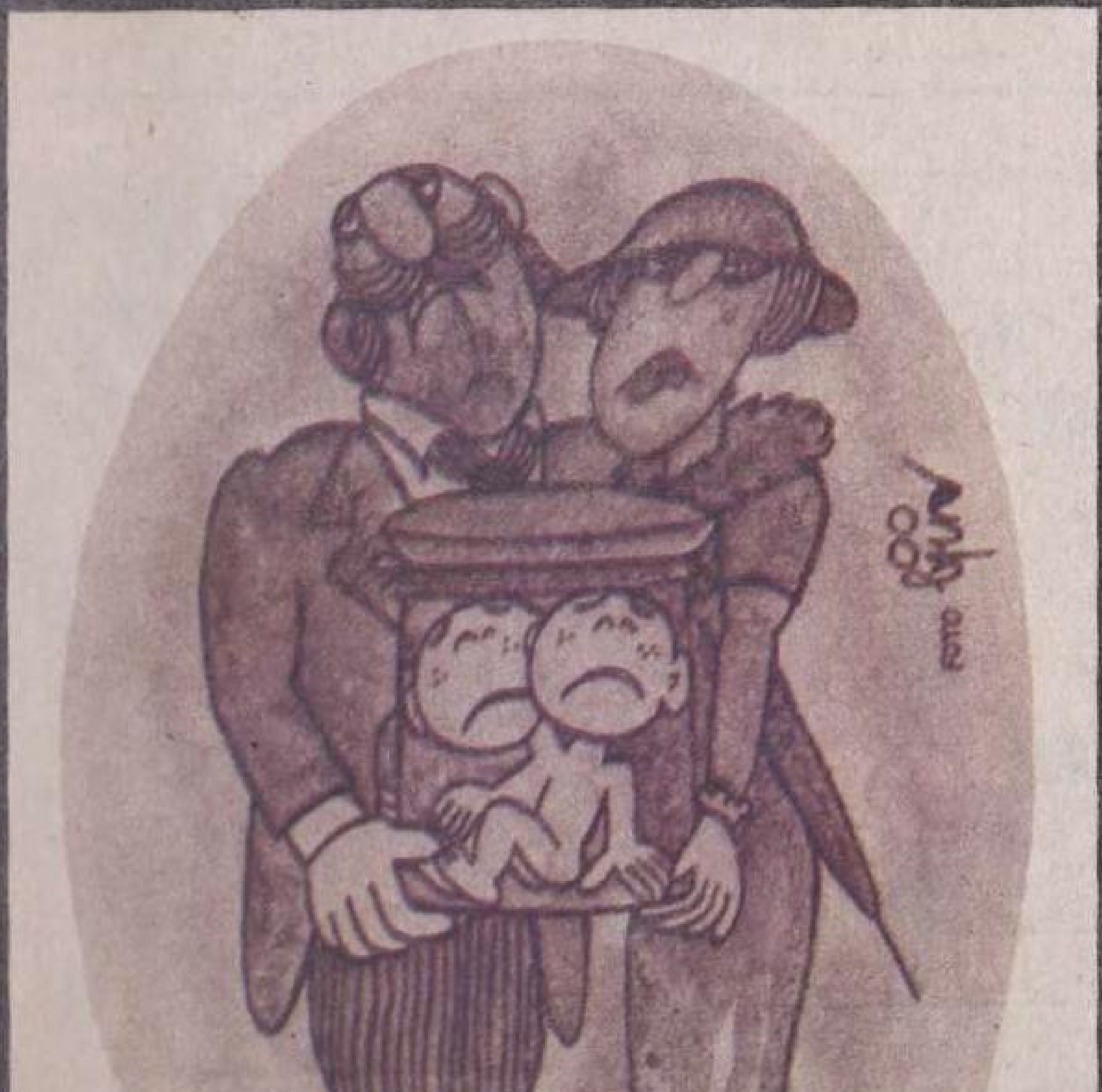

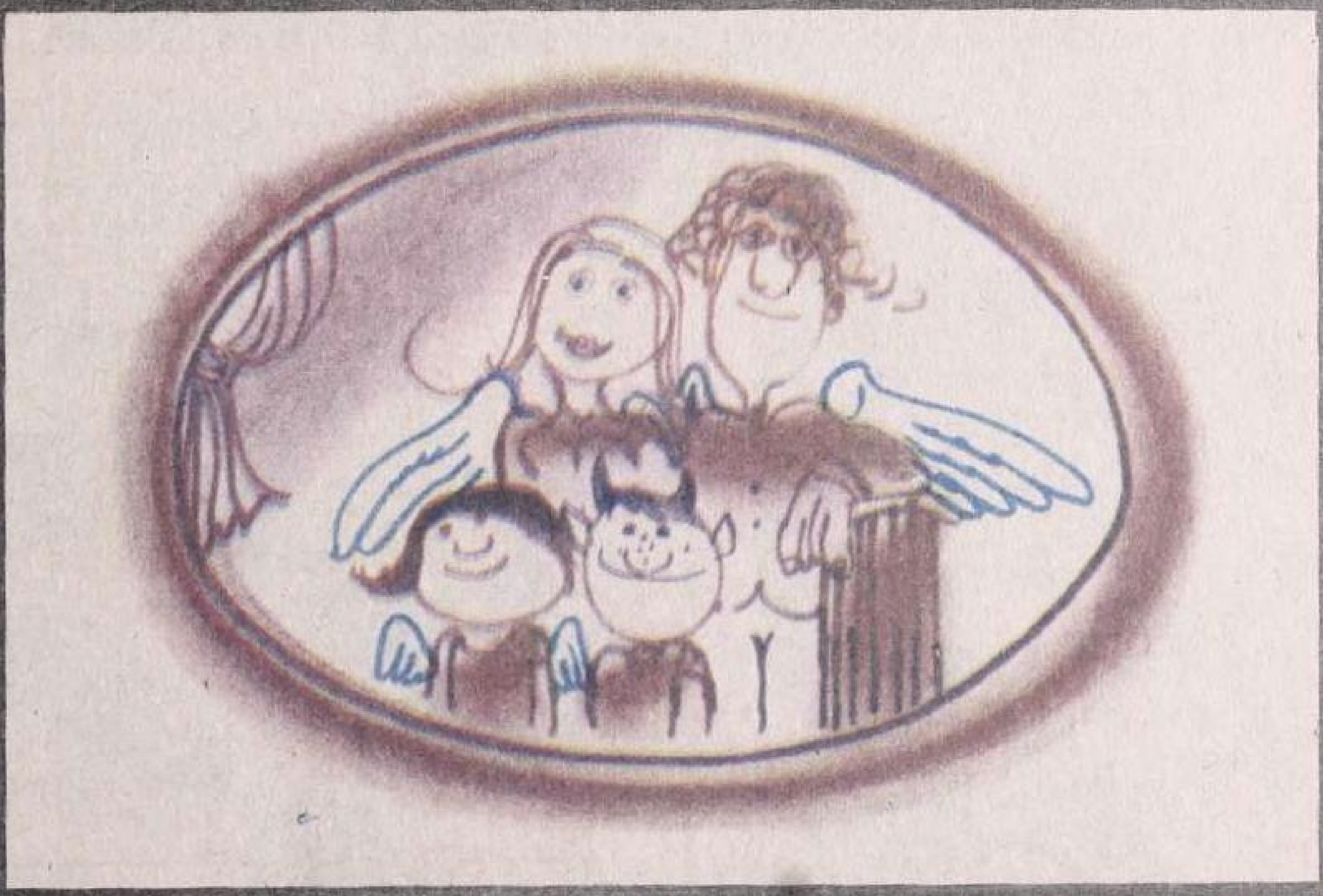

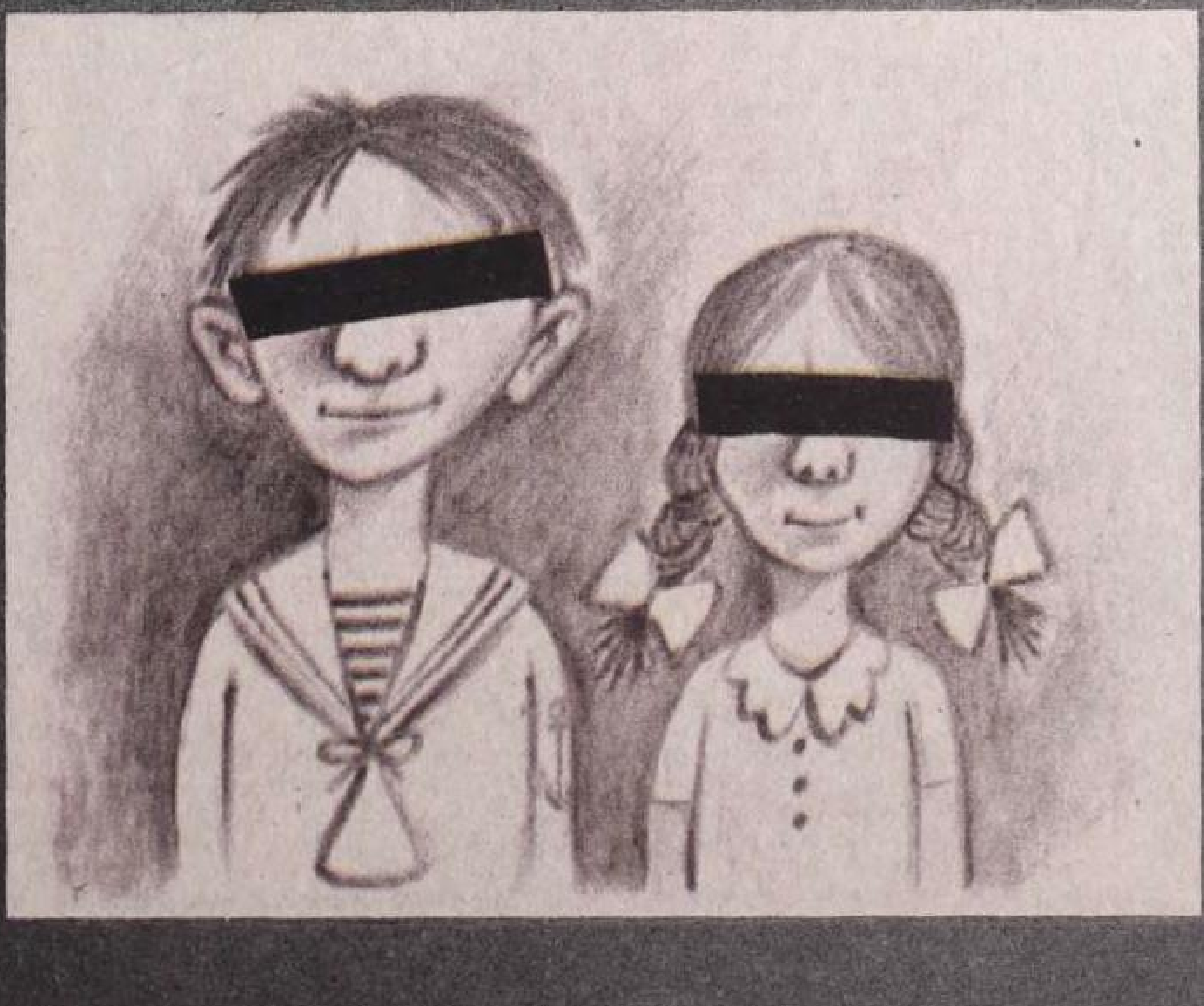

ALBUM

JÓSOK, JÓ SOK PÉNZÉRT

— Jó napot Kovács úr. Hallom jós lett.

— Hát, kiváltottam az ipart. Eddig is csináltam esténként, most megpróbálom főállásban.

— És mondja, meg lehet ebből élni?

— Nem nagyon. De tudja, nem is azért csinálom, hanem hivatástudatból. Hadd tudják meg szegény klienseim, mi vár rájuk. De ha arra gondolok, hogy az egész országban nem kapok egy rohadt alkatrészt a helikopterembe, esküszöm, gondolkodom, érdemes-e...

— Hát igen. És miből jósol? A csillagokból?

— Ugyan már! Azt átengedem a Műegyetemnek.

— Tenyérből?

— Hol él maga?

— Kávézaccból?

— Esküszöm, nem is sejtettem, hogy ilyen babonás. Én kérem a legmodernebb alapon jósolok, tudományos módszerekkel. Betétkönyvből.

— Ne vicceljen! Hogyan lehet betétkönyvből jósolni?

— Szakmai titkokat nem árulhatok el. Annyit mondhatok mindösszesze, hogy a szeánszok alatt a betétkönyv értéke mindig csökken.

— Ember, legalább annyit mondjon el, mit lehet betétkönyvből megjósolni?

— Sok mindent. A legutóbb egy maszek butikosnak megjósoltam, mikor lesz váratlan adóellenőrzés. A maszek annyira megörült a jó hírnek, hogy nálam hagyta a betétkönyvét, jósoljak belőle, amikor csak jólesik.

— És mit jósolt még?

— Majdnem mindent. Diszkóst a szerzői jogvédő ellenőrzésére figyelmeztettem, a szerződéses mulatótulajdonost meglepetésszerű razziára. A Józsi bácsit a kocsi árának emelésére, a fiamat arra, hogy meg fogják verni.

— És?

— Egyedül a fiam nem hitte el. Adtam is két akkora pofont a pimasz kölöknek, hogy egész délután ingajáratban közlekedett a két fal között.

— Mit jósolt még?

— Ha hiszi, ha nem, a múltkor egy ügyfelemnek megjósoltam a lottószámokat. És alig néhány perccel a húzás után. Mit szól hozzá?

— Szóhoz sem jutok.

— Egy minisztériumi osztályvezető tőlem tudta meg, hogy megcsalja a felesége egy testépítővel, a felesége pedig azt, hogy a férje mindent tud.

— Gondolom hálásak voltak.

— Ők igen. Csak az a testépítő nem akarta megérteni a dolgot. Ezek az izomemberek nem szeretik a tudományt. De nem baj! A biztosító fizette a kórházat, és úgyis rámfért már egy kis pihenés.

Tótisz András

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

VÁLOGATÁS KLASSZIKUSAINK ÉLETMŰVÉBŐL

... pld. Gárdonyi Géza: ISTEN RABJAI	35 Ft
... pld. Gárdonyi Géza: A LÁTHATATLAN EMBER	34 Ft
... pld. ÍRÓK KÉT HÁBORÚ KÖZÖTT Válogatott elbeszélések	86 Ft
... pld. Jókai Mór: AZ ARANYEMBER	53 Ft
... pld. Kosztolányi Dezső: A LÉGGÖMB ELREPÜL	54 Ft
... pld. Krúdy Gyula: ETEL KIRÁLY KINCSE	51 Ft
... pld. Krúdy Gyula: TELIHOLD Válogatott elbeszélések, 1916—1925.	63 Ft
... pld. Krúdy Gyula: DELIKÁTESZ Válogatott elbeszélések, 1926—1930.	61 Ft
... pld. Krúdy Gyula: VÁCI UTCAI HÖLGYTISZTELET Válogatott elbeszélések, 1931—1933.	65 Ft
... pld. Makkai Sándor: MAGYAROK CSILLAGA	55 Ft
... pld. Makkai Sándor: SÁRGA VIHAR	84 Ft
... pld. Mikszáth Kálmán: A FEKETE VÁROS	55 Ft
... pld. Mikszáth Kálmán: JÓKAI MÓR ÉLETE ÉS KORA	41 Ft
... pld. Mikszáth Kálmán: KÜLÖNÖS HÁZASSÁG	40 Ft
... pld. Mikszáth Kálmán: A SZONTÁGH PÁL KUTYÁI	50 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLAT VÁLLALAT

Budapest, Pf. 502. 1397.

A megrendelő neve: ....
....
....

Pontos lakcíme (irányítószámmal): ......
....
....

Munkahelye: ....
....
....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....
....
....

Születési helye, ideje: ....
....

Személyi igazolványának száma: ....
....
....

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

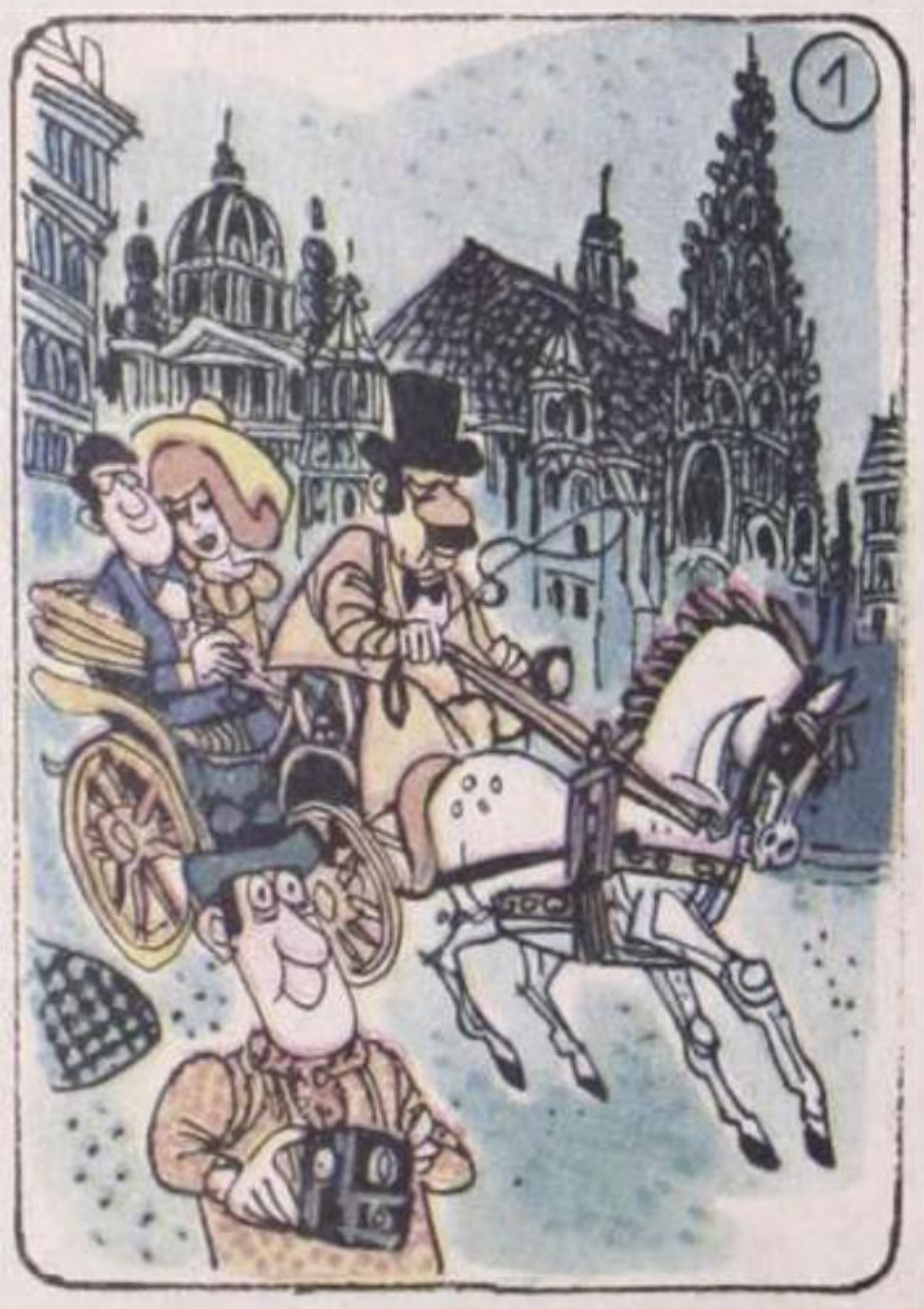

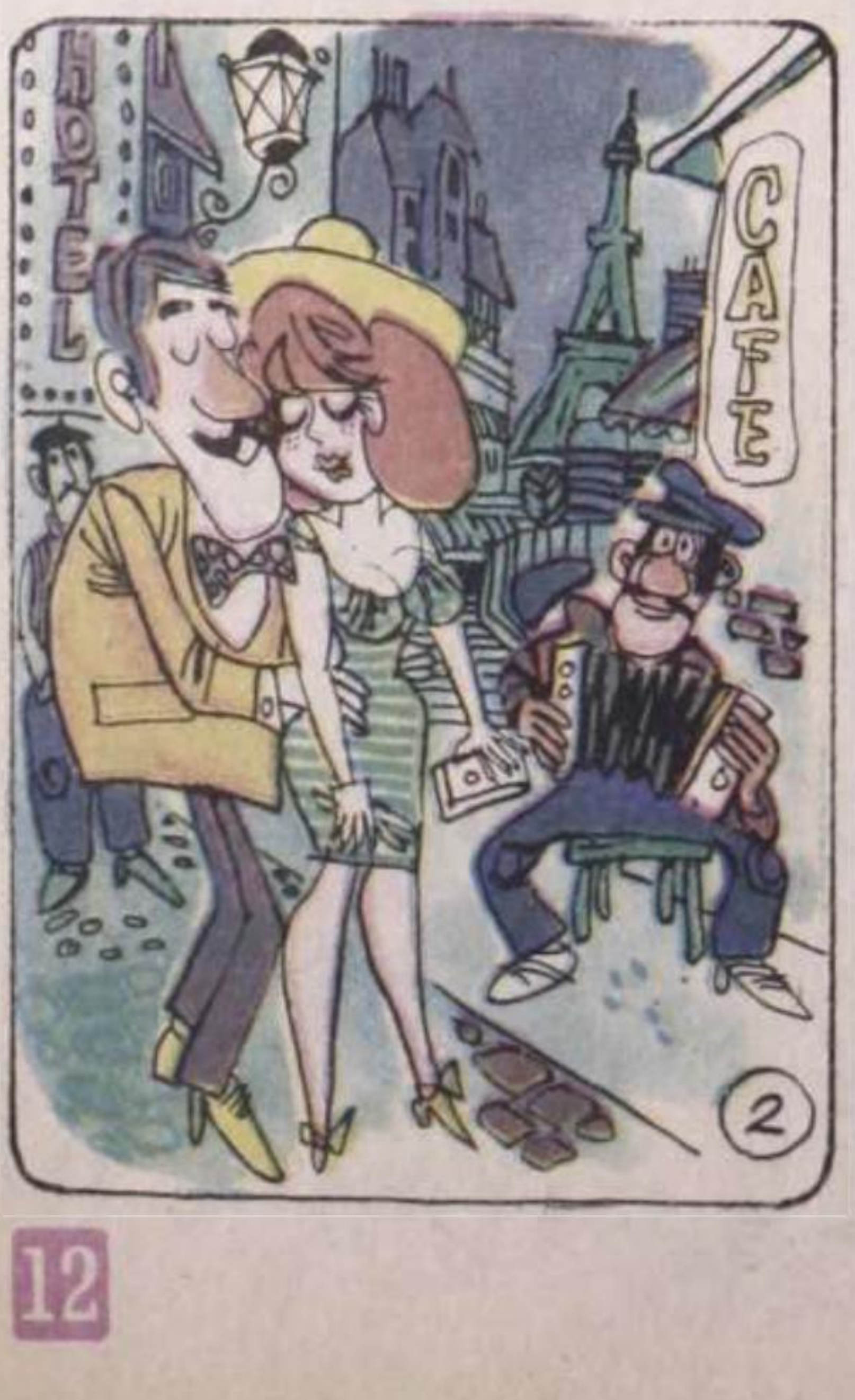

1 V	I	2 GY	3	4	5	Á	6	7	8	9	H	10	11	12	13	L	●
14	●	15				●	16				●	17				●	18 H
19	20	●	21			22			●	23	24				●	25	
26		27	●	28				●	29					●	30		
31			32	●	33								●	34			
35				36	●		KÉPESBOLT					●	37				
H	●	38			39						40	41				●	T
A	●	42		●	43		44	45		46			●	47		●	J
48	49		●	50					●	51			52	●	53	54	
55		●	56					●	57					58	●	59	
O	●	60				●	61	62			●	63			64	●	Ó
N	K					L					65 A					O	

KÜLFÖLDI KÉPESLAPOK

Vízszintes: **1. Jó tanács a külföldre utazóknak — folytatása a függőleges 18., a vízszintes 65. és a függőleges 14. sorban.** 15. Japán elektrotechnikai cég. 16. Létezni. 17. A „görög" líra. 19. És, latinul. 21. Az apród tulajdona. 23. Űrmérték. 25. Folyó Olaszországban. 26. Talál. 28. Az öné, németül. 29. Tiszteletet ad. 30. Tart. 31. Állatok fekhelye. 33. Gyötrő látomások. 34. Ember, egyén. 35. Felkapott szokás. 37. Afrikai néger. 38. Visszavarrá! 40. E jóindulat. 42. Ételízesítő. 43. Táncművésznő. 47. OE. 48. Ételt ízesít. 50. Növényt gyökerestül kitép. 51. Becézett férfinév. 53. Század eleje! 55. Azonos mássalhangzók. 56. Ország Afrikában. 57. Kizavar. 59. Európai nép. 60. Állvány. 61. Meghirdet, például pályázatot. 63. Becézett angol férfinév. **65. A függőleges 18. sor folytatása.**

Függőleges: 2. A gyaloglás kezdete! 3. Elektromos Készülékek és Anyagok Gyára, röv. 4. Egy napra vonatkozó. 5. Balzsamos illatú gyanta. 6. Erdélyi fejedelem (Ferenc, 1611—67). 7. ILÉ. 8. Tanú egynemű hangzói. 9. A kender tilolására szolgáló eszközöm. 10. Tüzet szüntetek. 11. Ételt gyomorba juttat. 12. Azonos mássalhangzók. 13. Kóla egynemű hangzói. **14. A vízszintes 65. sor folytatása. 18. A vízszintes 1. folytatása.** 20. Színültig.. 22. Bács-Kiskun megyei község. 24. Ismeretlenek. 25. Írásjel. 27. Lógondozó. 29. Udvariatlan megszólítás. 30. Ragyogó. 32. Szerszámgép. 34. Tó, eszperantóul (LAGO). 36. Telerecording, röv. 37. A berillium vegyjele. 39. „A" hajfürt. 41. Kézimunkázunk. 44. A fejét a törzsével összekötő része. 45. CÚ. 46. Spriccelni, angolul (SPIRT). 49. Az ozmium vegyjele. 50. Fekete István egyik regényének címe. 52. Van, franciául, magyar fonetikával (az eredeti alak: il y a). 54. Kettőzve: édesség. 56. Félig kopasz! 57. Mi, eszperantóul (KIO). 58. Decire egynemű hangzói. 60. Kiejtett mássalhangzó. 62. IP. 64. A kálium és a hidrogén vegyjele.

Beküldendő: a vízszintes 1., a függőleges 18.. a vízszintes 65. és a függőleges 14. sor (egybefüggően), vagy a három külföldi főváros bármelyikének megnevezése, június 15-ig, csakis képes levelezőlapon a következő levélcímre: Képesbolt, Budapest, Pf.: 73. 1581.

A helyesen megfejtők között a következő nyereményeket sorsoljuk ki: egy panorámaposzter (értéke 1200 Ft), tizennégy képeslevelezőlap-album és tíz aktfotóposzter. A nyereményeket postán küldjük el.

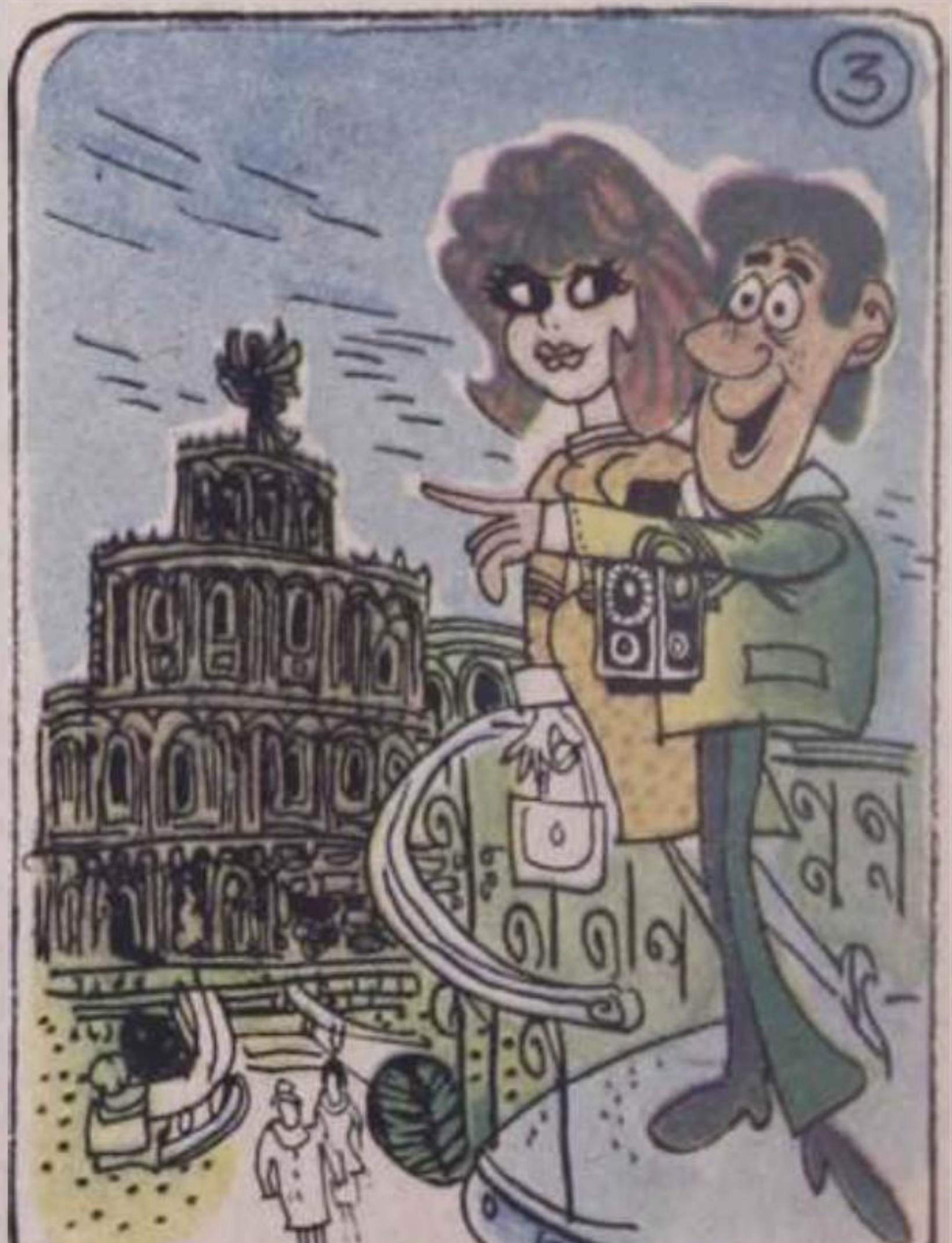

KÉPESBOLT
S
ALBUMOK
POST CARD
Kedves Pali
Millió Puszi Rózsi
Tóth Pál
BUDAPEST
Lő u. 116.
1896
4

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

SOKSZÍNŰ AUTÓK

Nem tudom, egyes művészlelkek, mint például a Barzi—Bakos duó (12. szám) hogyan gondolkodnak, de szerintem az irodalmi „rizsák" és hangversenyek közvetítése nem a televízió feladata. Azért fizetünk érte, hogy szórakozást nyújtson. A meztelen nő pedig szerintem szerves tartozéka néhány közkedvelt műsornak, épp ez adja a pikantériáját. Ha egy-két „csupi-pipit" beletesznek az adásba, a nézőszám biztosan emelkedik.

Wijesinghe Ivor Oszkár
Miskolc, Engels u. 74.
3529

■

Nagy elragadtatással olvastam szeretett Hajnalunk újabb szenzációs ötletét, hogy a kocsik színválasztásánál vegyék figyelembe, ki mennyire hasznos tagja a társadalomnak. Volna néhány konkrét javaslatom. Fekete kocsit csak az kaphasson, aki magas protekcióval igazolja, hogy ő hasznos, piros kocsi illesse a kiváló dolgozók közül azokat, akik igazolni tudják, hogy címüket nem protekció útján szerezték. Csak fekete-sárga csíkos kocsira legyen joguk a börtönviselteknek, bíbor-narancs csíkosra pedig azoknak, akik rendszeresen baksist zsarolnak ki áldozataikból, barna-kék csíkost pedig azok használhassanak, akik csikkeket és egyéb mocskot szétszórnak az utcán.

Az ötlet egyébként az öltözetre is kiterjeszthető. Baloldalt lila, jobboldalt sárga ruhát viseljenek azok, akik rendszeresen marhaságokat írnak a lapok levelezési rovatába.

Kelemen Gyula
Budapest, Mester u. 93.
1095

■

Eddig csak nevettem a Hajnal-dosszién, de amit az autóvásárlásról ír, az már borzasztó. A börtönviselt emberek nagy része szeretne jó útra térni és beilleszkedni a társadalomba, ha azonban „egyenautóval" megbélyegezzük őket, akkor ez nem fog sikerülni nekik.

Mészáros Tibor
Dunakeszi, István u. 15. 2120

FEHÉR KONTRA RÁTONYI

Rátonyi Róbert „Szíveslátás" című cikkével kapcsolatban az a szerény, laikus véleményem, hogy a „szíveslátás" szó esetlen, igenis „mű-magyar" jellegű és erőltetett, noha az Értelmező szótár tartalmazza és Lőrincze Lajos is a védelmére kelt. Hasonló szavakat százával lehetne találni (nem is terjedt el, ritkán használt, talán ez is mutat valamit).

Ha a reklám logikáját vizsgáljuk, akkor sem szerencsés, hiszen a vendéglátást magyarázná, vagyis: „Vendéglátás = Szíveslátás" lenne a megfelelőbb megoldás.

Maradjunk a logikánál és helyettesítsük be a vonatkozó helyekre az Értelmező Szótár magyarázatait. Ekkor a „Szíveslátás = Vendéglátás" című erőlködés a következőképpen alakul: „Barátságos vendéglátás = Vendéglátás = Vendégekről való gondoskodás = Vendégekről való barátságos gondoskodás." Bár itt már zavarban vagyok, mert egyrészt vendéglátás alatt is általában barátságos indíttatású tevékenységet értünk, másrészt a gondoskodás szó is tartalmazza a barátságos értelmet. A lényeg: „se füle, se farka", a szöveg tipikus példája a redundáns szócséplésnek.

És végül: emlékezetem szerint ezen reklám ellen nem Fehér Klára cikke emel először szót, mások is megütköztek rajta. Nem hiszem, hogy visszafejlődött nyelvérzékük lett volna az oka.

Tisztelettel:
Zitai Miklós
Bp. Ihász köz 8. 1105

SZOLGÁLATI KOCSI

Április 21-én, csütörtök reggel 7 óra 30-kor szálltam fel a 7 óra 50-kor induló, 2212 számú, Déli pályaudvarról induló nagykanizsai személyvonatra, a mozdony utáni első kocsiba, ahol még volt ülőhely. A kocsin semmiféle tiltó jelzés nem volt sem kívül, sem belül, így a többi utassal együtt én is nyugodtan vártam az indulásra, annál is inkább, mivel örültünk, hogy ülőhelyet kaptunk, tekintve, hogy a vonat már fél nyolckor tele volt. Éppen ezért mentünk előre abba a kocsiba, hogy a 100 százalékkal megdrágult menetjegyért legalább ne állva kelljen utaznunk a távoli úticélig.

Körülbelül tíz perc elteltével megjelent 4—5 vasutas és szabályosan kikergették a fülkéből a méltatlankodó utasokat, köztük beteg és idős embereket, akik a hátsó kocsikban már csak állóhelyet kaptak, kivéve néhányukat, akiken megkönyörültek a fiatalok és átadták az ülőhelyüket. Azt szeretném kérdezni a MÁV illetékeseitől, hogy miért nem írják ki idejében, vagy zárják le a szolgálati kocsinak szánt személyvagont? Néhány vonatkísérő személyzet miatt miért kell 60—80 ember utazási lehetőségeit rontani?

Nem szívességet tennének a kényelmesebb körülményekkel: a megdrágult jegyért szeretnénk kulturáltabban utazni.

Árdi Pál
nyugdíjas, Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

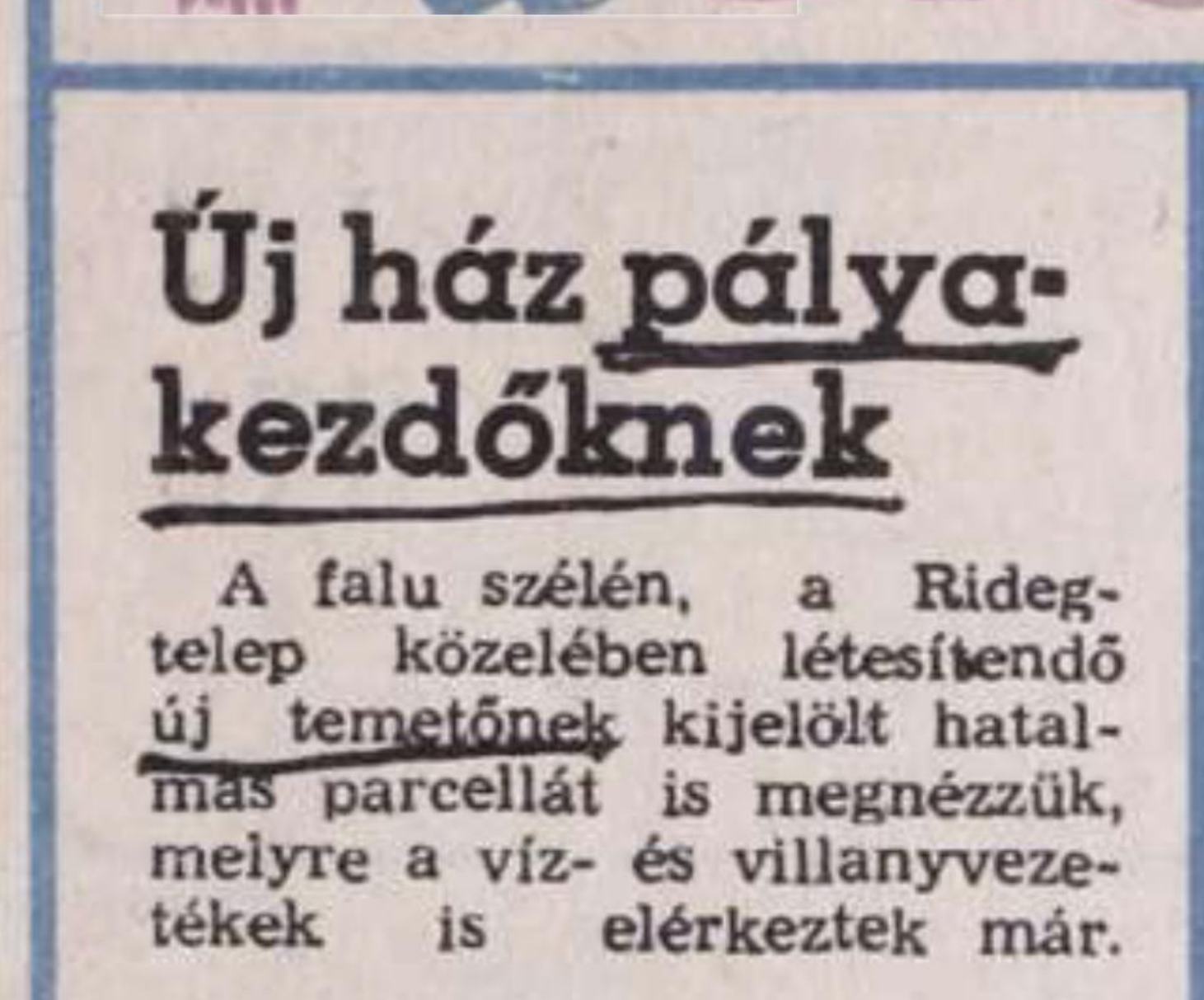

Új ház pályakezdőknek

A falu szélén, a Rideg-telep közelében létesítendő új temetőnek kijelölt hatalmas parcellát is megnézzük, melyre a víz- és villanyvezetékek is elérkeztek már.

Pályakezdőnek lenni sem egy életbiztosítás?

(A Hajdú-Bihari Naplóból nyírta Szécsényiné Egri Zsuzsa, debreceni olvasónk)

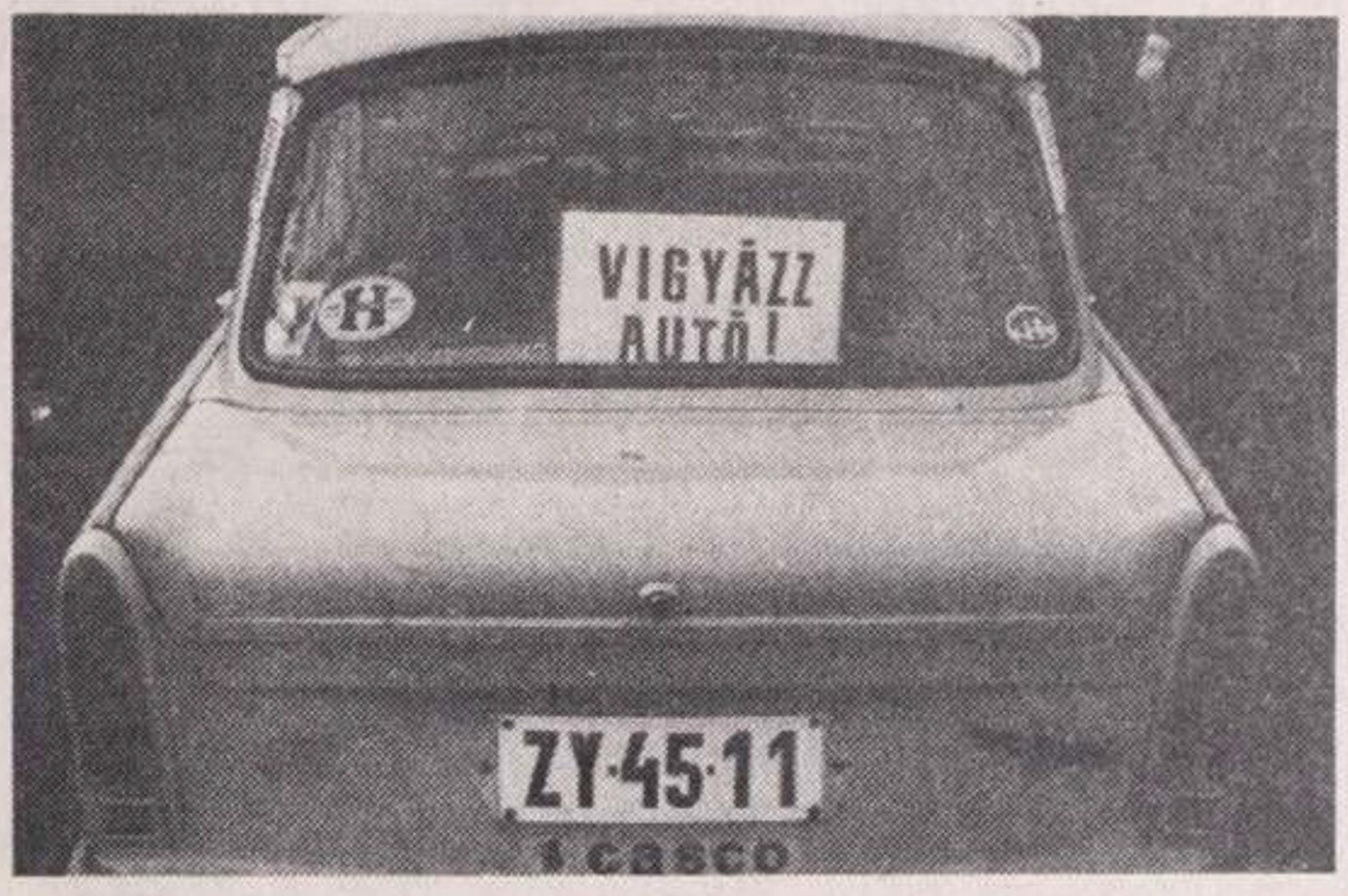

Az önérzetes Trabant!

(Szegeden fotózta Balázs Erzsébet)

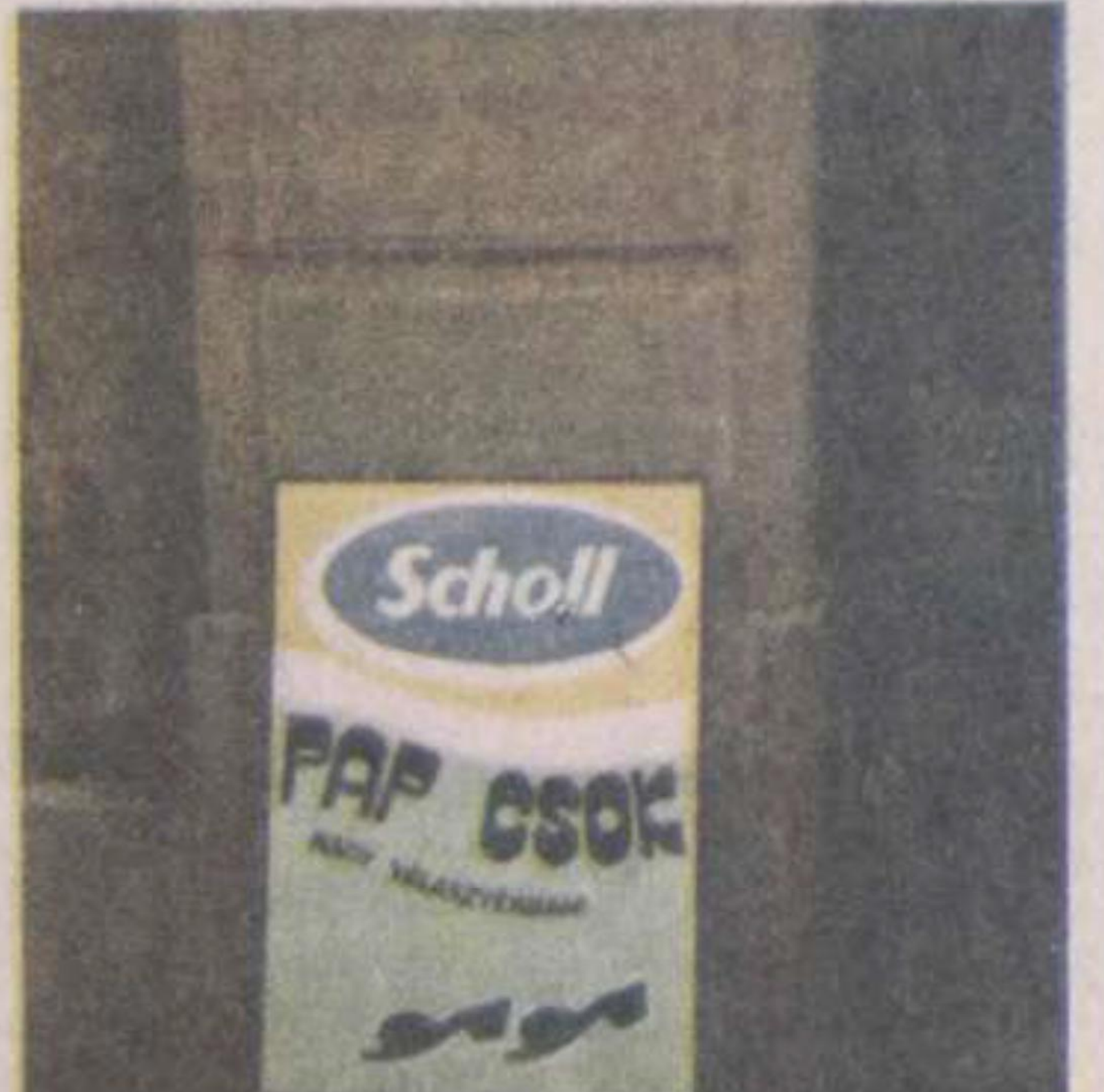

Klerikális érzelemnyilvánítás?

(Szegeden fotózta Nora Zschiesche, NSZK-beli olvasónk)

Milyen állathanglemezek kaphatók Magyar-Lajos (Kiskunfélegyháza): — Éppen most, márciusban érkeznek az elsők, de a vonulás április elejére is átnyúlhat.

„... és az alkonyi égbolton a vadhanglemezek álmos V-betűje húzott nyugat felé ..."

(Az „Állatvilág" című lapban lelte Vitelki László, alsódobszai olvasónk)

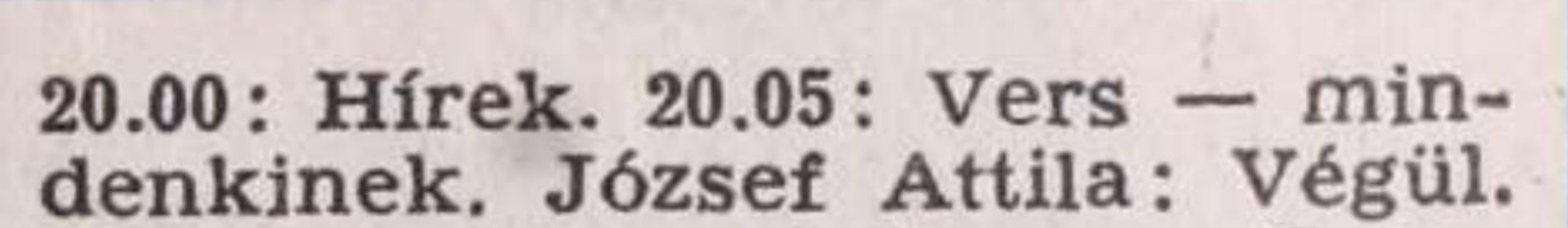

20.00: Hírek. 20.05: Vers — mindenkinek. József Attila: Végül. 20.10: Az imperializmus. Francia képzőművészeti filmsorozat. 21.05: Kodály Zoltán: Magyar népzene. X/3. rész. 21.10: Telesport. 22.10: Képújság.

Utána pedig politikai stúdió az impresszionizmusról

(A Film, Színház, Muzsika tv-műsorában találta Dr. Ledniczky Endréné)

Cikkünk nyomán

ELLENVÉLEMÉNY A LÁTOMÁSKÖLTÉSZETRŐL

A Ludas 15. számában olvastam Dr. Del Medico Imre véleményét a gimnáziumi Irodalom II. könyvről. Én is ebből a könyvből tanulok, s mondhatom, nemcsak ez a kis szakasz ilyen érthetetlen nyelvezetű, hanem szinte az egész könyv. Múltkor dolgozatot írtunk Petőfi látomásköltészetéről és igen siralmas lett. (Tartalom: 2; nyelvi jegy: 1.) Talán nemcsak én vagyok hibás e siralmas eredmény miatt?

Kerekes Katalin
Esztergom, Aranyhegyi u. 14. 2500

TRIBÜN

Az edző meglátogatja a másfél mázsás nehézsúlyút és ámulva látja, hogy ebéd előtt a felesége minden evőeszközből kettőt-kettőt tesz a fiú tányérja mellé.

— Mire való a második sorozat? — kérdi.

— Hogy ne kelljen várnia, amikor az első elkopik.

•

Az edző kétórás taktikai előadást tart. A végén a csapatkapitány felnyújtja a kezét.

— Végtelenül hálásak lennénk — mondja —, ha néhány rövid mondatban a tudomásunkra hozná, hogy miről beszélt mostanáig.

•

Az olasz nudisták szövetsége csupasz sportversenyek rendezését tervezi. Persze kisebb megalkuvásokkal.

— A vívóknak fejvéd, az ökölvívóknak kesztyű használata kötelező — szögezi le a versenykiírás.

•

Martin Eastment, új-zélandi testnevelő, a Rekordok könyvének legújabb szereplője. Ez a derék megszállott 44 óra hosszat ugrándozott egyfolytában egy gumiasztalon.

Olcsó és tartós program lenne, ha valaki a tévé „Leg... leg... leg" műsorában próbálná túlszárnyalni.

•

Most olvastuk a hírt, hogy a labdarúgó-világbajnokság döntőjét két revolverlövés követte. Egy nyugatnémet szurkoló csapatának veresége felett érzett bánatában először a képernyőbe durrantott, majd saját fejét vette célba. Annyira reszketett azonban a keze, hogy csak az első lövés talált.

Még mindig a jobbik eset.

(p. p.)

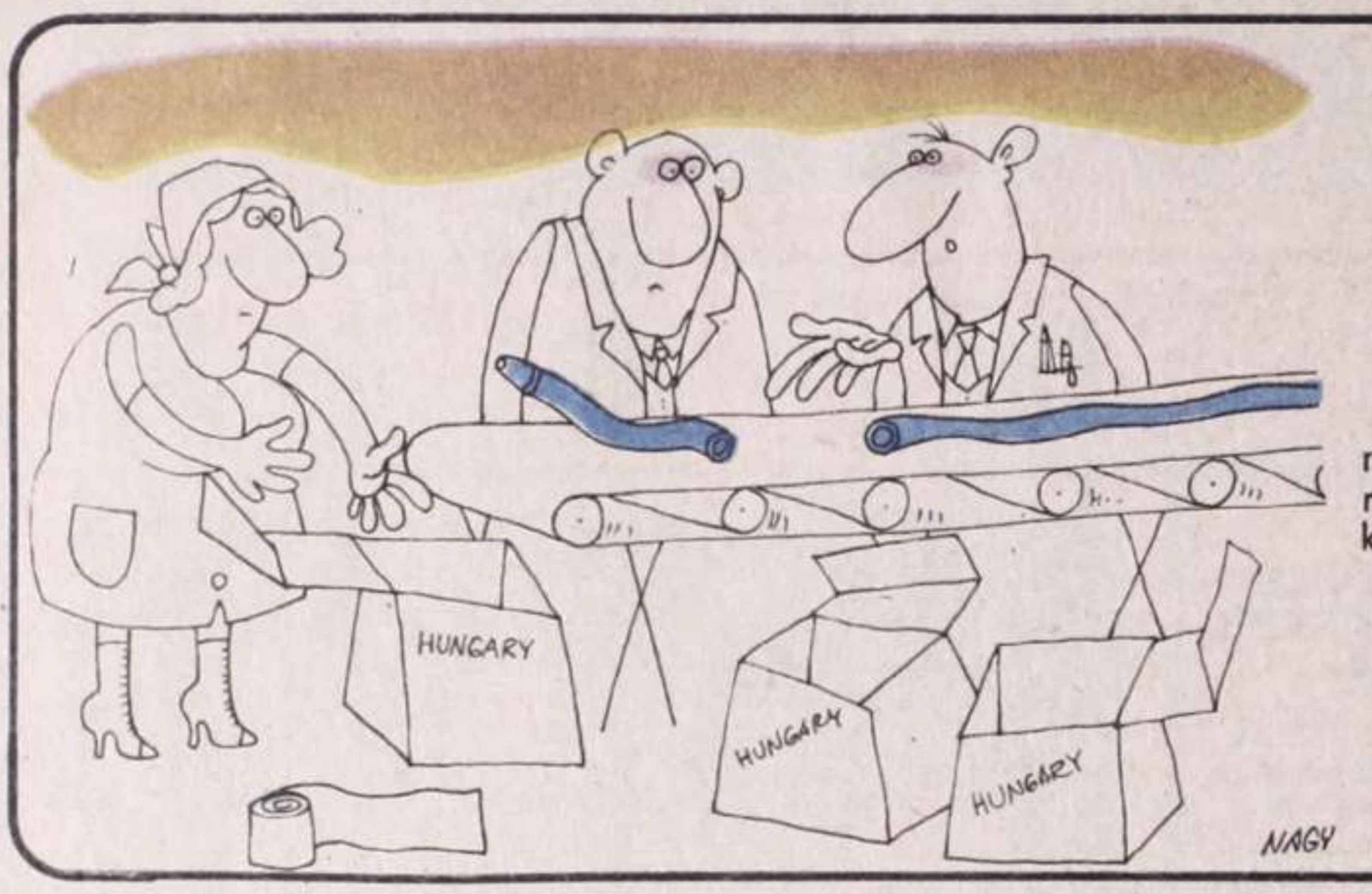

— Erre a szerelési részre nem találtunk kisvállalkozót . . .

MEGJELENT!

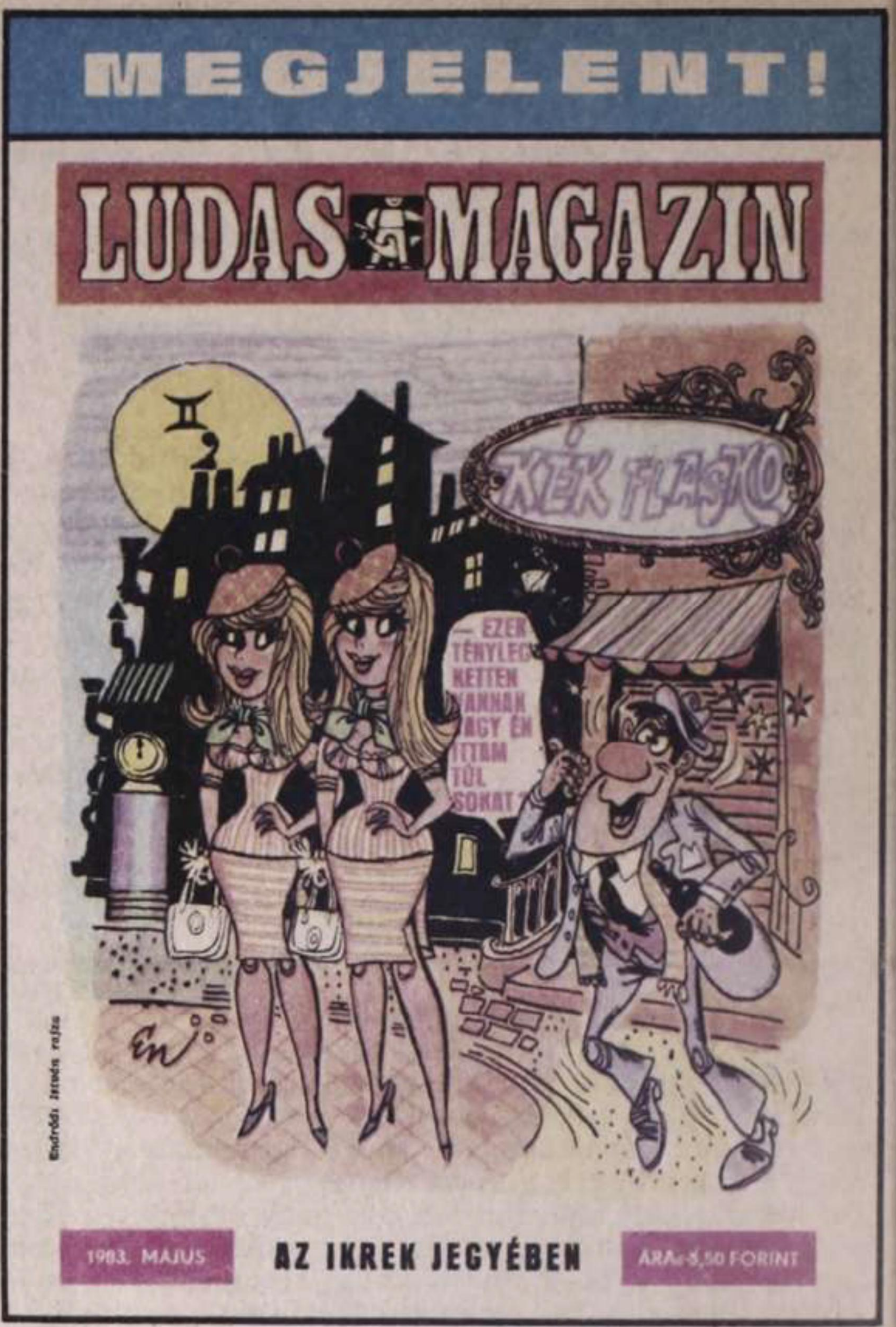
KÉK FLASKÓ
— EZEK TÉNYLEG KETTEN VANNAK VAGY ÉN ITTAM TÚL SOKAT?
Endrődi István rajza

LUDAS MAGAZIN

1983. MÁJUS

AZ IKREK JEGYÉBEN

ÁRA: 5,50 FORINT

Az áprilisi (4. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

— Csak azt akartam mondani, hogy még két teljes órát aludhat.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

André László, Kisterenye, Lenin u. 24. 3078
Brandt Henrikné, Mucsfa, Kossuth L. u. 45. 7185
Sinka József, Budapest, Török F. u. 140. 1204

A nyereményeket postán küldjük el.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A kisfiú a hobbi-boltban sóvárogva nézi az egyik autómodellt.

— Mennyibe kerül? — kérdezi.

Megmondják neki. De ez sok. Annyit most nem adnának ki a szülei.

— Tessék mondani, félre lehet tenni addig, amíg beteg leszek?

A gépkocsivezető kilép az italboltból, beül a kocsijába, de alig hajt pár métert, megállítja a járőr és megleheltetí az alkoholszondával, amely természetesen azonnal elszíneződik.

— De biztos úr, becsszavamra, csak fél deci konyakot ittam . . .

— Fél deci vagy két deci, az már teljesen mindegy!

— Jó, akkor tessék várni. Visszamegyek, megiszom a differenciát.

MEGFEJTÉS ÉS ÚTICÉL:

EGERSZÓLÁT

Ennek a kedves hevesi falunak a nevét kellett megtalálni háromfordulós rejtvénypályázatunk résztvevőinek. Az ottani Ho Si Minh Tsz vendégei lesznek május 21-én — a Ludas Matyi 38. születésnapján — a szerencsés nyertesek. Megtekintik a libafarmot, résztvesznek egy libaterelő versenyen, majd elfogyasztják a jóízű ludaskását. Ebéd után lapunk munkatársai rögtönzött Ludas Fórumon válaszolnak vendégeink kérdésére. Hazafelé az autóbusz megáll Egerben, a Szépasszony völgyében, a téesz borkóstolójában.

Pályázatunkra 6872 megfejtés érkezett, ebből érvénytelen 83.

A helyes megfejtők közül kétszemélyes meghívót kaptak:

Babusa Józsefné, Üllő, Zöldfa u. 9. 2225;
Béky József, Mezőcsát, Bajcsy-Zs. u. 61. 3450;
Benus Albin, Hatvan, Ifjúság u. 4/3. 3000;
Hallamasek Tivadar, Budapest, Tihany u. 38—40. 1144;
Hannig Gyuláné, Budapest, Dobó Katica u. 2—14. A/1. ép. I/33. 1191;
Hozián Anna, Budapest, Forgách u. 32. IV. ép. F. 3. 1139;
Hulényi Frigyes, Szob, Vorosilov u. 7. 2628;
Jankovics József, Budapest, Fogarasi út 28—54. VI/617. 1148;
Komáromi Attiláné, Székesfehérvár, Selmeci u. 36. 8000;
Mikita Ferencné, Dunakeszi, Felszabadulás út 43. 2120;
Nagy Zsuzsanna, Budapest, Brassói köz 10. 1112;
Neukum Zoltán, Budapest, Fürst S. u. 24. III/32. 1211;
Pagony Lajosné, Pécs III., Tarr Imre út 6/C. 7633;
Pálosi László, Budapest, Alkotás u. 25. VII. ép. 1123;
Papp János, Miskolc, Augusztus 20. u. 7. 3527;
Pintér Tiborné, Budapest, Csángó u. 22. A/3. ép. IV. lh. fszt. 1. 1134;
Szabó Lászlóné, Besnyő, Kossuth L. u. 6. 2456;
Szántó Tiborné, Budapest, Vöröshadsereg útja 124. 1184;
Szarvas Béla, Nagykáta, Jászberényi u. 11. 2760;
Zsigri Edit, Gödöllő, Kállai Éva u. 48. 2100.

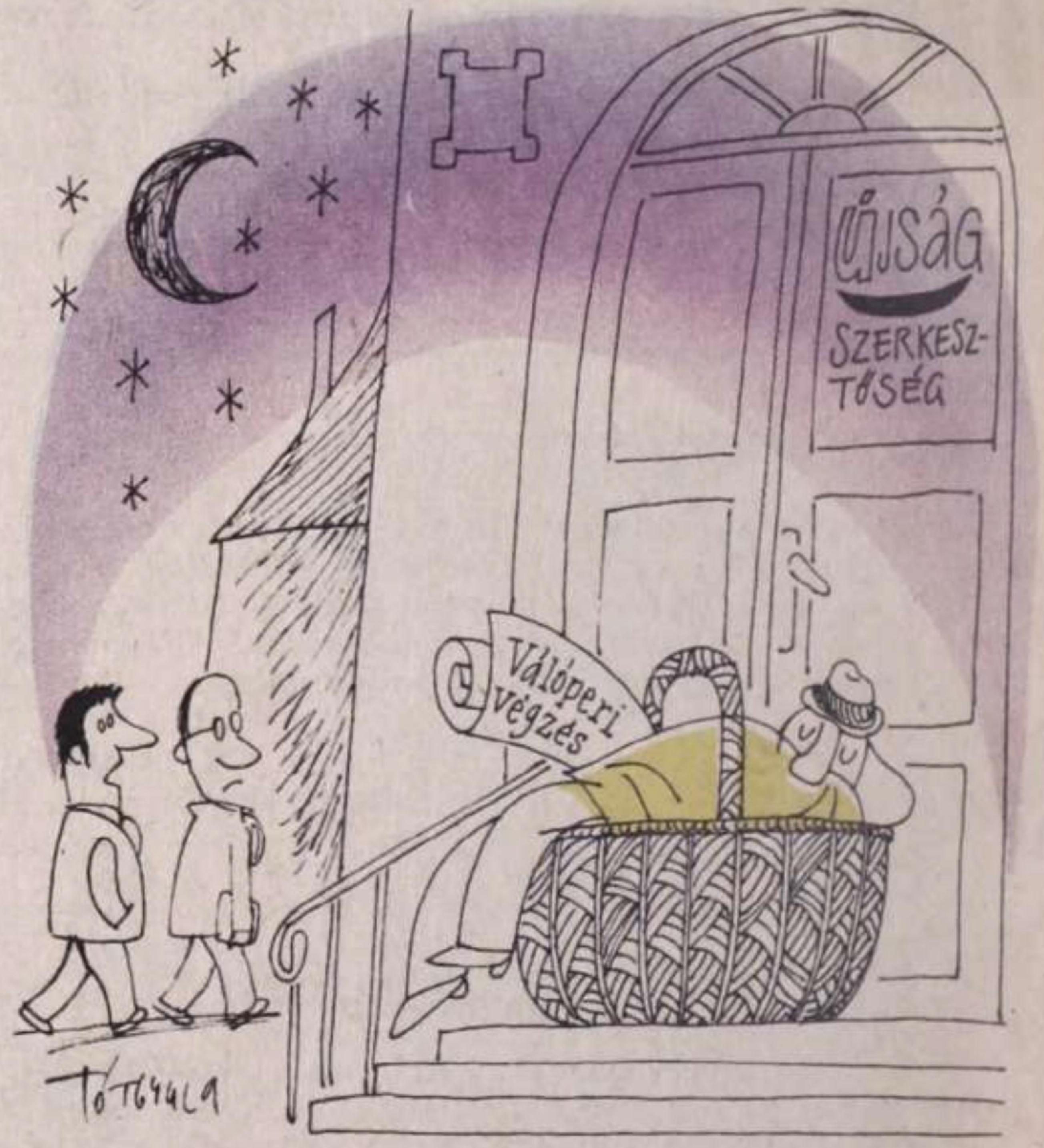

— Megint egy hátrányos helyzetű férfi . . .

FOGYÓ-TÚRA

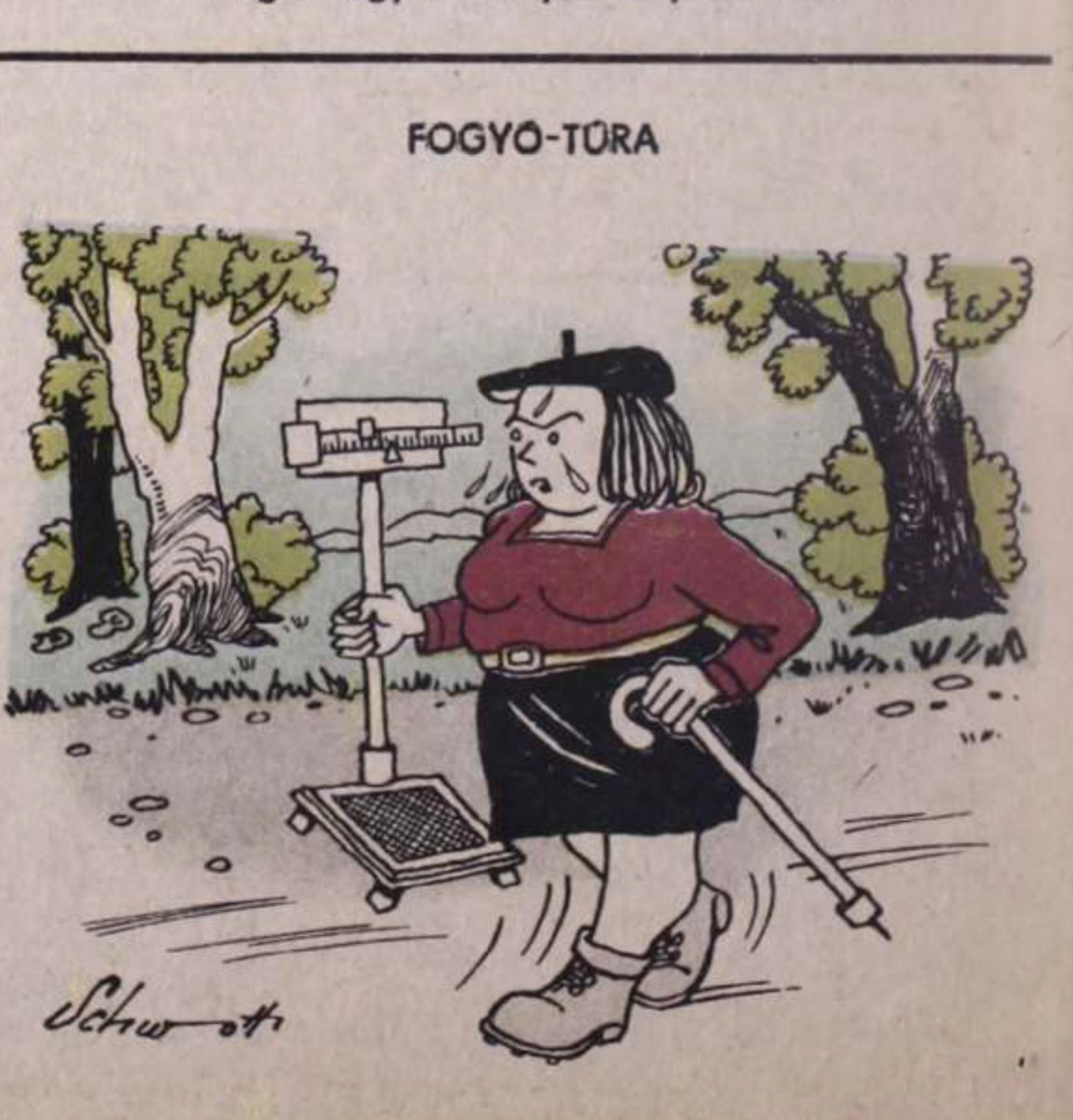

IMPORT HUMOR LE A BUROKRÁCIÁVAL!

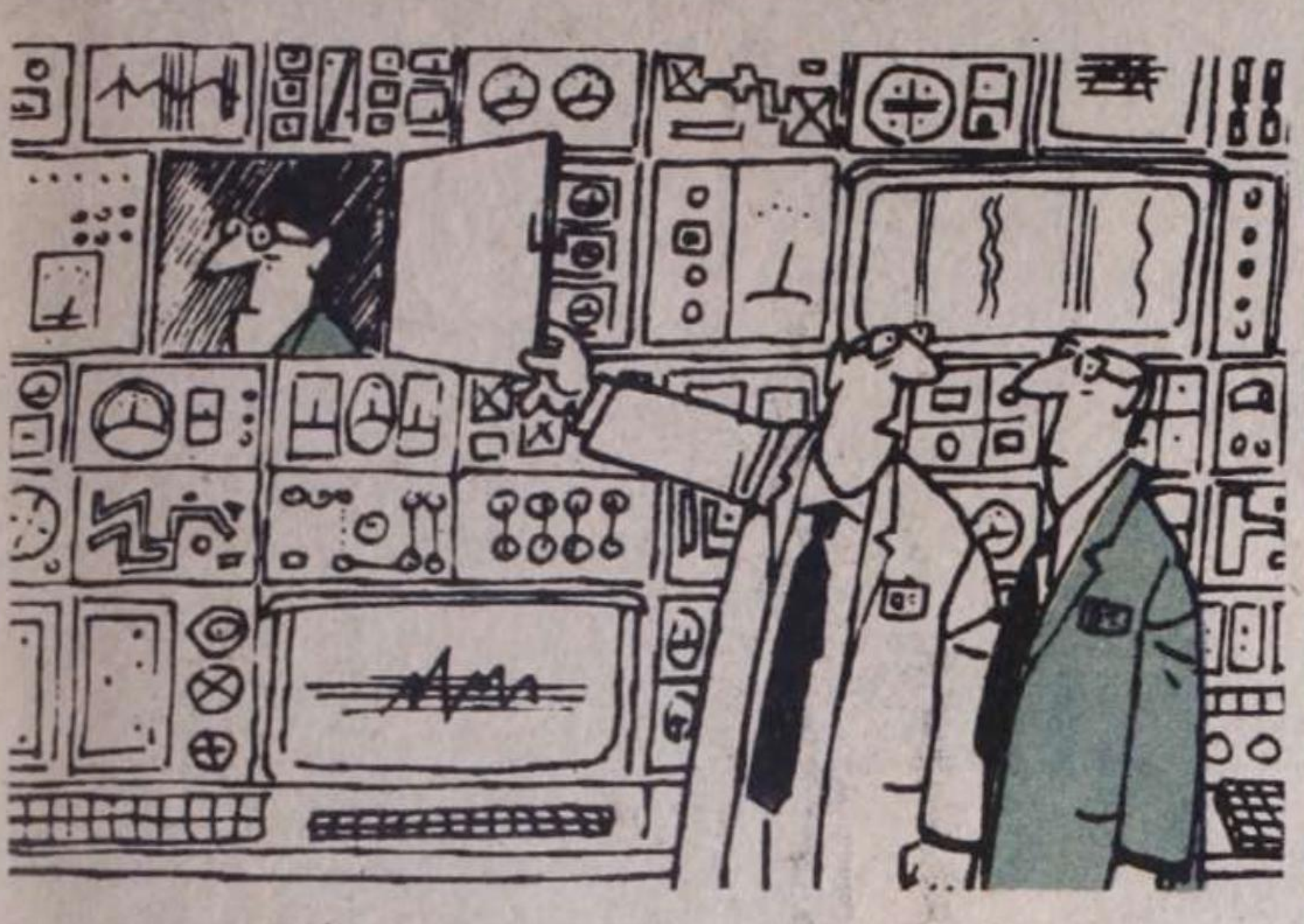

– Megtaláltuk a hibaforrást . . .

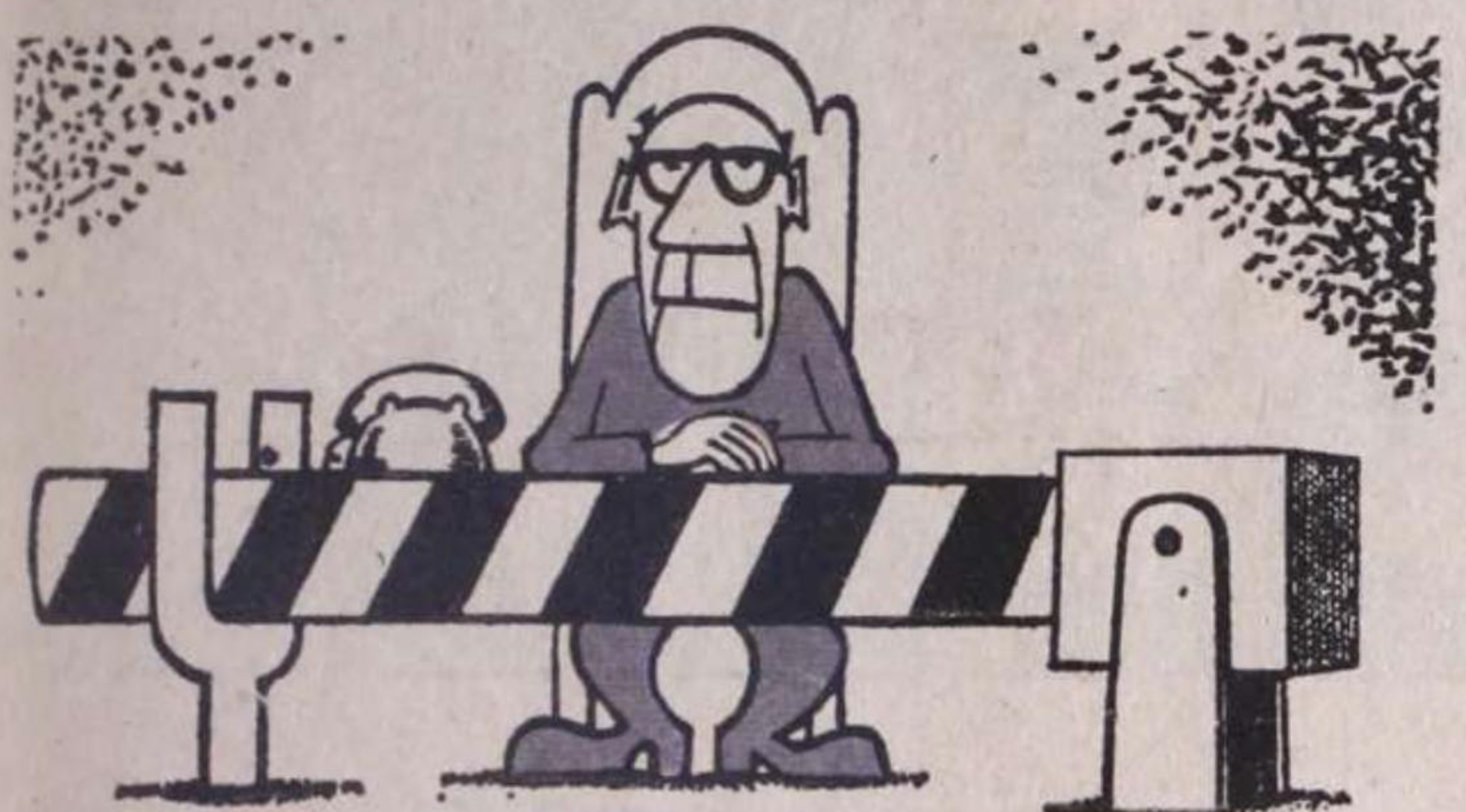

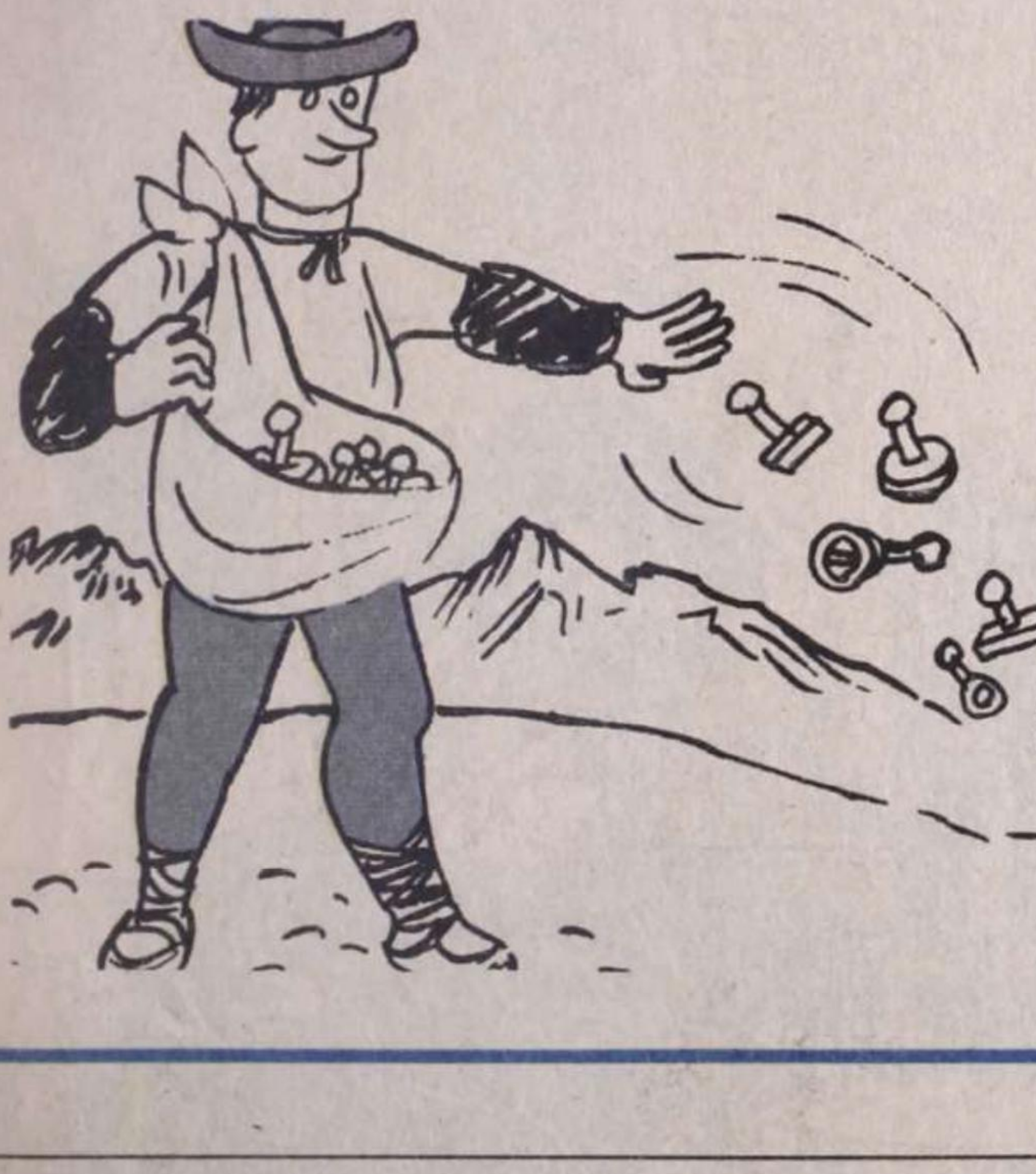

KI A FÖSVÉNY?

A címben foglalt kérdésre a válasz rejtvényünk vízszintes 15 és függőleges 5 soraiban található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni május 16-ig kizárólag levelezőlapon az alábbi címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Sok baj és sok bűn forrása
7. Hamlet kolostorba küldte
12. Madár
13. Optimista magán-ünnepség
18. Ali babának ennyi rablóval akadt dolga
19. Személyes névmás többese
20. Nagy fájdalom
21. Vaspálya
22. A ló egyik futásmódja
24. Az ozmium jele
25. Körülbelül
26. Olimpiai érem anyaga
28. Helyrag
30. Zalaegerszegi sportegyesület
31. Fiatalon elhunyt tehetséges novellista, aki a Nyugat gárdájához tartozott (Géza)
33. Nagyközség Pest megyében
36. . . . . . innen, Tiszán túl
38. Igekötő és az összeadás jele
40. Virágot tép
42. Madár
44. Zenei hang
45. Helyhatározó
46. Szubtrópikus gyíkfajta
47. Cipellő
49. Római 1050
50. Labda a kapuban
51. A humor „eredménye"
52. Női név
54. Csinos kivitelű, tetszetős
56. Ágnes
57. Havonta fizetjük
58. Tudomány
60. A ló afrikai alneme
61. Tiltószó
62. Helység Szeged közelében
63. Náci alakulat betűjele volt
64. Nap — latinul

FÜGGŐLEGES

1. Indulatszó (ja persze!)
2. Hajfürt (ma már nem nagyon divatos)
3. Ügyfél — ismert idegen szóval
4. Orosz férfinév
6. Titokban figyel valamit
7. Minden rendben!
8. Francia és spanyol királyok neve volt
9. Sajnos, gyorsan szállnak
10. Fordított rag
11. Anglia régi neve
14. Nagyképű előkelősködő
16. Állítólag ősanyánk
17. A legegyszerűbb gép
21. Gyászos hangulatú helyiség
23. Pusztít
26. Szomorú
27. Az elektromos ellenállás egysége
29. Aminek a bekövetkezése nem biztos
31. C. N.
32. Vízinövény
34. Z. S. T.
35. Híres mesefilm
37. A rádió egyik keddi műsorszáma
39. Egyenlő
41. Főzelék
43. Ihaj-csuhaj, ... halunk meg!
48. Sokat gyalogló állami alkalmazott
50. Mint a 44 vízsz.
51. Mérésre szolgáló eszköz
53. Házi szárnyas
54. Férfinév és a Vasas futballistája
55. Folyékony dolog
59. Öreg, egyszerű bácsika

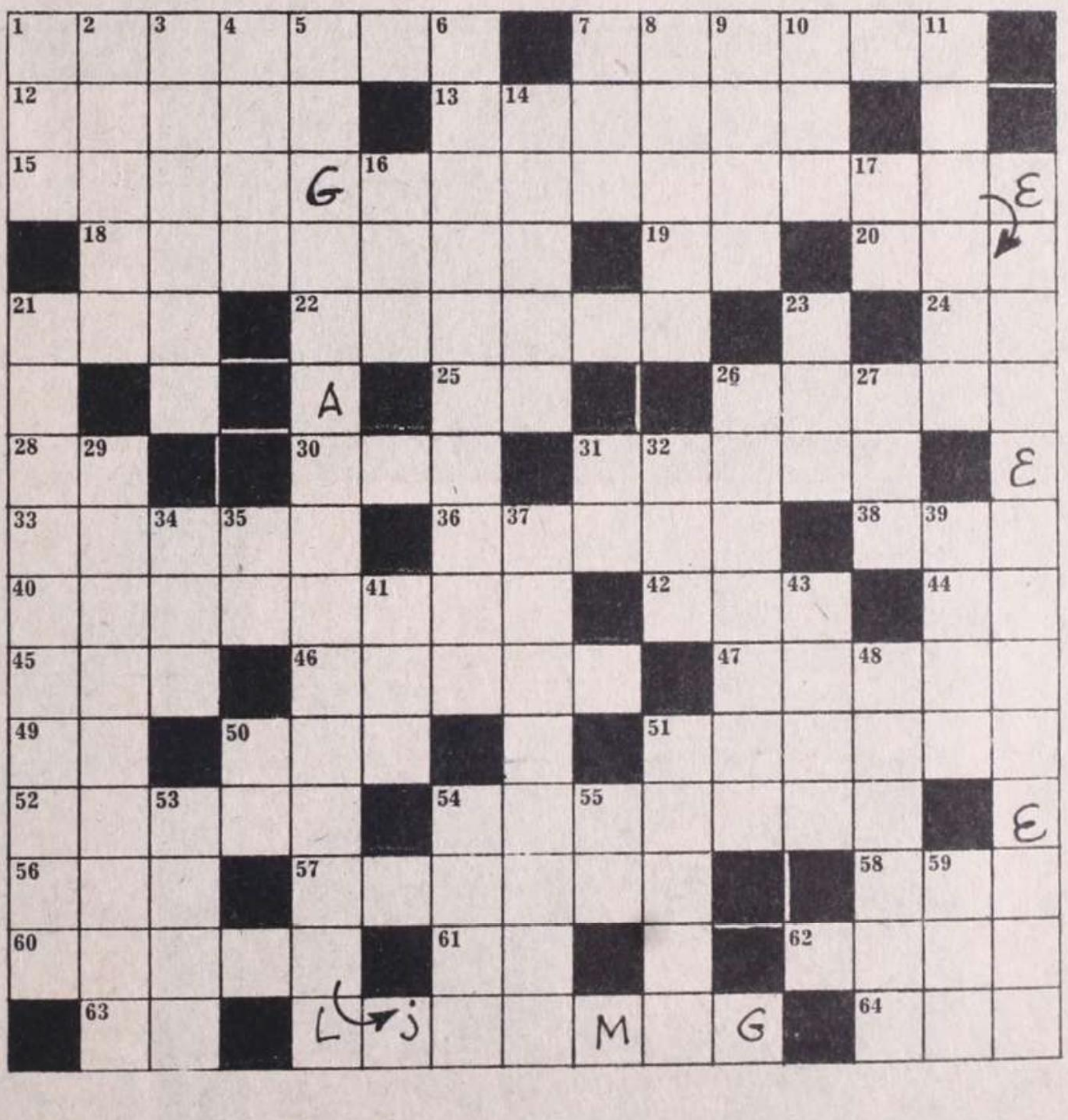

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ARKUS JOZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
83.2308/2-19
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

PÁRBESZÉD EGY ÉTTEREMBEN

című keresztrejtvényünk megfejtése.

— Eddig már elég sokan használták, de még senki se panaszkodott.

200—200 forintot nyert:

Lénárt Ferenc, Budapest, Vécsei u. 24. 1193

Kapusi Katalin, Martfű, Ifjúság út 5. 5435

Kolozsvári Imréné, Gyöngyös, Vöröshadsereg út 31. 3209

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Kik kapják az idei Döbrögi-díjakat?

Karinthy Frigyes: Új ezerkoronás

Peterdi Pál: Napóleon két keréken

Krenner István: Május

Mai Mozaik

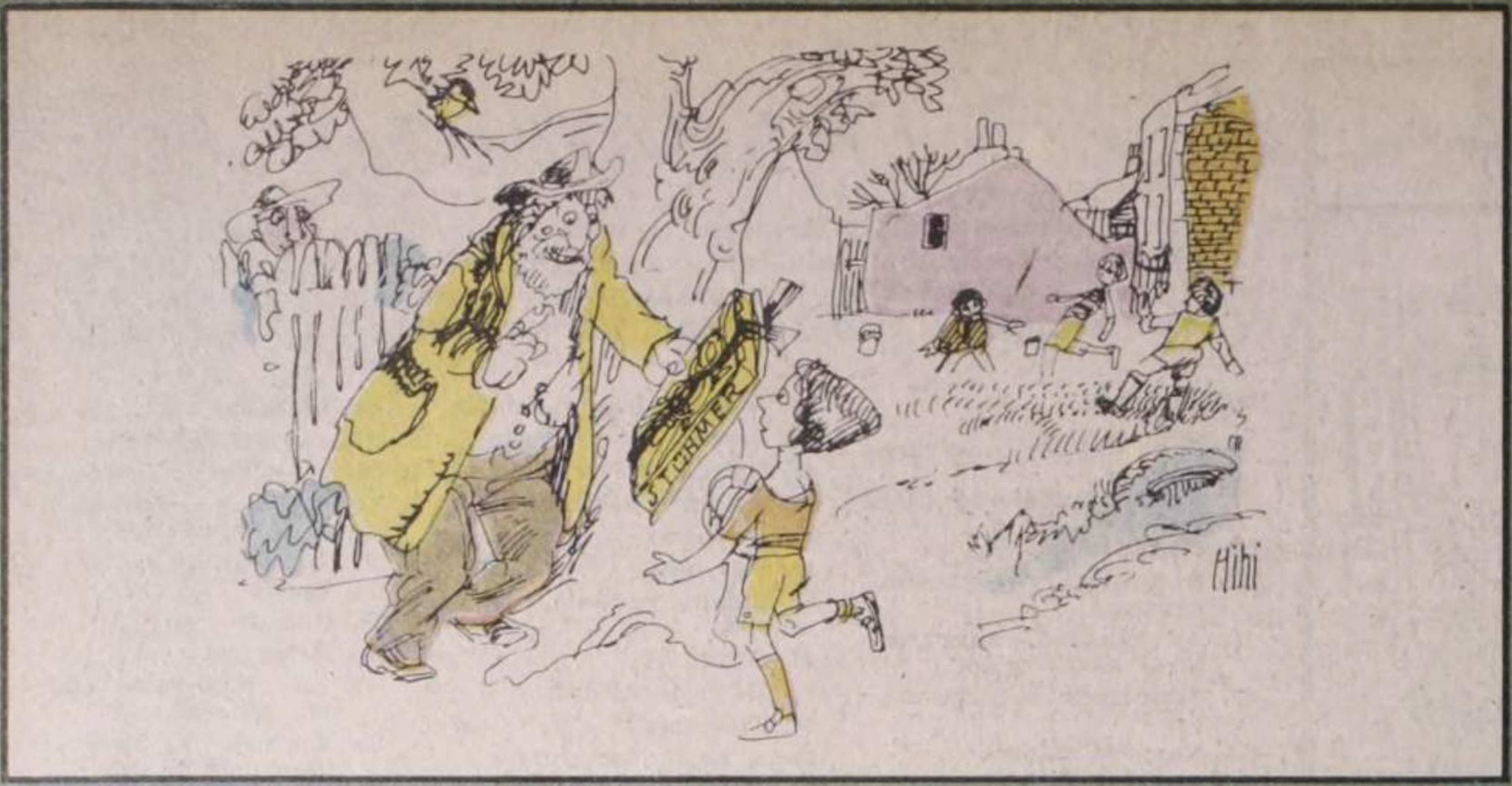
STUHMER
Hihi

EGY FOCISTA GYERMEKKORA

– Kisfiam, tied ez a doboz desszert, ha elvesztitek a mérkőzést!

AUTÓSTOP

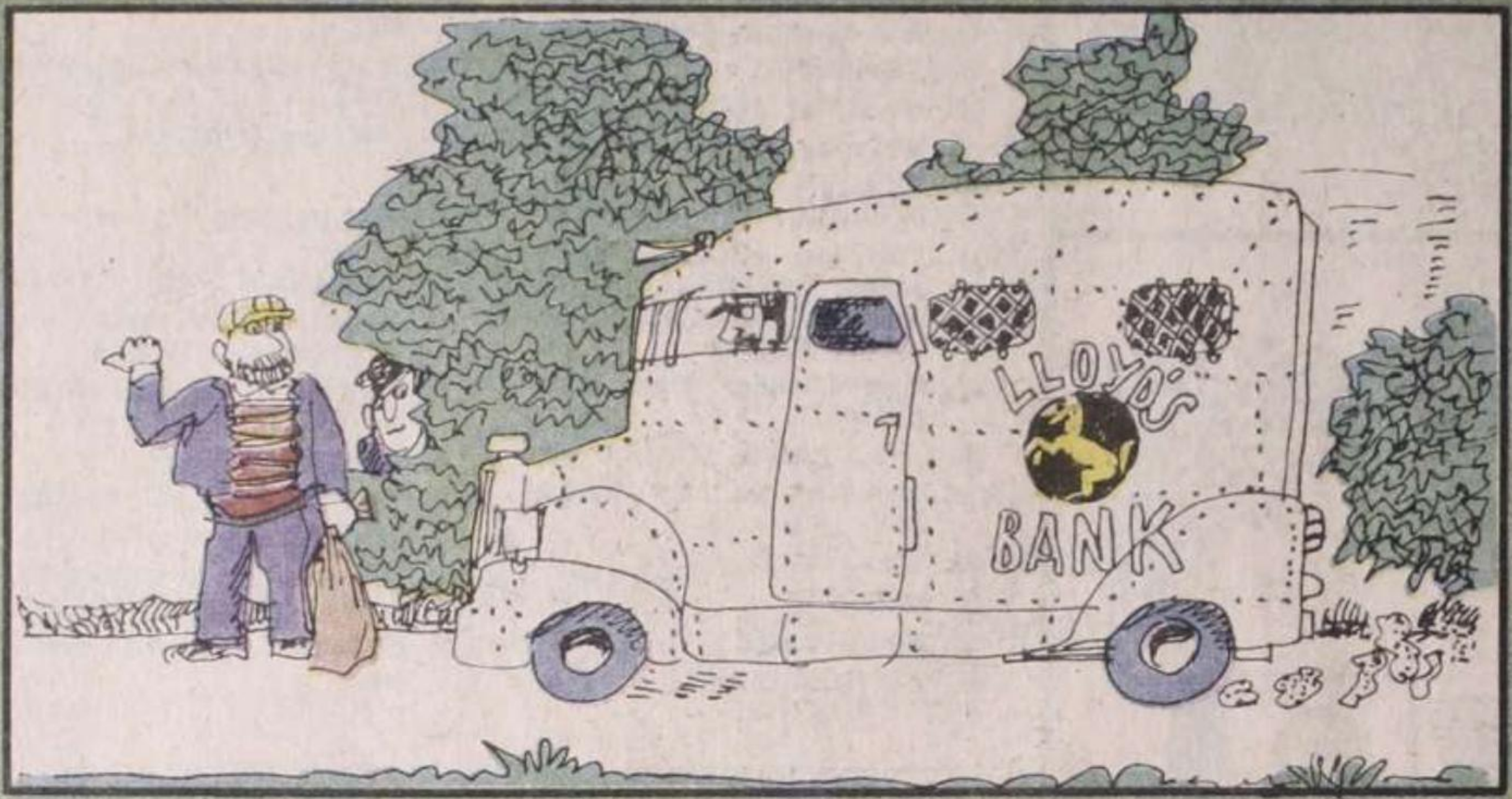
LLOYDS
BANK

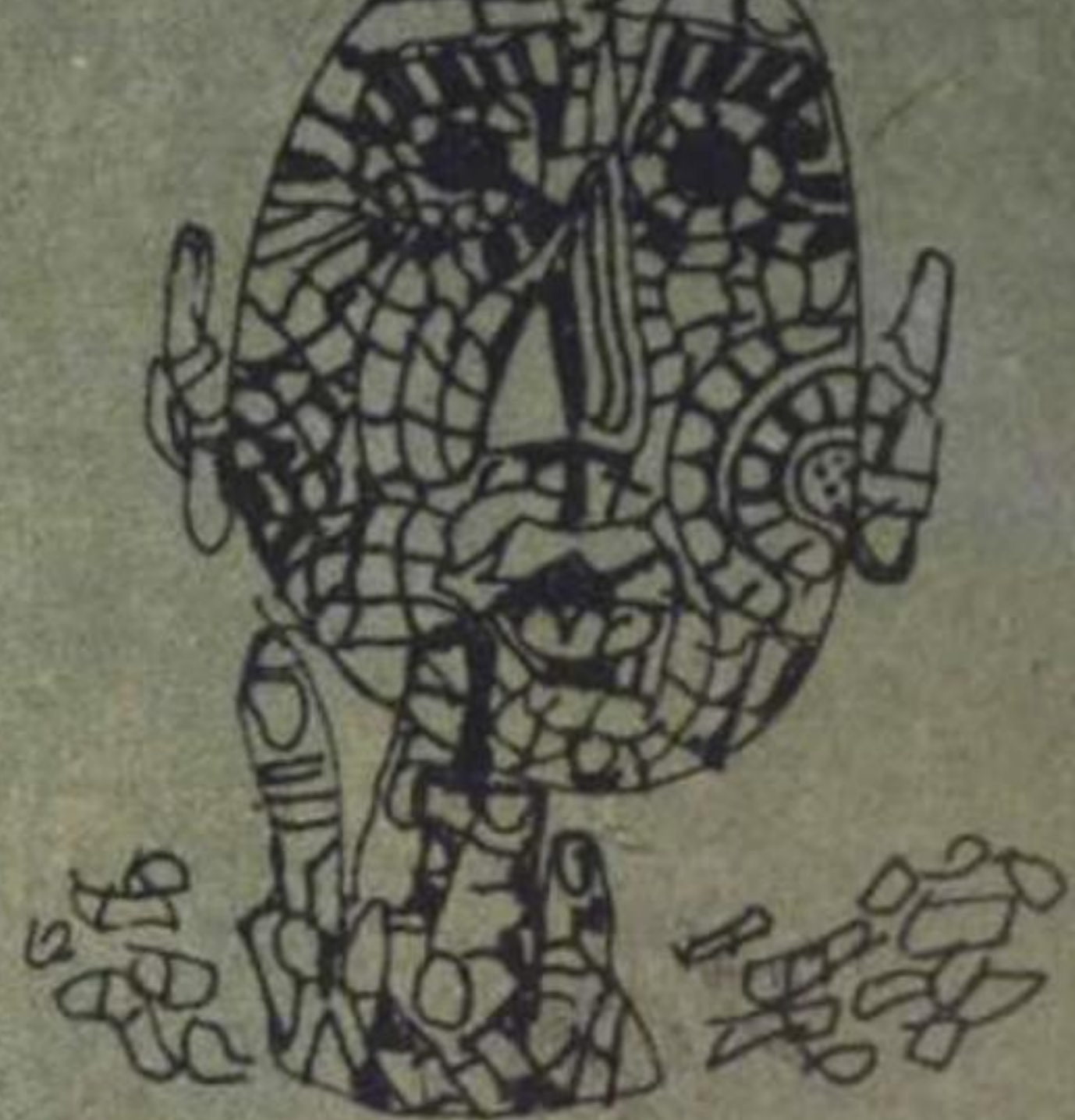

Ludas Matyi

HITLER NAPLÓJÁBÓL

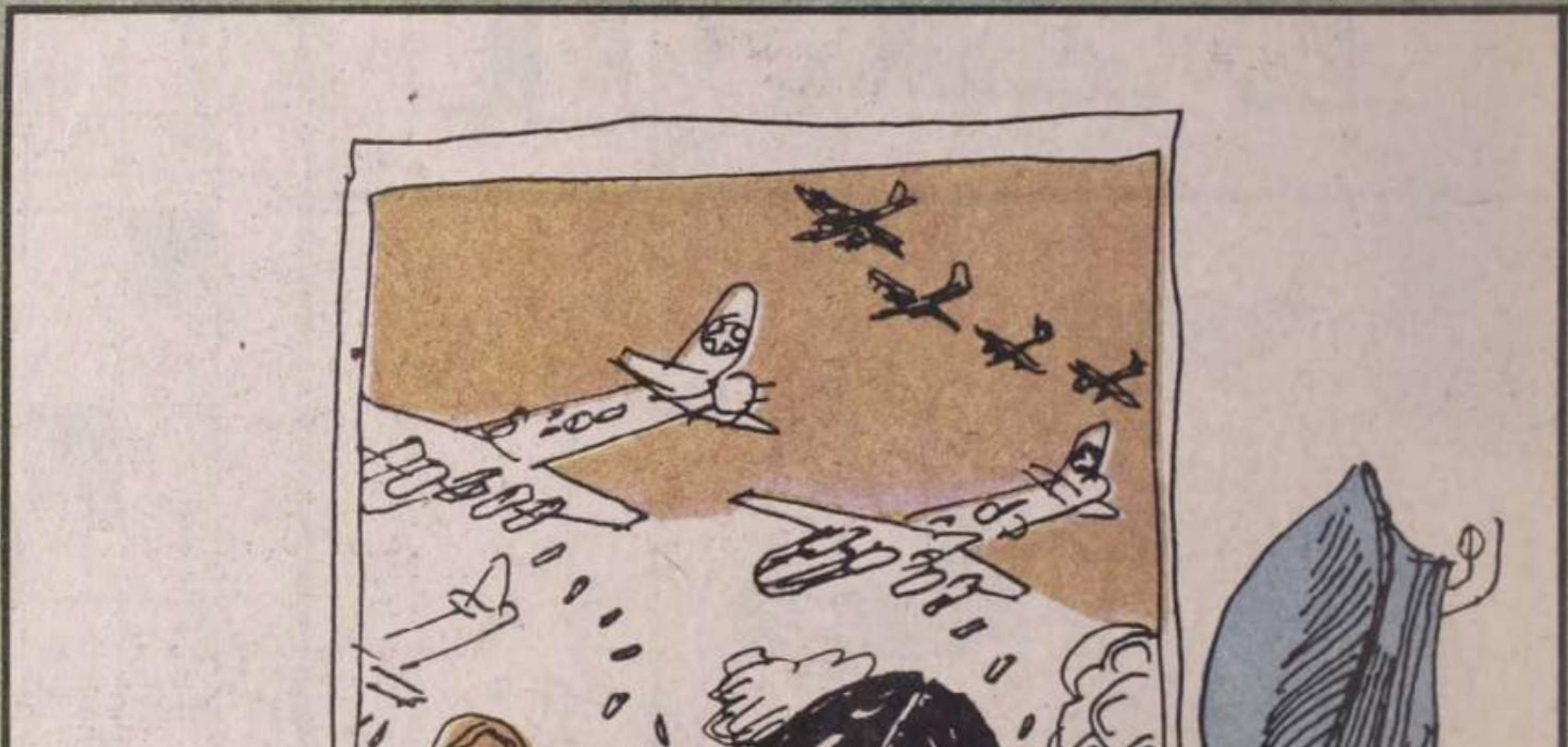
1945. ápr. 11
Mégis inkább festőnek kellett volna mennem
Hihi

A KARMESTERVERSENY FINISÉBEN

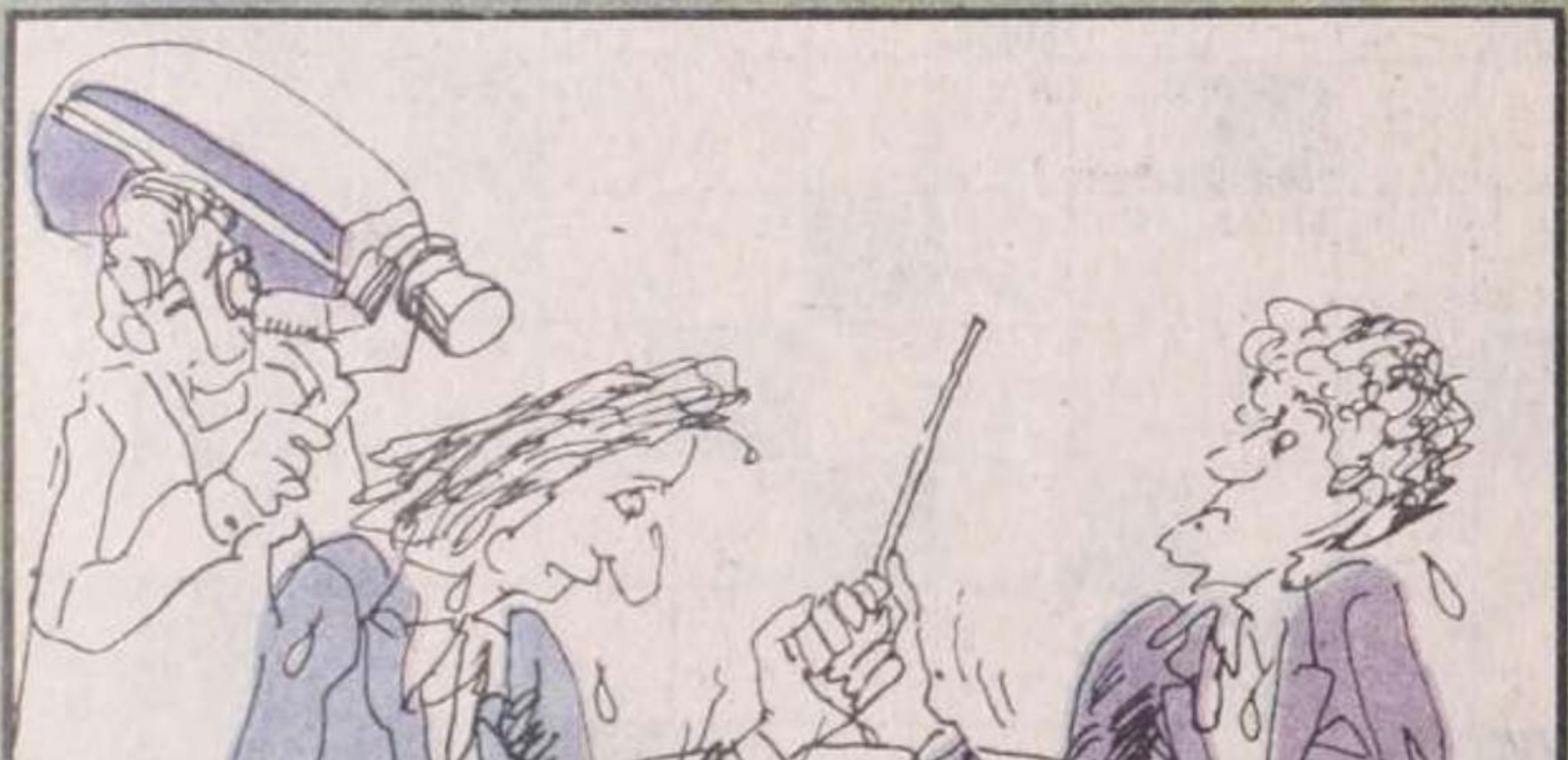

HEGEDŰS ISTVÁN RAJZAI